

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

07. Το βιβλίο των επτά (07. Sattakanipāṭapāḷi)

1. Η πρώτη πεντηκοντάδα (1. Paṭhamapaññāsakaṃ)

[AN 7.1-1124, PTS 4.1-4.149]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

07. Το βιβλίο των επτά

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

Το βιβλίο των επτά

Η πρώτη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τον πλούτο

1. Η πρώτη ομιλία για τον αγαπημένο

1. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός επιθυμεί υλικό κέρδος, επιθυμεί τιμή, επιθυμεί να μην περιφρονείται, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, έχει κακόβουλες επιθυμίες και έχει λανθασμένες απόψεις. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν επιθυμεί υλικό κέρδος, δεν επιθυμεί τιμή, δεν επιθυμεί να μην περιφρονείται, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, έχει λίγες επιθυμίες και έχει ορθή άποψη. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον αγαπημένο

2. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός επιθυμεί υλικό κέρδος, επιθυμεί τιμή, επιθυμεί να μην περιφρονείται, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι ζηλόφθονος και είναι τσιγκούνης. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν επιθυμεί υλικό κέρδος, δεν επιθυμεί τιμή, δεν επιθυμεί να μην περιφρονείται, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι χωρίς ζήλια και είναι γενναιόδωρος. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Δεύτερο.

3. Η συνοπτική ομιλία για τη δύναμη

3. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάθτι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα... κ.λπ... «Αυτές οι επτά, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποιες επτά; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά δυνάμεις».

«Η δύναμη της πίστης και η ενεργητικότητα, η ντροπή και ο ηθικός φόβος ως δύναμη·

η δύναμη της μνήμης και η αυτοσυγκέντρωση, η σοφία πράγματι είναι η έβδομη δύναμη·

με αυτές δυνατός ο μοναχός, ευτυχισμένα ζει ο σοφός·

ας εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, βλέπει με διόραση το νόημα με σοφία· όπως το σβήσιμο μιας λάμπας, η απολύτρωση του νου γίνεται». Τρίτη.

4. Η εκτενής ομιλία για τη δύναμη

4. «Αυτές οι επτά, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποιες επτά; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της ντροπής, η δύναμη του ηθικού φόβου, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της πίστης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φάυλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της ενεργητικότητας.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της ντροπής; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ντροπή, ντρέπεται για την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, ντρέπεται για την επίτευξη κακών φάυλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της ντροπής.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη του ηθικού φόβου; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ηθικό φόβο, φοβάται την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, φοβάται την επίτευξη κακών

φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη του ηθικού φόβου.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθουμούμενος και αναθουμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της μνήμης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια, μοναχοί, είναι η δύναμη της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η δύναμη της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά δυνάμεις».

«Η δύναμη της πίστης και η ενεργητικότητα, η ντροπή και ο ηθικός φόβος ως δύναμη·

η δύναμη της μνήμης και η αυτοσυγκέντρωση, η σοφία πράγματι είναι η έβδομη δύναμη·

με αυτές δυνατός ο μοναχός, ευτυχισμένα ζει ο σοφός.

ας εξετάζει συνετά τη Διδασκαλία, βλέπει με διόραση το νόημα με σοφία· όπως το σβήσιμο μιας λάμπας, η απολύτρωση του νου γίνεται». Τέταρτο.

5. Η συνοπτική ομιλία για τον πλούτο

5. «Αυτοί οι επτά, μοναχοί, είναι οι πλούτοι. Ποιες επτά; Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της ντροπής, ο πλούτος του ηθικού φόβου, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά πλούτοι».

«Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, η ντροπή και ο ηθικός φόβος ως πλούτος·

ο πλούτος της μάθησης και η γενναιοδωρία, η σοφία πράγματι είναι ο έβδομος πλούτος.

«Όποιος έχει αυτούς τους πλούτους, είτε γυναίκα είτε άνδρας· αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·

ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδασχί των Βουδών». Πέμπτο.

6. Η εκτενής ομιλία για τον πλούτο

6. «Αυτοί οι επτά, μοναχοί, είναι οι πλούτοι. Ποιες επτά; Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της ντροπής, ο πλούτος του ηθικού φόβου, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής

έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της πίστης.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της ηθικής;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής απέχει από τον φόνο έμβιων όντων... κ.λπ... απέχει από τα οινόπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της ηθικής.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της ντροπής;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ντροπή, ντρέπεται για την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, ντρέπεται για την επίτευξη κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της ντροπής.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος του ηθικού φόβου;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ηθικό φόβο, φοβάται την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, φοβάται την επίτευξη κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος του ηθικού φόβου.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της μάθησης;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης. Εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή. Τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της μάθησης.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της γενναιοδωρίας;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της γενναιοδωρίας.

«Και τι, μοναχοί, είναι ο πλούτος της σοφίας;Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός... κ.λπ... που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, ο πλούτος της σοφίας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά πλούτοι».

«Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, η ντροπή και ο ηθικός φόβος ως πλούτος·

ο πλούτος της μάθησης και η γενναιοδωρία, η σοφία πράγματι είναι ο έβδομος πλούτος.

«Όποιος έχει αυτούς τους πλούτους, είτε γυναίκα είτε άνδρας· αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·

ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Ούγκα

7. Τότε ο Ούγκα, ο βασιλικός υπουργός, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Ούγκα, ο βασιλικός υπουργός, είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Πόσο πλούσιος είναι αυτός ο Μιγκάρα ο Ροχανέγια, σεβάσμιε κύριε, πόσο μεγάλο πλούτο έχει, πόσο μεγάλες απολαύσεις!» «Πόσο πλούσιος λοιπόν, Ούγκα, είναι ο Μιγκάρα ο Ροχανέγια, πόσο μεγάλο πλούτο έχει, πόσο μεγάλες απολαύσεις;» «Εκατό εκατοντάδες χιλιάδες σε χρυσό, σεβάσμιε κύριε, τι να πει κανείς για τα χρήματα!» «Υπάρχει βέβαια αυτός ο πλούτος, Ούγκα, δεν λέω ότι 'δεν υπάρχει'. Αλλά αυτός ο πλούτος, Ούγκα, είναι κοινός με τη φωτιά, με το νερό, με τους βασιλιάδες, με τους κλέφτες, με τους μη αγαπημένους κληρονόμους. Αυτοί οι επτά πλούτοι όμως, Ούγκα, δεν είναι κοινοί με τη φωτιά, με το νερό, με τους βασιλιάδες, με τους κλέφτες, με τους μη αγαπημένους κληρονόμους. Ποιες επτά; Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, ο πλούτος της ντροπής, ο πλούτος του ηθικού φόβου, ο πλούτος της μάθησης, ο πλούτος της γενναιοδωρίας, ο πλούτος της σοφίας. Αυτοί λοιπόν, Ούγκα, οι επτά πλούτοι δεν είναι κοινοί με τη φωτιά, με το νερό, με τους βασιλιάδες, με τους κλέφτες, με τους μη αγαπημένους κληρονόμους».

«Ο πλούτος της πίστης, ο πλούτος της ηθικής, η ντροπή και ο ηθικός φόβος
ως πλούτος·
ο πλούτος της μάθησης και η γενναιοδωρία, η σοφία πράγματι είναι ο έβδομος
πλούτος.

«Όποιος έχει αυτούς τους πλούτους, είτε γυναίκα είτε άνδρας·
αυτός πράγματι είναι με μεγάλο πλούτο στον κόσμο, αήττητος μεταξύ θεών
και ανθρώπων.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της
Διδασκαλίας·
ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

8. «Αυτοί οι επτά, μοναχοί, είναι νοητικοί δεσμοί. Ποιες επτά; Ο νοητικός δεσμός της προσκόλλησης, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, ο νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας, ο νοητικός δεσμός του πάθους για ύπαρξη, ο νοητικός δεσμός της άγνοιας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά νοητικοί δεσμοί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την εγκατάλειψη

9. «Για την εγκατάλειψη, μοναχοί, για την εκρίζωση επτά νοητικών δεσμών ασκείται η άγια ζωή. Ποιων επτά; Για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση του νοητικού δεσμού της προσκόλλησης ασκείται η άγια ζωή, του νοητικού δεσμού της αποστροφής... κ.λπ... του νοητικού δεσμού της λανθασμένης άποψης... του νοητικού δεσμού της σκεπτικιστικής αμφιβολίας... του νοητικού δεσμού της αλαζονείας... του νοητικού δεσμού του πάθους για ύπαρξη... για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση του νοητικού δεσμού της άγνοιας ασκείται η άγια ζωή. Για την εγκατάλειψη, μοναχοί, για την εκρίζωση αυτών των επτά νοητικών δεσμών ασκείται η άγια ζωή. Όταν όμως,

μοναχοί, σε έναν μοναχό ο νοητικός δεσμός της προσκόλλησης έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Ο νοητικός δεσμός της αποστροφής... κ.λπ... ο νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης... ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας... ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας... ο νοητικός δεσμός του πάθους για ύπαρξη... ο νοητικός δεσμός της άγνοιας έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο». Ένατη.

10. Η ομιλία για την τσιγκουνιά

10. «Αυτοί οι επτά, μοναχοί, είναι νοητικοί δεσμοί. Ποιες επτά; Ο νοητικός δεσμός της προσκόλλησης, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, ο νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας, ο νοητικός δεσμός της ζήλιας, ο νοητικός δεσμός της τσιγκουνιάς. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά νοητικοί δεσμοί». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του πλούτου είναι το πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο αγαπητά, δύναμη, πλούτος, και συνοπτικά και αναλυτικά·
Ούγκα και νοητικός δεσμός, εγκατάλειψη και με τσιγκουνιά.

2. Το κεφάλαιο για τις υπολανθάνουσες τάσεις

1. Η πρώτη ομιλία για την υπολανθάνουσα τάση

11. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά υπολανθάνουσες τάσεις. Ποια είναι τα επτά; Η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή, η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά υπολανθάνουσες τάσεις». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την υπολανθάνουσα τάση

12. «Για την εγκατάλειψη, μοναχοί, για την εκρίζωση επτά υπολανθανουσών τάσεων ασκείται η άγια ζωή. Ποιων επτά; Για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση της υπολανθάνουσας τάσης για ηδονικό πάθος ασκείται η άγια ζωή, της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή... κ.λπ... της υπολανθάνουσας τάσης για λανθασμένη άποψη... της υπολανθάνουσας τάσης για σκεπτικιστική αμφιβολία... της υπολανθάνουσας τάσης για αλαζονεία... της υπολανθάνουσας τάσης πάθους για ύπαρξη... για την εγκατάλειψη, για την εκρίζωση της υπολανθάνουσας τάσης για άγνοια ασκείται η άγια ζωή. Για την εγκατάλειψη, μοναχοί, για την εκρίζωση αυτών των επτά υπολανθανουσών τάσεων ασκείται η άγια ζωή.

Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Η υπολανθάνουσα τάση

για αποστροφή... κ.λπ... η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη... η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία... η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία... η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη... η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που έκοψε την επιθυμία, απέρριψε τους νοητικούς δεσμούς, μέσω της πλήρους συνειδητοποίησης της αλαζονείας έθεσε τέλος στον πόνο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την οικογένεια

13. «Μια οικογένεια προικισμένη με επτά ιδιότητες, μοναχοί, χωρίς να την έχει πλησιάσει κανείς δεν αξίζει να την πλησιάσει, ή αφού την πλησιάσει δεν αξίζει να καθίσει κοντά της. Με ποια επτά; Δεν εγείρονται σε ένδειξη σεβασμού με ευχάριστο τρόπο, δεν αποδίδουν σεβασμό με ευχάριστο τρόπο, δεν προσφέρουν κάθισμα με ευχάριστο τρόπο, κρύβουν αυτό που υπάρχει σε αυτόν, ακόμα και αν έχουν πολλά δίνουν λίγα, ακόμα και αν έχουν εξαίσια δίνουν φτωχά, δίνουν απρόσεκτα όχι προσεκτικά. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια οικογένεια, χωρίς να την έχει πλησιάσει κανείς δεν αξίζει να την πλησιάσει, ή αφού την πλησιάσει δεν αξίζει να καθίσει κοντά της.

«Μια οικογένεια προικισμένη με επτά ιδιότητες, μοναχοί, χωρίς να την έχει πλησιάσει κανείς αξίζει να την πλησιάσει, ή αφού την πλησιάσει αξίζει να καθίσει κοντά της. Με ποια επτά; Εγείρονται σε ένδειξη σεβασμού με ευχάριστο τρόπο, αποδίδουν σεβασμό με ευχάριστο τρόπο, προσφέρουν κάθισμα με ευχάριστο τρόπο, δεν κρύβουν αυτό που υπάρχει σε αυτόν, ακόμα και αν έχουν πολλά δίνουν πολλά, ακόμα και αν έχουν εξαίσια δίνουν εξαίσια, δίνουν προσεκτικά όχι απρόσεκτα. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένη μια οικογένεια, χωρίς να την έχει πλησιάσει κανείς αξίζει να την πλησιάσει, ή αφού την πλησιάσει αξίζει να καθίσει κοντά της». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το άτομο

14. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Ο απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές, ο απελευθερωμένος μέσω της σοφίας, ο μάρτυρας του σώματος, ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη, ο απελευθερωμένος διά της πίστης, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, ο ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την παρομοίωση με το νερό

15. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα παρόμοια με το νερό στον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο μία φορά βυθισμένο παραμένει βυθισμένο· εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο αφού αναδύεται βυθίζεται· εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο αφού αναδύεται παραμένει σταθερό· εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο αφού αναδύεται βλέπει με διόραση και κοιτάζει γύρω· εδώ επίσης, μοναχοί,

κάποιο άτομο αφού αναδύεται διασχίζει· εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο αφού αναδύεται έχει φτάσει σε στέρεο έδαφος· εδώ επίσης, μοναχοί, κάποιο άτομο αφού αναδύεται έχει διαβεί, έχει υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο μία φορά βυθισμένο παραμένει βυθισμένο; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διακατέχεται από απολύτως σκοτεινές φαύλες νοητικές καταστάσεις. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο μία φορά βυθισμένο παραμένει βυθισμένο.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο αφού αναδύεται βυθίζεται; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η πίστη του αυτή ούτε παραμένει ούτε αυξάνεται αλλά μόνο μειώνεται, η ντροπή του αυτή... κ.λπ... ο ηθικός φόβος του αυτός... η ενεργητικότητά του αυτή... η σοφία του αυτή ούτε παραμένει ούτε αυξάνεται αλλά μόνο μειώνεται. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο αφού αναδύεται βυθίζεται.

«Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο αφού αναδύεται παραμένει σταθερό; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η πίστη του αυτή ούτε μειώνεται ούτε αυξάνεται, παραμένει σταθερή. Η ντροπή του αυτή... κ.λπ... ο ηθικός φόβος του αυτός... η ενεργητικότητά του αυτή... η σοφία του αυτή ούτε μειώνεται ούτε αυξάνεται, παραμένει σταθερή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο αφού αναδύεται παραμένει σταθερό.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί βλέπει με διόραση και κοιτάζει; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί βλέπει με διόραση και κοιτάζει.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί κολυμπά προς τα εμπρός; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί κολυμπά προς τα εμπρός.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί έχει φτάσει σε στέρεο έδαφος; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί έχει φτάσει σε στέρεο έδαφος.

Και πώς, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί έχει διαβεί, έχει υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο αναδύεται: καλή η πίστη στις καλές νοητικές καταστάσεις, καλή η ντροπή... κ.λπ... καλός ο ηθικός φόβος... καλή η ενεργητικότητα... καλή η σοφία στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένα άτομο έχοντας αναδυθεί έχει διαβεί, έχει υπερβεί, στέκεται στη στεριά, ο βραχμάνος.

Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά άτομα παρόμοια με το νερό που υπάρχουν στον κόσμο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον παρατηρούντα το παροδικό

16. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο άτομο άξιο προσφορών, άξιο φιλοξενίας, άξιο δώρων, άξιο χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Σε αυτόν ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά, συμβαίνει και η εξάντληση των νοητικών διαφθορών και η εξάντληση της ζωής. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο... κ.λπ... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο... κ.λπ... γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο άτομο άξιο προσφορών, άξιο φιλοξενίας, άξιο δώρων, άξιο χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον παρατηρούντα τον πόνο

17. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα άξια προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας τον πόνο σε όλες τις δραστηριότητες... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον παρατηρούντα τον μη-εαυτό

18. Διαμένει παρατηρώντας τον μη-εαυτό σε όλα τα φαινόμενα... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για το Νιμπάνα

19. «Διαμένει παρατηρώντας την ευτυχία στη Νιμπάνα, με αντίληψη της ευτυχίας, βιώνοντας την ευτυχία, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαθροών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας την ευτυχία στη Νιμπάνα, με αντίληψη της ευτυχίας, βιώνοντας την ευτυχία, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Σε αυτόν ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά, συμβαίνει και η εξάντληση των νοητικών διαθροών και η εξάντληση της ζωής. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει παρατηρώντας την ευτυχία στη Νιμπάνα, με αντίληψη της ευτυχίας, βιώνοντας την ευτυχία, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο... κ.λπ... γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά άτομα άξια προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Ένατη.

10. Η ομιλία για τα δέκα θέματα

20. «Αυτά τα επτά, μοναχοί, είναι θέματα για τον δεκαετή. Ποιες επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει έντονη επιθυμία για την ανάληψη της εξάσκησης και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην ανάληψη της εξάσκησης· έχει έντονη επιθυμία για την εξέταση της Διδασκαλίας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην εξέταση της Διδασκαλίας· έχει έντονη επιθυμία για την απομάκρυνση των πόθων και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομάκρυνση των πόθων· έχει έντονη επιθυμία για την απομόνωση και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομόνωση· έχει έντονη επιθυμία για τη διέγερση της ενεργητικότητας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη διέγερση της ενεργητικότητας· έχει έντονη επιθυμία για τη μνήμη και τη σωφροσύνη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη μνήμη και τη

σωφροσύνη· έχει έντονη επιθυμία για τη διείσδυση στην άποψη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη διείσδυση στην άποψη. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά θέματα για τον δεκαετή». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των υπολανθανουσών τάσεων είναι το δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο υπολανθάνουσες τάσεις, οικογένεια, άτομο, παρομοίωση με νερό·
Παροδικό, οδυνηρό, μη-εαυτός και, Νιμπάνα και θέμα για τον δεκαετή.

3. Το κεφάλαιο για τις επτά Βάτζι

1. Η ομιλία για τον Σαραντάντα

21. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Σαραντάντα. Τότε αρκετοί Λίτσαβι πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους Λίτσαβι που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Θα σας διδάξω, Λίτσαβι, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι Λίτσαβι στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποιες, Λίτσαβι, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται συχνά και θα έχουν πολλές συναθροίσεις· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται σε ομόνοια, θα σηκώνονται σε ομόνοια, θα εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί δεν θα θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν θα καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, θα ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θα θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί δεν θα αρπάζουν και δεν θα κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, και δεν θα αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων θα είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί - 'ώστε οι Άξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Άξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο'· μόνο

ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Όσο, Λίτσαβι, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους Βατζτζί, και όσο οι Βατζτζί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, Λίτσαβι, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Βασσακάρα

22. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμούσε να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: «Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή».

Τότε ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, απευθύνθηκε στον βραχμάνο Βασσακάρα, τον πρωθυπουργό της Μαγκάντα: «Έλα εσύ, βραχμάνε, πήγαινε εκεί που είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου, ρώτησέ τον αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή - "Ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή". Και πες έτσι: "Ο βασιλιάς, σεβάσμιε κύριε, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμεί να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: 'Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή'". Όπως σου απαντήσει ο Ευλογημένος, αφού το μάθεις καλά, να μου το αναφέρεις. Διότι οι Τατχαγκάτα δεν λένε ψέματα».

«Ναι, αγαπητέ», απάντησε ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, στον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι, και πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, είπε στον Ευλογημένο: «Ο βασιλιάς, αγαπητέ Γκόταμα, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του αξιότιμου Γκόταμα, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή. Ο βασιλιάς, αγαπητέ Γκόταμα, της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, επιθυμεί να επιτεθεί στους Βατζτζί. Αυτός λέει τα εξής: 'Εγώ αυτούς τους Βατζτζί, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους εξολοθρεύσω τους Βατζτζί, θα τους καταστρέψω τους Βατζτζί, θα τους φέρω σε συμφορά και καταστροφή'».

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Άναντα στεκόταν πίσω από τον Ευλογημένο, δροσίζοντάς τον με βεντάλια. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί συναθροίζονται συχνά και έχουν πολλές συναθροίσεις;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί συναθροίζονται συχνά και έχουν πολλές συναθροίσεις». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται συχνά και θα έχουν πολλές συναθροίσεις· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί συναθροίζονται σε ομόνοια, σηκώνονται σε ομόνοια, εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί συναθροίζονται σε ομόνοια, σηκώνονται σε ομόνοια, εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα συναθροίζονται σε ομόνοια, θα σηκώνονται σε ομόνοια, θα εκτελούν τα καθήκοντα των Βατζτζί σε ομόνοια· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί δεν θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί δεν θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί δεν θα θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν θα καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, θα ακολουθούν τους αρχαίους νόμους των Βατζτζί όπως έχουν θεσπιστεί· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στους ηλικιωμένους των Βατζτζί, και θα θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί δεν αρπάζουν και δεν κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί δεν αρπάζουν και δεν κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί δεν θα αρπάζουν και δεν θα κρατούν με τη βία τις γυναίκες και τα κορίτσια των οικογενειών· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, και δεν αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν;» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - οι Βατζτζί τιμούν, σέβονται, αποδίδουν ευλάβεια και δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, και δεν αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν». «Όσο, Άναντα, οι Βατζτζί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στα ιερά μνημεία των Βατζτζί, τόσο τα εσωτερικά όσο και τα εξωτερικά, και δεν θα αφήνουν να παρακμάσει η δίκαιη προσφορά που δόθηκε και έγινε στο παρελθόν· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή.

«Τι έχεις ακούσει, Άναντα - 'η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί - ώστε οι Άξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Άξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο

βασίλειο';» «Έχω ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων θα είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί - ώστε οι Αξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Αξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο'». «Όσο, Άναντα, η δίκαιη προστασία, φύλαξη και φρούρηση των Αξίων θα είναι καλά οργανωμένη για τους Βατζτζί - 'ώστε οι Αξιοι που δεν έχουν έρθει να έρθουν στο βασίλειο, και οι Αξιοι που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα στο βασίλειο'· μόνο ανάπτυξη, Άναντα, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον βραχμάνο Βασσακάρα, τον πρωθυπουργό της Μαγκάντα: «Κάποτε, βραχμάνε, διέμενα στη Βεσάλι, στο ιερό μνημείο Σαρανταντά. Εκεί, βραχμάνε, δίδαξα στους Βατζτζί αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Όσο, βραχμάνε, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους Βατζτζί, και όσο οι Βατζτζί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, βραχμάνε, αναμένεται για τους Βατζτζί, όχι παρακμή».

«Ακόμη και με μία μόνο προϋπόθεση που εμποδίζει τον ξεπεσμό, αγαπητέ Γκόταμα, για τους Βατζτζί που είναι προικισμένοι με αυτήν, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή· τι να πει κανείς για τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό! Οι Βατζτζί δεν μπορούν να κατακτηθούν, αγαπητέ Γκόταμα, από τον βασιλιά της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι, δηλαδή με πόλεμο, εκτός από κολακεία ή εκτός από διχασμό μεταξύ τους. Λοιπόν, τώρα, αγαπητέ Γκόταμα, εμείς φεύγουμε· έχουμε πολλές υποχρεώσεις, πολλά πρέπει να κάνουμε». «Όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα, βραχμάνε». Τότε ο βραχμάνος Βασσακάρα, ο πρωθυπουργός της Μαγκάντα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για τα επτά

23. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα συναθροίζονται συχνά και θα έχουν πολλές συναθροίσεις· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα συναθροίζονται σε ομόνοια, θα σηκώνονται σε ομόνοια, θα εκτελούν τα καθήκοντα της Κοινότητας σε ομόνοια· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα θεσπίζουν αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν θα καταργούν αυτά που έχουν θεσπιστεί, θα ακολουθούν τους κανόνες εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα τιμούν, θα σέβονται, θα αποδίδουν ευλάβεια και θα δείχνουν ευσέβεια στους πρεσβύτερους μοναχούς που είναι έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, πατέρες της Κοινότητας, ηγέτες της Κοινότητας, και θα θεωρούν ότι αξίζει να τους ακούσουν· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους

μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα υποκύπτουν στην επιθυμία που έχει εγερθεί και οδηγή σε επαναγέννηση· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα επιθυμούν τα δασικά καταλύματα· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα εδραιώνουν ατομικά τη μνήμη: 'Πώς θα μπορούσαν οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή που δεν έχουν έρθει να έρθουν, και οι ευπρεπείς σύντροφοι στην άγια ζωή που έχουν έρθει να διαμένουν άνετα;'· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για τα επτά

24. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· κ.λπ... Και ποιες, μοναχοί, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό;

Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην εργασία, δεν θα απολαμβάνουν την εργασία, δεν θα είναι αφοσιωμένοι στην ευχαρίστηση της εργασίας· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην κουβέντα... κ.λπ... δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στον ύπνο... δεν θα βρίσκουν ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή... δεν θα έχουν κακόβουλες επιθυμίες, δεν θα υποκύπτουν σε κακόβουλες επιθυμίες... δεν θα έχουν κακόβουλους φίλους, δεν θα έχουν κακόβουλους συντρόφους, δεν θα κλίνουν προς τους κακόβουλους... δεν θα σταματούν στη μέση λόγω ενός κατώτερου επιτεύγματος διάκρισης· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνοι με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή». Τέταρτο.

5. Η τρίτη ομιλία για τα επτά

25. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· κ.λπ... Και ποιες, μοναχοί, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα έχουν πίστη· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα έχουν ντροπή... κ.λπ... θα έχουν ηθικό φόβο... θα είναι πολυμαθείς... θα καταβάλλουν έντονη ενεργητικότητα... θα είναι μνήμονες... θα είναι σοφοί· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή. «Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν

στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνα με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τους παράγοντες της φώτισης

26. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· κ.λπ... Και ποιες, μοναχοί, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της μνήμης· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... κ.λπ... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... θα αναπτύσσουν τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή. «Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνα με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή». Έκτο.

7. Η ομιλία για την αντίληψη

27. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· κ.λπ... Και ποιες, μοναχοί, είναι οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό; Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν την αντίληψη της παροδικότητας· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή.

«Όσο, μοναχοί, οι μοναχοί θα αναπτύσσουν την αντίληψη του μη-εαυτού... κ.λπ... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της ρυπαρότητας... θα αναπτύσσουν την αντίληψη του κινδύνου... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της εγκατάλειψης... θα αναπτύσσουν την αντίληψη του μη πάθους... θα αναπτύσσουν την αντίληψη της παύσης· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή. «Όσο, μοναχοί, αυτές οι επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό θα παραμένουν στους μοναχούς, και όσο οι μοναχοί θα εμφανίζονται σύμφωνα με αυτές τις επτά προϋποθέσεις που εμποδίζουν τον ξεπεσμό· μόνο ανάπτυξη, μοναχοί, αναμένεται για τους μοναχούς, όχι παρακμή». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την παρακμή

28. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτά τα επτά φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια είναι τα επτά; Η ευχαρίστηση στην εργασία, η ευχαρίστηση στην κουβέντα, η ευχαρίστηση στον ύπνο, η ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή, το να μη φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων, η αμετρία στο φαγητό, και υπάρχουν στην Κοινότητα καθήκοντα της Κοινότητας· εκεί ένας ασκούμενος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'υπάρχουν όμως στην Κοινότητα πρεσβύτεροι μοναχοί που είναι έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, που

σηκώνουν το φορτίο, αυτοί θα αναγνωριστούν με αυτό' και ο ίδιος αναλαμβάνει την ενασχόληση με αυτά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια είναι τα επτά; Η μη ευχαρίστηση στην εργασία, η μη ευχαρίστηση στην κουβέντα, η μη ευχαρίστηση στον ύπνο, η μη ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή, το να φρουρεί κανείς τις θύρες των αισθήσεων, η μετριοπάθεια στο φαγητό, και υπάρχουν στην Κοινότητα καθήκοντα της Κοινότητας· εκεί ένας ασκούμενος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'υπάρχουν όμως στην Κοινότητα πρεσβύτεροι μοναχοί που είναι έμπειροι, αναχωρητές εδώ και πολύ καιρό, που σηκώνουν το φορτίο, αυτοί θα αναγνωριστούν με αυτό' και ο ίδιος δεν αναλαμβάνει την ενασχόληση με αυτά. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για την παρακμή

29. «Αυτά τα επτά φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός λαϊκού ακολούθου. Ποια είναι τα επτά; Παραμελεί την επίσκεψη στους μοναχούς, αμελεί την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, δεν εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, γεμίζει με δυσπιστία, με επικριτική συνείδηση ακούει τη Διδασκαλία από τους μοναχούς - τους πρεσβύτερους, τους νέους και τους μεσαίους - αναζητώντας ελαττώματα, αναζητά έξω από εδώ αυτούς που είναι άξιοι προσφορών, και σε αυτούς κάνει πρώτα προσφορές. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή ενός λαϊκού ακολούθου.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός λαϊκού ακολούθου. Ποια είναι τα επτά; Δεν παραμελεί την επίσκεψη στους μοναχούς, δεν αμελεί την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, γεμίζει με πεποίθηση, χωρίς επικριτική συνείδηση ακούει τη Διδασκαλία από τους μοναχούς - τους πρεσβύτερους, τους νέους και τους μεσαίους - μη αναζητώντας ελαττώματα, δεν αναζητά έξω από εδώ αυτούς που είναι άξιοι προσφορών, και εδώ κάνει πρώτα προσφορές. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός λαϊκού ακολούθου». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Ο λαϊκός ακόλουθος που παραμελεί την ενόραση αυτών με αναπτυγμένο εαυτό·

και την ακοή των ευγενών διδασκαλιών, δεν εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

«Και η δυσπιστία στους μοναχούς όλο και περισσότερο αυξάνεται· και με επικριτική συνείδηση ποθεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία.

«Και αναζητά έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών· και ο λαϊκός ακόλουθος που κάνει εκεί ακριβώς πρώτα προσφορές.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή, καλά διδαγμένα· ο λαϊκός ακόλουθος που τα ακολουθεί, ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία.

«Ο λαϊκός ακόλουθος που δεν παραμελεί την ενόραση αυτών με αναπτυγμένο

εαυτό·

και την ακοή των ευγενών διδασκαλιών, και εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

«Και η πεποίθησή του στους μοναχούς όλο και περισσότερο αυξάνεται· και χωρίς επικριτική συνείδηση ποθεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία.

«Δεν αναζητά έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών·

και ο λαϊκός ακόλουθος που κάνει εδώ ακριβώς πρώτα προσφορές.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα που εμποδίζουν την παρακμή, καλά διδαγμένα· ο λαϊκός ακόλουθος που τα ακολουθεί, δεν ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία». Ένατη.

10. Η ομιλία για την αποτυχία

30. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά αποτυχίες ενός λαϊκού ακολούθου... κ.λπ... υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά τελειότητες ενός λαϊκού ακολούθου... κ.λπ...» Δέκατη.

11. Η ομιλία για την καταστροφή

31. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά αιτίες ξεπεσμού ενός λαϊκού ακολούθου... κ.λπ... υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά αιτίες ευημερίας ενός λαϊκού ακολούθου. Ποια είναι τα επτά; Δεν παραμελεί την επίσκεψη στους μοναχούς, δεν αμελεί την ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή, γεμίζει με πεποίθηση, χωρίς επικριτική συνείδηση ακούει τη Διδασκαλία από τους μοναχούς - τους πρεσβύτερους, τους νέους και τους μεσαίους - μη αναζητώντας ελαττώματα, δεν αναζητά έξω από εδώ αυτούς που είναι άξιοι προσφορών, και εδώ κάνει πρώτα προσφορές. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά αιτίες ευημερίας ενός λαϊκού ακολούθου».

«Ο λαϊκός ακόλουθος που παραμελεί την ενόραση αυτών με αναπτυγμένο εαυτό·

και την ακοή των ευγενών διδασκαλιών, δεν εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

«Και η δυσπιστία στους μοναχούς όλο και περισσότερο αυξάνεται· και με επικριτική συνείδηση ποθεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία.

«Και αναζητά έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών·

και ο λαϊκός ακόλουθος που κάνει εκεί ακριβώς πρώτα προσφορές.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή, καλά διδαγμένα· ο λαϊκός ακόλουθος που τα ακολουθεί, ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία.

«Ο λαϊκός ακόλουθος που δεν παραμελεί την ενόραση αυτών με αναπτυγμένο εαυτό·

και την ακοή των ευγενών διδασκαλιών, και εξασκείται στην ανώτερη ηθική διαγωγή.

«Και η πεποίθησή του στους μοναχούς όλο και περισσότερο αυξάνεται· και χωρίς επικριτική συνείδηση ποθεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία.

«Δεν αναζητά έξω από εδώ άλλον άξιο προσφορών· και ο λαϊκός ακόλουθος που κάνει εδώ ακριβώς πρώτα προσφορές.

«Αυτά τα επτά φαινόμενα που εμποδίζουν την παρακμή, καλά διδαγμένα· ο λαϊκός ακόλουθος που τα ακολουθεί, δεν ξεπέφτει από την Άριστη Διδασκαλία». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο των επτά Βατζί είναι το τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Σαράντα και Βασσακάρα, και τρεις επτάδες μοναχών· αντίληψη της φώτισης και δύο χειροτερεύσεις, και αποτυχία και ξεπεσμός.

4. Το κεφάλαιο για τις θεότητες

1. Η ομιλία για τον σεβασμό στην επιμέλεια

32. Τότε κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, εκείνη η θεότητα είπε στον Ευλογημένο:

«Αυτά τα επτά φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια είναι τα επτά; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, σεβασμός προς την αυτοσυγκέντρωση, σεβασμός προς την επιμέλεια, σεβασμός προς τη φιλική υποδοχή. Αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού». Αυτά είπε εκείνη η θεότητα. Ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε εκείνη η θεότητα, λέγοντας «Ο Διδάσκαλός μου συμφώνησε», αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά της και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μοναχοί, εκείνη η θεότητα μου είπε: 'Αυτά τα επτά φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια είναι τα επτά; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, σεβασμός προς την αυτοσυγκέντρωση, σεβασμός προς την επιμέλεια, σεβασμός προς τη φιλική υποδοχή - αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού'. Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνη η θεότητα. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

«Αυτός που σέβεται τον Διδάσκαλο, που σέβεται τη Διδασκαλία, και έχει βαθύ σεβασμό για την Κοινότητα·

αυτός που σέβεται την αυτοσυγκέντρωση, ενεργητικός, με βαθύ σεβασμό για την εξάσκηση.

Ο μοναχός που σέβεται την επιμέλεια, που σέβεται τη φιλική υποδοχή· είναι ανίκανος για παρακμή, βρίσκεται κοντά στο Νιμπάνα».Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον σεβασμό στην ντροπή

33. «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το άλσος του Τζέτα, πλησίασε εμένα· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μοναχοί, εκείνη η θεότητα μου είπε: 'Αυτά τα επτά φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια είναι τα επτά; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, σεβασμός προς την αυτοσυγκέντρωση, σεβασμός προς την ντροπή, σεβασμός προς τον ηθικό φόβο. Αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού'. Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνη η θεότητα. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

«Αυτός που σέβεται τον Διδάσκαλο, που σέβεται τη Διδασκαλία, και έχει βαθύ σεβασμό για την Κοινότητα·
αυτός που σέβεται την αυτοσυγκέντρωση, ενεργητικός, με βαθύ σεβασμό για την εξάσκηση.

Προικισμένος με ντροπή και ηθικό φόβο, με σεβασμό και ευλάβεια·
είναι ανίκανος για παρακμή, βρίσκεται κοντά στο Νιμπάνα».Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για την ευκολία στην αποδοχή συμβουλής

34. «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποια θεότητα... κ.λπ... μου είπε: 'Αυτά τα επτά φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια είναι τα επτά; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, σεβασμός προς την αυτοσυγκέντρωση, ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, καλή φιλία. Αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού'. Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνη η θεότητα. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

«Αυτός που σέβεται τον Διδάσκαλο, που σέβεται τη Διδασκαλία, και έχει βαθύ σεβασμό για την Κοινότητα·
αυτός που σέβεται την αυτοσυγκέντρωση, ενεργητικός, με βαθύ σεβασμό για την εξάσκηση.

Με καλό φίλο, εύκολος στην αποδοχή συμβουλής, με σεβασμό και ευλάβεια·
είναι ανίκανος για παρακμή, βρίσκεται κοντά στο Νιμπάνα».Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για την ευκολία στην αποδοχή συμβουλής

35. «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, κάποια θεότητα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά... κ.λπ... 'Αυτά τα επτά φαινόμενα, σεβάσμιε κύριε, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού. Ποια είναι τα επτά; Σεβασμός προς τον Διδάσκαλο, σεβασμός προς τη Διδασκαλία, σεβασμός προς την Κοινότητα, σεβασμός προς την εξάσκηση, σεβασμός προς την αυτοσυγκέντρωση, ευκολία στην αποδοχή συμβουλής, καλή φιλία. Αυτά λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι τα επτά φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού'. Αυτά είπε, μοναχοί, εκείνη η θεότητα. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ο ίδιος σέβεται τον Διδάσκαλο και επαινεί τον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που δεν σέβονται τον Διδάσκαλο τους παρακινεί στον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που σέβονται τον Διδάσκαλο τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Ο ίδιος σέβεται τη Διδασκαλία... κ.λπ... σέβεται την Κοινότητα... σέβεται την εξάσκηση... σέβεται την αυτοσυγκέντρωση... είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... έχει καλούς φίλους και επαινεί την καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που δεν έχουν καλούς φίλους τους παρακινεί στην καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που έχουν καλούς φίλους τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Αυτού λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Καλώς πράγματι εσύ, Σαριπούττα, κατανοείς έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα. Εδώ, Σαριπούττα, ένας μοναχός ο ίδιος σέβεται τον Διδάσκαλο και επαινεί τον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που δεν σέβονται τον Διδάσκαλο τους παρακινεί στον σεβασμό προς τον Διδάσκαλο. Και τους άλλους μοναχούς που σέβονται τον Διδάσκαλο τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Ο ίδιος σέβεται τη Διδασκαλία... κ.λπ... σέβεται την Κοινότητα... σέβεται την εξάσκηση... σέβεται την αυτοσυγκέντρωση... είναι εύκολος στην αποδοχή συμβουλής... έχει καλούς φίλους και επαινεί την καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που δεν έχουν καλούς φίλους τους παρακινεί στην καλή φιλία. Και τους άλλους μοναχούς που έχουν καλούς φίλους τους επαινεί με πραγματικά, αληθή λόγια την κατάλληλη ώρα. Αυτού λοιπόν, Σαριπούττα, που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα, έτσι αναλυτικά πρέπει να κατανοηθεί το νόημα». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τον φίλο

36. «Ένας φίλος, μοναχοί, προικισμένος με επτά ιδιότητες πρέπει να συναναστρέφεται κανείς. Με ποια επτά; Δίνει το δυσκολοδώρητο, κάνει το δυσκολοκατόρθωτο, υπομένει το δυσκολοϋπόμονο, του αποκαλύπτει τα μυστικά του, κρατά τα μυστικά του, δεν τον εγκαταλείπει στις δυσκολίες, δεν τον περιφρονεί όταν εξαντληθεί. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας φίλος πρέπει να συναναστρέφεται κανείς».

«Ο φίλος δίνει το δυσκολοδώρητο, και κάνει το δυσκολοκατόρθωτο· και ακόμα υπομένει τα σκληρά λόγια του, και τα δυσκολοϋπόμονα.

«Του αποκαλύπτει τα μυστικά του, κρατά τα μυστικά του·
δεν τον εγκαταλείπει στις δυσκολίες, δεν τον περιφρονεί όταν εξαντληθεί.

«Σε όποιο άτομο βρίσκονται αυτές οι ιδιότητες εδώ·
αυτός ο φίλος, ένας τέτοιος, πρέπει να συνδέεται κανείς μαζί του αν επιθυμεί
φιλία». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον φίλο

37. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ως φίλος πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς, ακόμη και αν διώχνεται. Με ποια επτά; Είναι αγαπητός και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος και είναι αυτός που μιλάει και ανεκτικός στα λόγια και κάνει βαθιά συζήτηση, και δεν παρακινεί σε αδύνατα. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ως φίλος πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, πρέπει να συνδέεται κανείς, πρέπει να υπηρετεί κανείς, ακόμη και αν διώχνεται».

«Αγαπητός, σεβαστός, αξιοσέβαστος, αυτός που μιλάει και ανεκτικός στα λόγια·
και κάνει βαθιά συζήτηση, δεν παρακινεί σε αδύνατα.

«Σε όποιο άτομο βρίσκονται αυτές οι ιδιότητες εδώ·
αυτός ο φίλος, από αυτόν που επιθυμεί φιλία, από συμπόνια για το καλό του·
ακόμη και αν απωθείται, ένας τέτοιος πρέπει να συνδέεται κανείς μαζί του».
Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για την αναλυτική γνώση

38. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο μπορεί ο ίδιος με άμεση γνώση να συνειδητοποιήσει τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, έχοντας επιτύχει, να παραμείνει. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η νωθρότητα του νου μου'· ή κατανοεί τον εσωτερικά συσταλμένο νου όπως πραγματικά είναι: 'ο νους μου είναι εσωτερικά συσταλμένος'· ή κατανοεί τον εξωτερικά διασπασμένο νου όπως πραγματικά είναι: 'ο νους μου είναι εξωτερικά διασπασμένος'· σε αυτόν τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά· οι αντιλήψεις εγείρονται γνωστές, διαρκούν γνωστές, παρέρχονται γνωστές· οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί· και επιπλέον, στα φαινόμενα κατάλληλα και ακατάλληλα, κατώτερα και ανώτερα, σκοτεινά και φωτεινά με τα αντίστοιχά τους, το σημάδι έχει ληφθεί καλά, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο μπορεί ο ίδιος με άμεση γνώση να συνειδητοποιήσει τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, έχοντας επιτύχει, να παραμείνει». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για την αναλυτική γνώση

39. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ο Σαριπούττα ο ίδιος με άμεση γνώση συνειδητοποιήσας τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ο Σαριπούττα κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η νωθρότητα του νου μου'· ή κατανοεί τον εσωτερικά συσταλμένο νου όπως πραγματικά είναι: 'ο νους μου είναι εσωτερικά συσταλμένος'· ή κατανοεί

τον εξωτερικά διασπασμένο νου όπως πραγματικά είναι: 'ο νους μου είναι εξωτερικά διασπασμένος'· σε αυτόν τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά· οι αντιλήψεις γνωστές... κ.λπ... οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί· και επιπλέον, στα φαινόμενα κατάλληλα και ακατάλληλα, κατώτερα και ανώτερα, σκοτεινά και φωτεινά με τα αντίστοιχά τους, το σημάδι έχει ληφθεί καλά, έχει προσεχθεί καλά, έχει εξεταστεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με τη σοφία. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο Σαριπούττα ο ίδιος με άμεση γνώση συνειδητοποιήσας τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την εξουσία

40. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί κυριαρχία στη συνείδηση, και δεν ζει ο μοναχός υπό την κυριαρχία της συνείδησης. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι επιδέξιος στην αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στη διαλογιστική επίτευξη της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στη διάρκεια της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στην ανάδυση από την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην ομορφιά της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στην περισυλλογή της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στη σταθερή απόφαση της αυτοσυγκέντρωσης. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκεί κυριαρχία στη συνείδηση, και δεν ζει ο μοναχός υπό την κυριαρχία της συνείδησης». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τη διαμονή

41. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ο Σαριπούττα ασκεί κυριαρχία στη συνείδηση, και δεν ζει ο Σαριπούττα υπό την κυριαρχία της συνείδησης. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ο Σαριπούττα είναι επιδέξιος στην αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στη διαλογιστική επίτευξη της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στη διάρκεια της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στην ανάδυση από την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην ομορφιά της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στην περισυλλογή της αυτοσυγκέντρωσης, είναι επιδέξιος στη σταθερή απόφαση της αυτοσυγκέντρωσης. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ο Σαριπούττα ασκεί κυριαρχία στη συνείδηση, και δεν ζει ο Σαριπούττα υπό την κυριαρχία της συνείδησης». Δέκατη.

11. Η πρώτη ομιλία για τα δέκα

42. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην πάω στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών;» Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών· αφού πλησίασε, χαιρέτησε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιοσημείωτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Εκείνη την περίοδο, σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές που είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Όποιος λοιπόν, φίλοι, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα χρόνια, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα ούτε δέχτηκε με χαρά ούτε απέρριψε τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτεί με χαρά, χωρίς να τα απορρίψει, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε - «Θα κατανοήσω το νόημα αυτών που ειπώθηκαν κοντά στον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού περπάτησε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα το πρωί και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην πάω στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών;' Τότε εγώ, σεβάσμιε κύριε, πήγα στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών· αφού πλησίασα, χαιρέτησα εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι. Εκείνη την περίοδο όμως, σεβάσμιε κύριε, σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές που είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - 'Όποιος λοιπόν, φίλοι, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα χρόνια, είναι άξιος να ονομαστεί δεκαετής μοναχός'. Τότε εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε δέχτηκα με χαρά ούτε απέρριψα τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτώ με χαρά, χωρίς να τα απορρίψω, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα - 'Θα κατανοήσω το νόημα αυτού κοντά στον Ευλογημένο'. Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή να διακηρυχθεί ένας μοναχός ως δεκαετής μόνο με την αρίθμηση των ετών;»

«Όχι βέβαια, Σαριπούττα, δεν είναι δυνατόν σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή να διακηρυχθεί ένας μοναχός ως δεκαετής μόνο με την αρίθμηση των ετών. Αυτά τα επτά, Σαριπούττα, είναι θέματα για τον δεκαετή που εγώ ο ίδιος έχω κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση και διακηρύσσω.

«Ποιες επτά; Εδώ, Σαριπούττα, ένας μοναχός έχει έντονη επιθυμία για την ανάληψη της εξάσκησης και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην ανάληψη της εξάσκησης· έχει έντονη επιθυμία για την εξέταση της Διδασκαλίας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην εξέταση της Διδασκαλίας· έχει έντονη επιθυμία για την απομάκρυνση των πόθων και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομάκρυνση των πόθων· έχει έντονη επιθυμία για την απομόνωση και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στην απομόνωση· έχει έντονη επιθυμία για τη διέγερση της ενεργητικότητας και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη διέγερση της ενεργητικότητας· έχει έντονη επιθυμία για τη μνήμη και τη σωφροσύνη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη μνήμη και τη σωφροσύνη· έχει έντονη επιθυμία για τη διείσδυση στην άποψη και στο μέλλον δεν έχει απαλλαγεί από την αφοσίωση στη διείσδυση στην άποψη. Αυτά λοιπόν, Σαριπούττα, είναι τα επτά θέματα για τον δεκαετή που εγώ ο ίδιος έχω κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Με αυτά τα επτά θέματα για τον δεκαετή, Σαριπούττα, προικισμένος ένας μοναχός ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'· ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για

είκοσι τέσσερα έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'. ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για τριάντα έξι έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'. ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για σαράντα οκτώ έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'». Ενδέκατη.

12. Η δεύτερη ομιλία για τα δέκα

43. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην πάω στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών;» Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών· αφού πλησίασε, χαιρέτησε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι.

Εκείνη την περίοδο, σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές που είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Όποιος λοιπόν, φίλοι, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα χρόνια, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα ούτε δέχτηκε με χαρά ούτε απέρριψε τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτεί με χαρά, χωρίς να τα απορρίψει, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε - «Θα κατανοήσω το νόημα αυτών που ειπώθηκαν κοντά στον Ευλογημένο». Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περπάτησε στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα το πρωί και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Είναι πολύ νωρίς ακόμα για να περπατήσω στην Κοσάμπι για προσφερόμενη τροφή. Γιατί να μην πάω στο πάρκο των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών;' Κ.λπ... χαιρέτησα εκείνους. Αφού ολοκλήρωσα την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισα στο πλάι.

Εκείνη την περίοδο όμως, σεβάσμιε κύριε, σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές που είχαν καθίσει και συγκεντρωθεί, εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - 'Όποιος λοιπόν, φίλοι, ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα χρόνια, είναι άξιος να ονομαστεί δεκαετής μοναχός'. Τότε εγώ, σεβάσμιε κύριε, ούτε δέχτηκα με χαρά ούτε απέρριψα τα λόγια εκείνων των αλλόδοξων περιπλανώμενων ασκητών. Χωρίς να τα δεχτώ με χαρά, χωρίς να τα απορρίψω, σηκώθηκα από τη θέση μου και έφυγα - 'Θα κατανοήσω το νόημα αυτών που ειπώθηκαν κοντά στον Ευλογημένο'. Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή να διακηρυχθεί ένας μοναχός ως δεκαετής μόνο με την αρίθμηση των ετών;»

«Όχι βέβαια, Άναντα, δεν είναι δυνατόν σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή να διακηρυχθεί ένας μοναχός ως δεκαετής μόνο με την αρίθμηση των ετών. Αυτά τα επτά, Άναντα, είναι θέματα για τον δεκαετή που εγώ ο ίδιος έχω κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση και διακηρύσσω.

«Ποιες επτά; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Αυτά λοιπόν, Άναντα, είναι τα επτά θέματα για τον δεκαετή που εγώ ο ίδιος έχω κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση και διακηρύσσω. Με αυτά τα επτά θέματα για τον δεκαετή, Άναντα, προικισμένος ένας μοναχός ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για δώδεκα έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'. ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για είκοσι τέσσερα έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'. ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για τριάντα έξι έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'. ακόμη κι αν ασκεί την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή για σαράντα οκτώ έτη, είναι άξιος να ονομαστεί 'δεκαετής μοναχός'». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο για τις θεότητες είναι το τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Επιμέλεια και ντροπή, δύο εύκολοι στην αποδοχή συμβουλής, δύο φίλοι.
Δύο αναλυτικές γνώσεις, δύο διαμονές, δύο θέματα για τον δεκαετή.

5. Το κεφάλαιο για τη μεγάλη θυσία

1. Η ομιλία για τους επτά σταθμούς συνείδησης

44. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτοί οι επτά σταθμοί συνείδησης. Ποιοι είναι οι επτά; Υπάρχουν, μοναχοί, όντα διαφορετικά στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι άνθρωποι, ορισμένοι θεοί και ορισμένοι που έχουν πέσει σε κατώτερους κόσμους. Αυτός είναι ο πρώτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα διαφορετικά στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί Βραχμακαγίκα που γεννήθηκαν με το πρώτο τζχάνα. Αυτός είναι ο δεύτερος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα παρόμοια στο σώμα και διαφορετικά στην αντίληψη, όπως οι ακτινοβόλοι θεοί. Αυτός είναι ο τρίτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα παρόμοια στο σώμα και παρόμοια στην αντίληψη, όπως οι θεοί που διαπερνώνται από ομορφιά. Αυτός είναι ο τέταρτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενα «άπειρος είναι ο χώρος», φτάνουν στο επίπεδο του άπειρου χώρου. Αυτός είναι ο πέμπτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενα «άπειρη είναι η συνείδηση», φτάνουν στο επίπεδο της άπειρης συνείδησης. Αυτός είναι ο έκτος σταθμός συνείδησης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, όντα που έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης

συνείδησης, σκεπτόμενα «δεν υπάρχει τίποτε», φτάνουν στο επίπεδο της μηδαμινότητας. Αυτός είναι ο έβδομος σταθμός συνείδησης. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά σταθμοί συνείδησης». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα συμπληρωματικά της αυτοσυγκέντρωσης

45. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά συμπληρώματα της αυτοσυγκέντρωσης. Ποια είναι τα επτά; Ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη. Η ενιαία εστίαση του νου, μοναχοί, που περιβάλλεται από αυτούς τους επτά παράγοντες, αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής ορθή αυτοσυγκέντρωση με την κοντινή αιτία της επίσης, με τα συμπληρώματά της επίσης». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για τη φωτιά

46. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά φωτιές. Ποια είναι τα επτά; Η φωτιά του πάθους, η φωτιά του μίσους, η φωτιά της αυταπάτης, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών, η φωτιά του οικοδεσπότη, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών, η φωτιά από ξύλα - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά φωτιές». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για τη φωτιά

47. Εκείνη την περίοδο ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα είχε ετοιμάσει μια μεγάλη θυσία. Πεντακόσιοι ταύροι είχαν οδηγηθεί στους στύλους για τη θυσία, πεντακόσια νεαρά βόδια είχαν οδηγηθεί στους στύλους για τη θυσία, πεντακόσιες νεαρές αγελάδες είχαν οδηγηθεί στους στύλους για τη θυσία, πεντακόσιες κατσίκες είχαν οδηγηθεί στους στύλους για τη θυσία, πεντακόσια πρόβατα είχαν οδηγηθεί στους στύλους για τη θυσία. Τότε ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα είπε στον Ευλογημένο:

«Έχω ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, ότι το άναμμα της φωτιάς και η ανέγερση του στύλου θυσίας έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». «Κι εγώ έχω ακούσει αυτό, βραχμάνε, ότι το άναμμα της φωτιάς και η ανέγερση του στύλου θυσίας έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». Για δεύτερη φορά ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα... κ.λπ... για τρίτη φορά ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα είπε στον Ευλογημένο: «Έχω ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, ότι το άναμμα της φωτιάς και η ανέγερση του στύλου θυσίας έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». «Κι εγώ έχω ακούσει αυτό, βραχμάνε, ότι το άναμμα της φωτιάς και η ανέγερση του στύλου θυσίας έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». «Αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, συμφωνεί μεταξύ του αξιότιμου Γκόταμα και εμάς, δηλαδή πλήρως».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον βραχμάνο Ουγκατασαρίρα: «Όχι βέβαια, βραχμάνε, οι Τατχάγκατα δεν πρέπει να ερωτώνται έτσι - 'Έχω ακούσει αυτό, αγαπητέ Γκόταμα, ότι το άναμμα της φωτιάς και η ανέγερση του στύλου θυσίας έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος'. Έτσι, βραχμάνε, πρέπει να ερωτώνται οι Τατχάγκατα - 'Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, επιθυμώ να ανάψω τη φωτιά, επιθυμώ να ανεγείρω τον στύλο θυσίας. Ας με νουθετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος. Ας με καθοδηγήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό».

Τότε ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ πράγματι, αγαπητέ Γκόταμα, επιθυμώ να ανάψω τη φωτιά, επιθυμώ να ανεγείρω τον στύλο θυσίας. Ας με νουθετήσει ο αξιότιμος Γκόταμα. Ας με καθοδηγήσει ο αξιότιμος Γκόταμα για ό,τι θα είναι για την ευημερία και την ευτυχία μου για πολύ καιρό».

«Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, ανεγείροντας τον στύλο θυσίας, ακόμη πριν από τη θυσία σηκώνει τρία μαχαίρια, φαύλα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο. Ποια τρία; Το σωματικό μαχαίρι, το λεκτικό μαχαίρι, το νοητικό μαχαίρι. Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, ανεγείροντας τον στύλο θυσίας, ακόμη πριν από τη θυσία γεννά έτσι τη σκέψη - 'Τόσοι ταύροι ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα νεαρά βόδια ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες νεαρές αγελάδες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες κατσίκες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα πρόβατα ας σφαγούν για τη θυσία'. Αυτός νομίζοντας 'κάνω αξιέπαινη πράξη' κάνει αξιόμειπτη πράξη, νομίζοντας 'κάνω καλό' κάνει φαύλο, νομίζοντας 'αναζητώ την οδό προς τον καλότυχο κόσμο' αναζητά την οδό προς τον κακότυχο κόσμο. Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, ανεγείροντας τον στύλο θυσίας, ακόμη πριν από τη θυσία σηκώνει αυτό το πρώτο νοητικό μαχαίρι, φαύλο, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο.

«Επιπλέον, βραχμάνε, ανάβοντας τη φωτιά, υψώνοντας τον στύλο θυσίας, πριν ακόμα από τη θυσία, λέει αυτά τα λόγια - 'Τόσοι ταύροι ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα νεαρά βόδια ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες νεαρές αγελάδες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσες κατσίκες ας σφαγούν για τη θυσία, τόσα πρόβατα ας σφαγούν για τη θυσία'. Αυτός νομίζοντας 'κάνω αξιέπαινη πράξη' κάνει αξιόμειπτη πράξη, νομίζοντας 'κάνω καλό' κάνει φαύλο, νομίζοντας 'αναζητώ την οδό προς τον καλότυχο κόσμο' αναζητά την οδό προς τον κακότυχο κόσμο. Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, υψώνοντας τον στύλο θυσίας, πριν ακόμα από τη θυσία, υψώνει αυτό το δεύτερο λεκτικό μαχαίρι, φαύλο, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο.

«Επιπλέον, βραχμάνε, ανάβοντας τη φωτιά, υψώνοντας τον στύλο θυσίας, πριν ακόμα από τη θυσία, ο ίδιος πρώτος αναλαμβάνει να σφάξει ταύρους για τη θυσία, ο ίδιος πρώτος αναλαμβάνει να σφάξει νεαρά βόδια για τη θυσία, ο ίδιος πρώτος αναλαμβάνει να σφάξει νεαρές αγελάδες για τη θυσία, ο ίδιος πρώτος αναλαμβάνει να σφάξει κατσίκες για τη θυσία, ο ίδιος πρώτος αναλαμβάνει να σφάξει πρόβατα για τη θυσία. Αυτός νομίζοντας 'κάνω αξιέπαινη πράξη' κάνει αξιόμειπτη πράξη, νομίζοντας 'κάνω καλό' κάνει φαύλο, νομίζοντας 'αναζητώ την οδό προς τον καλότυχο κόσμο' αναζητά την οδό προς τον κακότυχο κόσμο. Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, υψώνοντας τον στύλο θυσίας, πριν ακόμα από τη θυσία, υψώνει αυτό το τρίτο σωματικό μαχαίρι, φαύλο, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο. Ανάβοντας τη φωτιά, βραχμάνε, υψώνοντας τον στύλο θυσίας, πριν ακόμα από τη θυσία, υψώνει αυτά τα τρία μαχαίρια, φαύλα, με επώδυνες συνέπειες, με επώδυνο επακόλουθο.

«Αυτές οι τρεις φωτιές, βραχμάνε, πρέπει να εγκαταλειφθούν, να αποφευχθούν, να μην ακολουθηθούν. Ποιοι τρεις; Η φωτιά του πάθους, η φωτιά του μίσους, η φωτιά της αυταπάτης.

«Και γιατί αυτή η φωτιά του πάθους, βραχμάνε, πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί; Αυτός που είναι κυριευμένος από λαγνεία, βραχμάνε, κατακυριευμένος από το πάθος, με κατακυριευμένη συνείδηση, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική

συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά του πάθους πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί.

«Και γιατί αυτή η φωτιά του μίσους, βραχμάνε, πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί; Αυτός που είναι κυριευμένος από μίσος, βραχμάνε, κατακυριευμένος από το μίσος, με κατακυριευμένη συνείδηση, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά του μίσους πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί.

«Και γιατί αυτή η φωτιά της αυταπάτης, βραχμάνε, πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί; Αυτός που είναι κυριευμένος από αυταπάτη, βραχμάνε, κατακυριευμένος από την αυταπάτη, με κατακυριευμένη συνείδηση, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή λεκτική συμπεριφορά, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή νοητική συμπεριφορά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά της αυταπάτης πρέπει να εγκαταλειφθεί, να αποφευχθεί, να μην ακολουθηθεί. Αυτές λοιπόν οι τρεις φωτιές, βραχμάνε, πρέπει να εγκαταλειφθούν, να αποφευχθούν, να μην ακολουθηθούν.

«Τρεις φωτιές, βραχμάνε, πρέπει να διατηρούνται σωστά με ευτυχία, τιμώντας τες, σεβόμενοι τες, αποδίδοντάς τους ευλάβεια και δείχνοντάς τους ευσέβεια. Ποιοι τρεις; Η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών, η φωτιά του οικοδεσπότη, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών.

«Και ποια, βραχμάνε, είναι η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών; Εδώ, βραχμάνε, όσοι είναι για σένα είτε η μητέρα είτε ο πατέρας, αυτή ονομάζεται, βραχμάνε, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών. Για ποιο λόγο; Επειδή από αυτούς, βραχμάνε, ήρθε και γεννήθηκε, για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά αυτών που είναι άξιοι προσφορών πρέπει να διατηρείται σωστά με ευτυχία, τιμώντας την, σεβόμενοι την, αποδίδοντάς της ευλάβεια και δείχνοντάς της ευσέβεια.

«Και ποια είναι, βραχμάνε, η φωτιά του οικοδεσπότη; Εδώ, βραχμάνε, όποιος έχει γιους ή σύζυγο ή δούλους ή υπηρέτες ή εργάτες, αυτή ονομάζεται, βραχμάνε, η φωτιά του οικοδεσπότη. Για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά του οικοδεσπότη πρέπει να τιμάται, να σέβεται, να της αποδίδεται ευλάβεια και να της δείχνεται ευσέβεια, και να διατηρείται σωστά με ευτυχία.

«Και ποια είναι, βραχμάνε, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών; Εδώ, βραχμάνε,

εκείνοι οι ασκητές και βραχμάνοι που απέχουν από τις άλλες διδασκαλίες, που είναι εδραιωμένοι στην υπομονή και την πραότητα, που δαμάζουν μόνο τον εαυτό τους, που γαληνεύουν μόνο τον εαυτό τους, που οδηγούν μόνο τον εαυτό τους στο τελικό Νιμπάνα, αυτή ονομάζεται, βραχμάνε, η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών. Για αυτό το λόγο αυτή η φωτιά αυτών που είναι άξιοι δωρεών πρέπει να τιμάται, να σέβεται, να της αποδίδεται ευλάβεια και να της δείχνεται ευσέβεια, και να διατηρείται σωστά με ευτυχία. Αυτές λοιπόν, βραχμάνε, οι τρεις φωτιές πρέπει να τιμώνται, να σέβονται, να τους αποδίδεται ευλάβεια και να τους δείχνεται ευσέβεια, και να διατηρούνται σωστά με ευτυχία.

«Αυτή όμως, βραχμάνε, η φωτιά από ξύλα πρέπει κατά καιρούς να ανάβεται, κατά καιρούς να αγνοείται, κατά καιρούς να σβήνεται, κατά καιρούς να αποθηκεύεται».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Ουγκατασαρίρα είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα· θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής. Εγώ, αγαπητέ Γκόταμα, απελευθερώνω πεντακόσιους ταύρους, τους χαρίζω τη ζωή, απελευθερώνω πεντακόσια νεαρά βόδια, τους χαρίζω τη ζωή, απελευθερώνω πεντακόσιες νεαρές αγελάδες, τους χαρίζω τη ζωή, απελευθερώνω πεντακόσιες κατσίκες, τους χαρίζω τη ζωή, απελευθερώνω πεντακόσια πρόβατα, τους χαρίζω τη ζωή. Ας τρώνε πράσινα χορτάρια, ας πίνουν δροσερά νερά, και ας τους φυσά δροσερός άνεμος». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τις αντιλήψεις

48. «Αυτές οι επτά, μοναχοί, αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο.

Ποιες είναι οι επτά; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι επτά αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τις αντιλήψεις

49. «Αυτές οι επτά, μοναχοί, αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο. Ποιοι είναι οι επτά; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι επτά αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο».

«Η αντίληψη της ρυπαρότητας, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο». Έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έναν μοναχό, μοναχοί, που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της ρυπαρότητας, η συνείδηση αποσύρεται από τη συνουσία, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή. Όπως, μοναχοί, ένα φτερό κόκορα ή ένα κομμάτι τένοντα ριγμένο στη φωτιά συστέλλεται, μαζεύεται, στρίβει, δεν απλώνεται. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της ρυπαρότητας, η συνείδηση αποσύρεται από τη συνουσία, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της ρυπαρότητας, η συνείδηση ρέπει προς τη συνουσία, εγκαθιδρύεται μη-αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της ρυπαρότητας δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, δεν έχω επιτύχει τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της ρυπαρότητας, η συνείδηση αποσύρεται από τη συνουσία, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της ρυπαρότητας έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, έχω επιτύχει τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη της ρυπαρότητας, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Η αντίληψη του θανάτου, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε· εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έναν μοναχό, μοναχοί, που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του θανάτου, η συνείδηση αποσύρεται από την προσκόλληση στη ζωή, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή. Όπως, μοναχοί, ένα φτερό κόκορα ή ένα κομμάτι τένοντα ριγμένο στη φωτιά συστέλλεται, μαζεύεται, στρίβει, δεν απλώνεται. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του θανάτου, η συνείδηση αποσύρεται από την προσκόλληση στη ζωή, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του θανάτου, η συνείδηση ρέπει προς την προσκόλληση στη ζωή, εγκαθιδρύεται μη-αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη του θανάτου δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, δεν έχω επιτύχει τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του θανάτου, η συνείδηση αποσύρεται από την προσκόλληση στη ζωή, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται· εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από

τον μοναχό: 'η αντίληψη του θανάτου έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, έχω επιτύχει τη δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη του θανάτου, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε· εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έναν μοναχό, μοναχοί, που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η συνείδηση αποσύρεται από την επιθυμία για γεύση... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή. Όπως, μοναχοί, ένα φτερό κόκορα ή ένα κομμάτι τένοντα ριγμένο στη φωτιά συστέλλεται, μαζεύεται, στρίβει, δεν απλώνεται. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η συνείδηση αποσύρεται από την επιθυμία για γεύση... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή.

«Αν, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, ο νους ρέπει προς την επιθυμία για γεύση και εγκαθιδρύεται η μη-αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, δεν έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, ο νους αποσύρεται από την επιθυμία για γεύση... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«'Η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, μοναχοί, ο νους αποσύρεται από τις ποικιλίες του κόσμου... κ.λπ... όπως, μοναχοί... κ.λπ... αποσύρεται, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, ο νους αποσύρεται από τις ποικιλίες του κόσμου, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται, εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή.

«Αν, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, ο νους ρέπει προς τις ποικιλίες του κόσμου και εγκαθιδρύεται η μη-αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί,

από τον μοναχό: 'η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, δεν έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, ο νους αποσύρεται από τις ποικιλίες του κόσμου... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«'Η αντίληψη της παροδικότητας, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της παροδικότητας, μοναχοί, ο νους αποσύρεται από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή. Όπως, μοναχοί, ένα φτερό κόκορα ή ένα κομμάτι τένοντα ριγμένο στη φωτιά αποσύρεται, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της παροδικότητας, ο νους αποσύρεται από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη... κ.λπ... εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή.

«Αν, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της παροδικότητας, ο νους ρέπει προς το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη και εγκαθιδρύεται η μη-αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της παροδικότητας δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, δεν έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, ενός μοναχού που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη της παροδικότητας, ο νους αποσύρεται από το υλικό κέρδος, την τιμή και τη φήμη, συστέλλεται, αποστρέφεται, δεν εκτείνεται, εγκαθιδρύεται αταραξία ή αποστροφή· αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη της παροδικότητας έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, έχει επιτευχθεί σε μένα η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη της παροδικότητας, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«'Η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έναν μοναχό, μοναχοί, που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, έντονη

αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη απέναντι στην τεμπελιά, στην οκνηρία, στη χαλαρότητα, στην αμέλεια, στη μη επιδίωξη, στη μη ανασκόπηση, όπως, μοναχοί, απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, έντονη αντίληψη φόβου δεν είναι εδραιωμένη απέναντι στην τεμπελιά, στην οκνηρία, στη χαλαρότητα, στην αμέλεια, στη μη επιδίωξη, στη μη ανασκόπηση, όπως, μοναχοί, απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης δεν έχει επιτευχθεί σε μένα'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. Αν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη απέναντι στην τεμπελιά, στην οκνηρία, στη χαλαρότητα, στην αμέλεια, στη μη επιδίωξη, στη μη ανασκόπηση, όπως, μοναχοί, απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης έχει επιτευχθεί σε μένα'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο», έτσι λοιπόν αυτό ειπώθηκε. Εξαρτώμενο από τι αυτό ειπώθηκε; Σε έναν μοναχό, μοναχοί, που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, ο νους είναι απαλλαγμένος από την ταύτιση με το εγώ, την ταύτιση με το δικό μου και την αλαζονεία, έχοντας υπερβεί τη διάκριση, γαλήνιος, καλά απελευθερωμένος.

«Αν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, ο νους δεν είναι απαλλαγμένος από την ταύτιση με το εγώ, την ταύτιση με το δικό μου και την αλαζονεία, έχοντας υπερβεί τη διάκριση, γαλήνιος, καλά απελευθερωμένος. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο δεν έχει αναπτυχθεί σε μένα, δεν υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης δεν έχει επιτευχθεί σε μένα'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό.

«Αν όμως, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει συχνά με νου εξοικειωμένο με την αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, σε αυτό το σώμα με συνείδηση και εξωτερικά σε όλα τα αντικείμενα, ο νους είναι απαλλαγμένος από την ταύτιση με το εγώ, την ταύτιση με το δικό μου και την αλαζονεία, έχοντας υπερβεί τη διάκριση, γαλήνιος, καλά απελευθερωμένος. Αυτό πρέπει να γίνει γνωστό, μοναχοί, από τον μοναχό: 'η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο έχει αναπτυχθεί καλά σε μένα, υπάρχει σε μένα διάκριση από πριν σε μετά, η δύναμη διαλογιστικής ανάπτυξης έχει επιτευχθεί σε μένα'. Έτσι έχει πλήρη επίγνωση σε αυτό. 'Η αντίληψη του μη-

εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος, είναι βασισμένη στην αθανασία, έχει την αθανασία ως τελικό στόχο', έτσι αυτό που ειπώθηκε, εξαρτώμενο από αυτό ειπώθηκε.

«Αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι επτά αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη συνουσία

50. Τότε ο βραχμάνος Τζανουσσόνι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Τζανουσσόνι είπε στον Ευλογημένο: «Ισχυρίζεται άραγε ο αξιότιμος Γκόταμα ότι είναι ασκούμενος στην άγια ζωή;» «Αυτό λοιπόν, βραχμάνε, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'ασκεί την άγια ζωή άθραυστη, χωρίς ρωγμές, χωρίς κηλίδες, χωρίς στίγματα, ολοκληρωμένη και αγνή', για μένα ακριβώς αυτό, βραχμάνε, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'εγώ πράγματι, βραχμάνε, ασκώ την άγια ζωή άθραυστη, χωρίς ρωγμές, χωρίς κηλίδες, χωρίς στίγματα, ολοκληρωμένη και αγνή'». «Τι όμως, αγαπητέ Γκόταμα, είναι το θραύσμα και η ρωγμή και η κηλίδα και το στίγμα της άγιας ζωής;»

«Εδώ, βραχμάνε, κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, ενώ ισχυρίζεται ότι είναι ασκούμενος στην άγια ζωή, δεν επιτυγχάνει βέβαια με γυναίκα τη σύζευξη δύο με δύο· αλλά συναινεί στο άλειμμα, το μασάζ, το λούσιμο και το τρίψιμο από γυναίκα. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Αυτό επίσης, βραχμάνε, είναι το θραύσμα και η ρωγμή και η κηλίδα και το στίγμα της άγιας ζωής. Αυτός λέγεται, βραχμάνε, ότι ασκεί μη αγνή άγια ζωή, δεμένος με τον δεσμό της συνουσίας, δεν απελευθερώνεται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό πόνο, λέω.

«Επιπλέον, βραχμάνε, εδώ κάποιος ασκητής ή βραχμάνος, ενώ ισχυρίζεται ότι είναι σωστά ασκούμενος στην άγια ζωή, δεν επιτυγχάνει βέβαια με γυναίκα τη σύζευξη δύο με δύο, ούτε συναινεί στο άλειμμα, το μασάζ, το λούσιμο και το τρίψιμο από γυναίκα· αλλά γελάει μαζί με γυναίκα, παίζει και αστειεύεται... κ.λπ... ούτε γελάει μαζί με γυναίκα, παίζει και αστειεύεται· αλλά κοιτάζει επίμονα και παρατηρεί τα μάτια γυναίκας με τα μάτια του... κ.λπ... ούτε κοιτάζει επίμονα και παρατηρεί τα μάτια γυναίκας με τα μάτια του· αλλά ακούει τη φωνή γυναίκας πίσω από τοίχο ή πίσω από περίφραξη, είτε γελάει είτε μιλάει είτε τραγουδάει είτε κλαίει... κ.λπ... ούτε ακούει τη φωνή γυναίκας πίσω από τοίχο ή πίσω από περίφραξη, είτε γελάει είτε μιλάει είτε τραγουδάει είτε κλαίει· αλλά θυμάται εκείνα τα γέλια, τις συζητήσεις και τα παιχνίδια που είχε στο παρελθόν με γυναίκα... κ.λπ... ούτε θυμάται εκείνα τα γέλια, τις συζητήσεις και τα παιχνίδια που είχε στο παρελθόν με γυναίκα· αλλά βλέπει έναν οικοδεσπότη ή γιο οικοδεσπότη προικισμένο και εφοδιασμένο με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής να απολαμβάνει τη ζωή... κ.λπ... ούτε βλέπει έναν οικοδεσπότη ή γιο οικοδεσπότη προικισμένο και εφοδιασμένο με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής να απολαμβάνει τη ζωή· αλλά ασκεί την άγια ζωή φιλοδοξώντας κάποια τάξη θεών: 'με αυτή την ηθική ή την ασκητική πρακτική ή τον αυστηρό

ασκητισμό ή την άγια ζωή θα γίνω θεός ή κάποιος από τους θεούς'. Αυτός το απολαμβάνει, το επιθυμεί και βρίσκει ικανοποίηση σε αυτό. Αυτό επίσης, βραχμάνε, είναι το θραύσμα και η ρωγμή και η κηλίδα και το στίγμα της άγιας ζωής. Αυτός λέγεται, βραχμάνε, ότι ασκεί μη αγνή άγια ζωή, δεμένος με τον δεσμό της συνουσίας, δεν απελευθερώνεται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό πόνο, λέω.

«Όσο καιρό, βραχμάνε, θεωρούσα κάποιον από αυτούς τους επτά δεσμούς της συνουσίας μη εγκαταλελειμμένο στον εαυτό μου, τόσο καιρό εγώ, βραχμάνε, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

Αλλά όταν, βραχμάνε, δεν θεωρούσα κανέναν από αυτούς τους επτά δεσμούς της συνουσίας μη εγκαταλελειμμένο στον εαυτό μου, τότε εγώ, βραχμάνε, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα· ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο βραχμάνος Τζανουσσόνι είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα· θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον δεσμό

51. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την επεξήγηση της Διδασκαλίας για τον δεσμό και την αποδέσμευση. Ακούστε το... κ.λπ... Και ποια είναι αυτή, μοναχοί, η επεξήγηση της Διδασκαλίας για τον δεσμό και την αποδέσμευση;

«Μια γυναίκα, μοναχοί, στρέφει την προσοχή της εσωτερικά στην ικανότητα της θηλυκότητας - στη γυναικεία συμπεριφορά, στη γυναικεία εμφάνιση, στη γυναικεία διάκριση, στη γυναικεία επιθυμία, στη γυναικεία φωνή, στον γυναικείο στολισμό. Αυτή παθιάζεται με αυτά, ευχαριστιέται με αυτά. Αυτή, κυριευμένη από πάθος με αυτά, ευχαριστημένη με αυτά, στρέφει την προσοχή της εξωτερικά στην ικανότητα της αρρενωπότητας - στην ανδρική συμπεριφορά, στην ανδρική εμφάνιση, στην ανδρική διάκριση, στην ανδρική επιθυμία, στην ανδρική φωνή, στον ανδρικό στολισμό. Αυτή παθιάζεται με αυτά, ευχαριστιέται με αυτά. Αυτή, κυριευμένη από πάθος με αυτά, ευχαριστημένη με αυτά, επιθυμεί εξωτερικά τον δεσμό. Και την ευτυχία και την ευαρέσκεια που εγείρεται εξαιτίας του δεσμού, αυτήν επίσης επιθυμεί. Τα όντα, μοναχοί, που ευχαριστιούνται με τη θηλυκότητα, έχουν υποκύψει σε δεσμό με τους άνδρες. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, μια γυναίκα δεν ξεπερνά τη θηλυκότητα.

«Ένας άνδρας, μοναχοί, στρέφει την προσοχή του εσωτερικά στην ικανότητα της αρρενωπότητας - στην ανδρική συμπεριφορά, στην ανδρική εμφάνιση, στην ανδρική διάκριση, στην ανδρική επιθυμία, στην ανδρική φωνή, στον ανδρικό στολισμό. Αυτός

παθιάζεται με αυτά, ευχαριστιέται με αυτά. Αυτός, κυριευμένος από πάθος με αυτά, ευχαριστημένος με αυτά, στρέφει την προσοχή του εξωτερικά στην ικανότητα της θηλυκότητας - στη γυναικεία συμπεριφορά, στη γυναικεία εμφάνιση, στη γυναικεία διάκριση, στη γυναικεία επιθυμία, στη γυναικεία φωνή, στον γυναικείο στολισμό. Αυτός παθιάζεται με αυτά, ευχαριστιέται με αυτά. Αυτός, κυριευμένος από πάθος με αυτά, ευχαριστημένος με αυτά, επιθυμεί εξωτερικά τον δεσμό. Και την ευτυχία και την ευαρέσκεια που εγείρεται εξαιτίας του δεσμού, αυτήν επίσης επιθυμεί. Τα όντα, μοναχοί, που ευχαριστιούνται με την αρρενωπότητα, έχουν υποκύψει σε δεσμό με τις γυναίκες. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας άνδρας δεν ξεπερνά την αρρενωπότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει δεσμός.

«Και πώς, μοναχοί, υπάρχει αποδέσμευση; Μια γυναίκα, μοναχοί, δεν στρέφει την προσοχή της εσωτερικά στην ικανότητα της θηλυκότητας - στη γυναικεία συμπεριφορά, στη γυναικεία εμφάνιση, στη γυναικεία διάκριση, στη γυναικεία επιθυμία, στη γυναικεία φωνή, στον γυναικείο στολισμό. Αυτή δεν παθιάζεται με αυτά, αυτή δεν ευχαριστιέται με αυτά. Αυτή, χωρίς πάθος με αυτά, χωρίς ευχαρίστηση με αυτά, δεν στρέφει την προσοχή της εξωτερικά στην ικανότητα της αρρενωπότητας - στην ανδρική συμπεριφορά, στην ανδρική εμφάνιση, στην ανδρική διάκριση, στην ανδρική επιθυμία, στην ανδρική φωνή, στον ανδρικό στολισμό. Αυτή δεν παθιάζεται με αυτά, δεν ευχαριστιέται με αυτά. Αυτή, χωρίς πάθος με αυτά, χωρίς ευχαρίστηση με αυτά, δεν επιθυμεί εξωτερικά τον δεσμό. Και την ευτυχία και την ευαρέσκεια που εγείρεται εξαιτίας του δεσμού, αυτήν επίσης δεν επιθυμεί. Τα όντα, μοναχοί, που δεν ευχαριστιούνται με τη θηλυκότητα, έχουν φτάσει σε αποδέσμευση από τους άνδρες. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, μια γυναίκα ξεπερνά τη θηλυκότητα.

«Ο άνδρας, μοναχοί, δεν στρέφει την προσοχή του εσωτερικά στην ικανότητα της αρρενωπότητας - στην ανδρική συμπεριφορά, στην ανδρική εμφάνιση, στην ανδρική διάκριση, στην ανδρική επιθυμία, στην ανδρική φωνή, στον ανδρικό στολισμό. Αυτός δεν παθιάζεται με αυτά, δεν ευχαριστιέται με αυτά. Αυτός, χωρίς πάθος με αυτά, χωρίς ευχαρίστηση με αυτά, δεν στρέφει την προσοχή του εξωτερικά στην ικανότητα της θηλυκότητας - στη γυναικεία συμπεριφορά, στη γυναικεία εμφάνιση, στη γυναικεία διάκριση, στη γυναικεία επιθυμία, στη γυναικεία φωνή, στον γυναικείο στολισμό. Αυτός δεν παθιάζεται με αυτά, δεν ευχαριστιέται με αυτά. Αυτός, χωρίς πάθος με αυτά, χωρίς ευχαρίστηση με αυτά, δεν επιθυμεί εξωτερικά τον δεσμό. Και την ευτυχία και την ευαρέσκεια που εγείρεται εξαιτίας του δεσμού, αυτήν δεν επιθυμεί. Τα όντα, μοναχοί, χωρίς ευχαρίστηση στην αρρενωπότητα, έχουν φτάσει στην αποδέσμευση από τις γυναίκες. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ο άνδρας υπερβαίνει την αρρενωπότητα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, υπάρχει αποδέσμευση. Αυτή, μοναχοί, είναι η επεξήγηση της Διδασκαλίας για τον δεσμό και την αποδέσμευση». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον μεγάλο καρπό της δωρεάς

52. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Τσαμπά, στην όχθη της λιμνούλας της Γκαγκγκαρά. Τότε αρκετοί λαϊκοί ακόλουθοι από την Τσαμπά πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Σαριπούττα και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι λαϊκοί ακόλουθοι από την Τσαμπά είπαν στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Εδώ και πολύ καιρό δεν έχουμε ακούσει, σεβάσμιε κύριε, μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία μπροστά στον Ευλογημένο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, να λάβουμε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία για

ακρόαση μπροστά στον Ευλογημένο». «Τότε λοιπόν, φίλοι, την ημέρα της τήρησης των κανόνων ελάτε, ίσως να λάβετε μια ομιλία σχετική με τη Διδασκαλία για ακρόαση μπροστά στον Ευλογημένο». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν οι λαϊκοί ακόλουθοι από την Τσαμπά στον σεβάσμιο Σαριπούττα και αφού σηκώθηκαν από τη θέση τους, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Σαριπούττα, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και έφυγαν.

Τότε οι λαϊκοί ακόλουθοι από την Τσαμπά την ημέρα της τήρησης των κανόνων πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Σαριπούττα και στάθηκαν στο πλάι. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα μαζί με εκείνους τους λαϊκούς ακολούθους από την Τσαμπά πήγε στον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο:

«Θα μπορούσε άραγε, σεβάσμιε κύριε, σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε να μην έχει μεγάλο καρπό, να μην έχει μεγάλο όφελος· θα μπορούσε όμως, σεβάσμιε κύριε, σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε να έχει μεγάλο καρπό, να έχει μεγάλο όφελος;» «Θα μπορούσε, Σαριπούττα, σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε να μην έχει μεγάλο καρπό, να μην έχει μεγάλο όφελος· θα μπορούσε όμως, Σαριπούττα, σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε να έχει μεγάλο καρπό, να έχει μεγάλο όφελος». «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος· ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος;»

«Εδώ, Σαριπούττα, κάποιος δίνει δωρεά με προσδοκία, δίνει δωρεά με δεσμευμένο νου, δίνει δωρεά με προσδοκία αποθήκευσης, δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'αυτό θα το απολαύσω στον μεταθανάτιο κόσμο'. Αυτός δίνει αυτή τη δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Τι νομίζεις, Σαριπούττα, θα έδινε κάποιος εδώ τέτοια δωρεά;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Εκεί, Σαριπούττα, αυτός που δίνει δωρεά με προσδοκία, δίνει δωρεά με δεσμευμένο νου, δίνει δωρεά με προσδοκία αποθήκευσης, δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'αυτό θα το απολαύσω στον μεταθανάτιο κόσμο'. Αυτός αφού δώσει αυτή τη δωρεά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς. Αυτός αφού εξαντλήσει εκείνη την πράξη, εκείνη την υπερφυσική δύναμη, εκείνη τη φήμη, εκείνη την κυριαρχία, είναι επιστρέφων, ερχόμενος σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης.

«Εδώ επίσης, Σαριπούττα, κάποιος δεν δίνει βέβαια δωρεά με προσδοκία, δεν δίνει δωρεά με δεσμευμένο νου, δεν δίνει δωρεά με προσδοκία αποθήκευσης, δεν δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'αυτό θα το απολαύσω στον μεταθανάτιο κόσμο'· αλλά δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'η δωρεά είναι καλή'... κ.λπ... ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'η δωρεά είναι καλή'· αλλά δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'δόθηκε στο παρελθόν, έγινε στο παρελθόν από τον πατέρα και τον παππού μου, δεν αξίζει να αφήσω να παρακμάσει η αρχαία οικογενειακή παράδοση'... κ.λπ... ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'δόθηκε στο παρελθόν, έγινε στο παρελθόν από τον πατέρα και τον παππού μου, δεν αξίζει να αφήσω να παρακμάσει η αρχαία οικογενειακή παράδοση'· αλλά δίνει δωρεά

σκεπτόμενος 'εγώ μαγειρεύω, αυτοί δεν μαγειρεύουν, δεν είναι σωστό εγώ που μαγειρεύω να μην δώσω δωρεά σε αυτούς που δεν μαγειρεύουν'... κ.λπ... ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'εγώ μαγειρεύω, αυτοί δεν μαγειρεύουν, δεν είναι σωστό εγώ που μαγειρεύω να μην δώσω δωρεά σε αυτούς που δεν μαγειρεύουν'· αλλά σκεπτόμενος 'όπως εκείνοι οι αρχαίοι σοφοί είχαν εκείνες τις μεγάλες θυσίες, δηλαδή - του Αττχάκα, του Βάμακα, του Βαμαντέβα, του Βεσσαμίττα, του Γιαμαντάγκι, του Ανγκίρασα, του Μπαρναντβάτζα, του Βασέτθα, του Κάσσαπα, του Μπάγκου, έτσι θα είναι αυτή η διανομή δωρεάς μου' δίνει δωρεά... κ.λπ... ούτε σκεπτόμενος 'όπως εκείνοι οι αρχαίοι σοφοί είχαν εκείνες τις μεγάλες θυσίες, δηλαδή - του Αττχάκα, του Βάμακα, του Βαμαντέβα, του Βεσσαμίττα, του Γιαμαντάγκι, του Ανγκίρασα, του Μπαρναντβάτζα, του Βασέτθα, του Κάσσαπα, του Μπάγκου, έτσι θα είναι αυτή η διανομή δωρεάς μου' δίνει δωρεά· αλλά δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'καθώς δίνω αυτή τη δωρεά μου, η συνείδηση γαληνεύει, εγείρεται ικανοποίηση και ευαρέσκεια'... κ.λπ... ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'καθώς δίνω αυτή τη δωρεά μου, η συνείδηση γαληνεύει, εγείρεται ικανοποίηση και ευαρέσκεια'· αλλά δίνει δωρεά ως στολίδι και συμπλήρωμα της συνείδησης. Αυτός δίνει αυτή τη δωρεά σε ασκητή ή βραχμάνο - τροφή, ρόφημα, ρούχο, όχημα, γιρλάντες, αρώματα, καλλυντικά, τόπο ύπνου, κατάλυμα και φωτισμό. Τι νομίζεις, Σαριπούττα, θα έδινε κάποιος εδώ τέτοια δωρεά;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Εκεί, Σαριπούττα, αυτός που δεν δίνει βέβαια δωρεά με προσδοκία· δεν δίνει δωρεά με δεσμευμένο νου· δεν δίνει δωρεά με προσδοκία αποθήκευσης· δεν δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'αυτό πεθαίνοντας θα το απολαύσω'· ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'η δωρεά είναι καλή'· ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'δόθηκε στο παρελθόν, έγινε στο παρελθόν από τον πατέρα και τον παππού μου, δεν αξίζει να αφήσω να παρακμάσει η αρχαία οικογενειακή παράδοση'· ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'εγώ μαγειρεύω, αυτοί δεν μαγειρεύουν, δεν είναι σωστό εγώ που μαγειρεύω να μην δώσω δωρεά σε αυτούς που δεν μαγειρεύουν'· ούτε σκεπτόμενος 'όπως εκείνοι οι αρχαίοι σοφοί είχαν εκείνες τις μεγάλες θυσίες, δηλαδή - του Αττχάκα, του Βάμακα, του Βαμαντέβα, του Βεσσαμίττα, του Γιαμαντάγκι, του Ανγκίρασα, του Μπαρναντβάτζα, του Βασέτθα, του Κάσσαπα, του Μπάγκου, έτσι θα είναι αυτή η διανομή δωρεάς μου' δίνει δωρεά· ούτε δίνει δωρεά σκεπτόμενος 'καθώς δίνω αυτή τη δωρεά μου, η συνείδηση γαληνεύει, εγείρεται ικανοποίηση και ευαρέσκεια'· αλλά δίνει δωρεά ως στολίδι και συμπλήρωμα της συνείδησης. Αυτός, αφού δώσει εκείνη τη δωρεά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται ως σύντροφος των θεών της συντροφιάς του Βράχμα. Αυτός, αφού εξαντλήσει εκείνη την πράξη, εκείνη την υπερφυσική δύναμη, εκείνη τη φήμη, εκείνη την κυριαρχία, γίνεται μη-επιστρέφων, μη ερχόμενος σε αυτή την κατάσταση ύπαρξης. Αυτή λοιπόν, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος. Αυτή όμως, Σαριπούττα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε κάποιον εδώ η ίδια ακριβώς δωρεά που δόθηκε έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη μητέρα του Νάντα

53. Έτσι έχω ακούσει - κάποτε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα περιπλανιόνταν στη Νότια Ορεινή Περιοχή με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών. Εκείνη την περίοδο η Νανταμάτα της Βελουκαντακί, λαϊκή

ακόλουθος, κοντά στο χάραμα της αυγής σηκώθηκε και απήγγελλε το Παραγιάννα με τη φωνή της.

Εκείνη την περίοδο ο μεγάλος βασιλιάς Βεσσαβάννα πήγαινε από τη βόρεια κατεύθυνση προς τη νότια κατεύθυνση για κάποια υπόθεση. Ο μεγάλος βασιλιάς Βεσσαβάννα άκουσε τη λαϊκή ακόλουθο Νανταμάτα να απαγγέλλει το Παραγιάννα με τη φωνή της, και αφού άκουσε, στάθηκε περιμένοντας το τέλος της ομιλίας.

Τότε η λαϊκή ακόλουθος Νανταμάτα, αφού απήγγειλε το Παραγιάννα με τη φωνή της, έμεινε σιωπηλή. Τότε ο μεγάλος βασιλιάς Βεσσαβάννα, γνωρίζοντας το τέλος της ομιλίας της λαϊκής ακολούθου Νανταμάτα, έδωσε ευχαριστίες - «Καλώς, αδελφή, καλώς, αδελφή!» «Ποιος είναι αυτός, ευπρόσωπε;» «Εγώ είμαι, αδελφή, ο αδελφός σου Βεσσαβάννα, ο μεγάλος βασιλιάς». «Καλώς, ευπρόσωπε, τότε λοιπόν αυτή η επεξήγηση της Διδασκαλίας που απήγγειλα, ας είναι αυτό το δώρο φιλοξενίας για σένα». «Καλώς, αδελφή, ας είναι αυτό το δώρο φιλοξενίας για μένα. Αύριο η Κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα, χωρίς να έχει φάει πρωινό, θα έρθει στη Βελουκαντακά, και αφού σερβίρεις φαγητό σε εκείνη την Κοινότητα μοναχών, ας αφιερώσεις την προσφορά σε μένα. Αυτό θα είναι το δώρο φιλοξενίας για μένα».

Τότε η λαϊκή ακόλουθος Νανταμάτα, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, έβαλε να ετοιμάσουν εξάισια στερεά και μαλακή τροφή στη δική της κατοικία. Τότε η Κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα, χωρίς να έχει φάει πρωινό, έφτασε στη Βελουκαντακά. Τότε η λαϊκή ακόλουθος Νανταμάτα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο - «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε στο μοναστήρι και ανακοίνωσε στην Κοινότητα μοναχών την κατάλληλη ώρα - 'Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο στην κατοικία της κυρίας Νανταμάτα'». «Ναι, κυρία», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στη λαϊκή ακόλουθο Νανταμάτα και αφού πήγε στο μοναστήρι, ανακοίνωσε στην Κοινότητα μοναχών την κατάλληλη ώρα - «Είναι η ώρα, σεβάσμιε κύριε, το γεύμα είναι έτοιμο στην κατοικία της κυρίας Νανταμάτα». Τότε η Κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες, πήγε στην κατοικία της λαϊκής ακολούθου Νανταμάτα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η λαϊκή ακόλουθος Νανταμάτα ιδιοχείρως ικανοποίησε και περιποιήθηκε την Κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Σαριπούττα και τον Μογκαλλάνα με εξάισια στερεά και μαλακή τροφή.

Τότε η λαϊκή ακόλουθος Νανταμάτα, όταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, κάθισε στο πλάι. Στη λαϊκή ακόλουθο Νανταμάτα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε αυτό - «Ποιος όμως σου ανακοίνωσε, Νανταμάτα, την άφιξη της Κοινότητας μοναχών;»

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, κοντά στο χάραμα της αυγής σηκώθηκα και αφού απήγγειλα το Παραγιάννα με τη φωνή μου, έμεινα σιωπηλή. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο μεγάλος βασιλιάς Βεσσαβάννα, γνωρίζοντας το τέλος της ομιλίας μου, έδωσε ευχαριστίες - 'Καλώς, αδελφή, καλώς, αδελφή!' 'Ποιος είναι αυτός, ευπρόσωπε;' 'Εγώ είμαι, αδελφή, ο αδελφός σου Βεσσαβάννα, ο μεγάλος βασιλιάς'. 'Καλώς, ευπρόσωπε, τότε λοιπόν αυτή η επεξήγηση της Διδασκαλίας που απήγγειλα, ας είναι αυτό το δώρο φιλοξενίας για σένα'. 'Καλώς, αδελφή, ας είναι αυτό το δώρο φιλοξενίας για μένα. Αύριο η Κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Σαριπούττα και τον

Μογκαλλάνα, χωρίς να έχει φάει πρωινό, θα έρθει στη Βελουκαντακά, και αφού σερβίρεις φαγητό σε εκείνη την Κοινότητα μοναχών, ας αφιερώσεις την προσφορά σε μένα. Αυτό θα είναι το δώρο φιλοξενίας για μένα'. Αυτή η αξιέπαινη πράξη και το μεγαλείο της αξιέπαινης πράξης σε αυτή τη δωρεά, σεβάσμιε κύριε, ας είναι για την ευτυχία του μεγάλου βασιλιά Βεσσαβάνα».

«Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα! Πώς είναι δυνατόν να συνομιλείς πρόσωπο με πρόσωπο με τον μεγάλο βασιλιά Βεσσαβάνα, έναν τόσο ισχυρό, τόσο επιφανή νεαρό θεό».

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, είχα ένα μοναχοπαίδι ονόματι Νάντα, αγαπητό και λατρεμένο. Αυτόν οι βασιλιάδες για κάποιο παράπτωμα, αφού τον άρπαξαν με τη βία, του αφαίρεσαν τη ζωή. Όταν όμως εκείνο το παιδί συλλαμβανόταν ή συλλαμβανόταν, ή σκοτωνόταν ή είχε σκοτωθεί ή σκοτωνόταν, δεν γνωρίζω άμεσα καμία μεταβολή της συνείδησης». «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα! Πώς είναι δυνατόν να εξαγνίζεις ακόμη και την κλίση του νου».

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ο σύζυγός μου πέθανε και επαναγεννήθηκε σε κάποια σφαίρα δαιμόνων. Αυτός μου εμφανίστηκε με εκείνη ακριβώς την προηγούμενη ατομική ύπαρξη. Εγώ όμως, σεβάσμιε κύριε, δεν γνωρίζω άμεσα καμία μεταβολή της συνείδησης εξαιτίας αυτού». «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα! Πώς είναι δυνατόν να εξαγνίζεις ακόμη και την κλίση του νου».

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Από τότε, σεβάσμιε κύριε, που φέρθηκα ως νεαρή στον σύζυγό μου τον νεαρό, δεν γνωρίζω άμεσα ότι πρόδωσα τον σύζυγο ούτε με τη σκέψη, πόσο μάλλον με το σώμα!» «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα! Πώς είναι δυνατόν να εξαγνίζεις ακόμη και την κλίση του νου».

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Από τότε, σεβάσμιε κύριε, που δηλώθηκα ως λαϊκή ακόλουθος, δεν γνωρίζω άμεσα ότι παραβίασα σκόπιμα κάποιον κανόνα εξάσκησης». «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα!»

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, όποτε επιθυμώ, αποστασιοποιημένη από τις ηδονές, αποστασιοποιημένη από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένω. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνω σωματική ευτυχία, αυτό που οι

ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένω. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένω». «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα!»

«Αυτό δεν είναι, σεβάσμιε κύριε, το μόνο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε μένα. Υπάρχει σε μένα και άλλο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο. Αυτοί οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, εγώ δεν θεωρώ κανέναν από αυτούς μη εγκαταλελειμμένο στον εαυτό μου». «Θαυμαστό, μητέρα του Νάντα, εκπληκτικό, μητέρα του Νάντα!»

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε τη Νανταμάτα, λαϊκή ακόλουθο, με μια ομιλία για το Ντάμμα, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Δέκατη.

Το κεφάλαιο της μεγάλης θυσίας είναι το πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Διάρκεια και αναγκαία είδη δύο, φωτιές και αντιλήψεις και δύο ακόμα·
Συνουσία, δεσμός, δωρεά, με τη μητέρα του Νάντα αυτά τα δέκα.

Τα πρώτα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

6. Το κεφάλαιο για το αδήλωτο

1. Η ομιλία για το αδήλωτο

54. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Ποια είναι, σεβάσμιε κύριε, η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία σε έναν μορφωμένο ευγενή μαθητή η σκεπτικιστική αμφιβολία δεν εγείρεται σχετικά με τα αδήλωτα θέματα;»

«Με την παύση της λανθασμένης άποψης, μοναχέ, σε έναν μορφωμένο ευγενή μαθητή η σκεπτικιστική αμφιβολία δεν εγείρεται σχετικά με τα αδήλωτα θέματα. 'Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι λανθασμένη άποψη· 'ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι λανθασμένη άποψη· 'ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι λανθασμένη άποψη· 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι λανθασμένη άποψη. Ο αδαής, μοναχέ, κοινός άνθρωπος δεν κατανοεί τη λανθασμένη άποψη, δεν κατανοεί την προέλευση της λανθασμένης άποψης, δεν κατανοεί την παύση της λανθασμένης άποψης, δεν κατανοεί την πρακτική που οδηγεί στην παύση της λανθασμένης άποψης. Η λανθασμένη άποψή του αυτή αυξάνεται, αυτός δεν απελευθερώνεται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό πόνο, λέω.

«Ο μορφωμένος όμως, μοναχέ, ευγενής μαθητής κατανοεί τη λανθασμένη άποψη, κατανοεί την προέλευση της λανθασμένης άποψης, κατανοεί την παύση της λανθασμένης άποψης, κατανοεί την πρακτική που οδηγεί στην παύση της λανθασμένης άποψης. Η λανθασμένη άποψή του αυτή καταπαύει, αυτός απελευθερώνεται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό πόνο, λέω. Γνωρίζοντας έτσι, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι δεν διακηρύσσει ότι 'ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο'· δεν διακηρύσσει ότι 'ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο'· δεν διακηρύσσει ότι 'ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο'· δεν διακηρύσσει ότι 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο'. Γνωρίζοντας έτσι, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι έχει έτσι τη φύση της μη διακήρυξης σχετικά με τα αδήλωτα θέματα. Γνωρίζοντας έτσι, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι δεν φοβάται, δεν τρέμει, δεν σείεται, δεν περιπίπτει σε τρόπο σχετικά με τα αδήλωτα θέματα.

«'Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτό ανήκει στην επιθυμία... κ.λπ... αυτό ανήκει στην αντίληψη... κ.λπ... αυτό είναι φαντασμένο... κ.λπ... αυτό έχει εμμονή... κ.λπ... αυτό ανήκει στην προσκόλληση... κ.λπ... 'ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι μεταμέλεια· 'ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι μεταμέλεια· 'ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι μεταμέλεια· 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο', μοναχέ, αυτή είναι μεταμέλεια. Ο αδαής, μοναχέ, κοινός άνθρωπος δεν κατανοεί τη μεταμέλεια, δεν κατανοεί την προέλευση της μεταμέλειας, δεν κατανοεί την παύση της μεταμέλειας, δεν κατανοεί την πρακτική που οδηγεί στην παύση της μεταμέλειας. Η μεταμέλειά του αυτή αυξάνεται, αυτός δεν απελευθερώνεται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν απελευθερώνεται από τον υπαρξιακό πόνο, λέω.

«Ο μορφωμένος όμως, μοναχέ, ευγενής μαθητής κατανοεί τη μεταμέλεια, κατανοεί την προέλευση της μεταμέλειας, κατανοεί την παύση της μεταμέλειας, κατανοεί την πρακτική που οδηγεί στην παύση της μεταμέλειας. Σε αυτόν η μεταμέλεια καταπαύει, αυτός απελευθερώνεται από τη γέννηση... κ.λπ... από τον υπαρξιακό πόνο, λέω. Γνωρίζοντας έτσι λοιπόν, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι δεν διακηρύσσει "ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο"... κ.λπ... δεν διακηρύσσει ότι 'ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο'. Γνωρίζοντας έτσι, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι έχει έτσι τη φύση της μη διακήρυξης σχετικά με τα αδήλωτα θέματα. Γνωρίζοντας έτσι, μοναχέ, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής βλέποντας έτσι δεν φοβάται, δεν τρέμει, δεν σείεται, δεν περιπίπτει σε τρόπο σχετικά με τα αδήλωτα θέματα. Αυτή λοιπόν, μοναχέ, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία σε έναν μορφωμένο ευγενή μαθητή η σκεπτικιστική αμφιβολία δεν εγείρεται στα αδήλωτα θέματα». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον προορισμό του ανθρώπου

55. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, τους επτά προορισμούς ενός ατόμου και το τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Και ποιοι, μοναχοί, είναι οι επτά προορισμοί ενός ατόμου;

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξει, δεν θα υπάρξει για μένα· ό,τι υπάρχει, ό,τι έχει δημιουργηθεί - αυτό το εγκαταλείπω' - έτσι αποκτά αταραξία. Αυτός δεν παθιάζεται με την ύπαρξη, δεν παθιάζεται με τη συνεχή ύπαρξη, βλέπει με ορθή σοφία την ανώτερη γαλήνια κατάσταση. Αλλά αυτή η κατάσταση δεν έχει πραγματωθεί πλήρως από αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως σε αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα. Όπως, μοναχοί, από ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα, όταν χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξει, δεν θα υπάρξει για μένα· ό,τι υπάρχει, ό,τι έχει δημιουργηθεί - αυτό το εγκαταλείπω' - έτσι αποκτά αταραξία. Αυτός δεν παθιάζεται με την ύπαρξη, δεν παθιάζεται με τη συνεχή ύπαρξη, βλέπει με ορθή σοφία την ανώτερη γαλήνια κατάσταση. Αλλά αυτή η κατάσταση δεν έχει πραγματωθεί πλήρως από αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως σε αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξει, δεν θα υπάρξει για μένα· ό,τι υπάρχει, ό,τι έχει δημιουργηθεί - αυτό το εγκαταλείπω' - έτσι αποκτά αταραξία. Αυτός δεν παθιάζεται με την ύπαρξη, δεν παθιάζεται με τη συνεχή ύπαρξη, βλέπει με ορθή σοφία την ανώτερη γαλήνια κατάσταση. Αλλά αυτή η κατάσταση δεν έχει πραγματωθεί πλήρως από αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως σε αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα. Όπως, μοναχοί, από ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα, όταν χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα. Όπως, μοναχοί, από ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα, όταν χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά, χωρίς να φτάσει στο έδαφος θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών

γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα. Όπως, μοναχοί, σε ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα που χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά, φτάνοντας στο έδαφος θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο. Όπως, μοναχοί, σε ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα που χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά, θα έπεφτε σε μικρό σωρό από χόρτα ή σε σωρό από ξύλα. Αυτό εκεί θα δημιουργούσε φωτιά και θα δημιουργούσε καπνό, αφού δημιουργούσε φωτιά και αφού δημιουργούσε καπνό, αφού κατανάλωνε εκείνον ακριβώς τον μικρό σωρό από χόρτα ή τον σωρό από ξύλα, χωρίς τροφή θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο. Όπως, μοναχοί, σε ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα που χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά, θα έπεφτε σε εκτεταμένο σωρό από χόρτα ή σε σωρό από ξύλα. Αυτό εκεί θα δημιουργούσε φωτιά και θα δημιουργούσε καπνό, αφού δημιουργούσε φωτιά και αφού δημιουργούσε καπνό, αφού κατανάλωνε εκείνον ακριβώς τον εκτεταμένο σωρό από χόρτα ή τον σωρό από ξύλα, χωρίς τροφή θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο.

«Εδώ επίσης, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξει, δεν θα υπάρξει για μένα· ό,τι υπάρχει, ό,τι έχει δημιουργηθεί - αυτό το εγκαταλείπω' - έτσι αποκτά αταραξία. Αυτός δεν παθιάζεται με το γίγνεσθαι, δεν παθιάζεται με τη συνεχή ύπαρξη, βλέπει με ορθή σοφία την ανώτερη κατάσταση που υπάρχει, τη γαλήνια. Αλλά αυτή η κατάσταση δεν έχει πραγματοποιηθεί πλήρως από αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως σε αυτόν, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια δεν έχει εγκαταλειφθεί πλήρως. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Όπως, μοναχοί, σε ένα σιδερένιο τηγάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα που χτυπιέται, ένα σπινθήρι αφού δημιουργηθεί και πεταχτεί ψηλά, θα έπεφτε σε μεγάλο σωρό από χόρτα ή σε σωρό από ξύλα. Αυτό εκεί θα δημιουργούσε φωτιά και θα δημιουργούσε καπνό, αφού δημιουργούσε φωτιά και αφού δημιουργούσε καπνό, αφού κατανάλωνε εκείνον ακριβώς τον μεγάλο σωρό από χόρτα ή τον σωρό από ξύλα, θα έκαιγε και θάμνους και θα έκαιγε και δάσος, αφού έκαιγε θάμνους και αφού έκαιγε δάσος, φτάνοντας στην άκρη της πράσινης βλάστησης ή στην άκρη του μονοπατιού ή στην άκρη του βράχου ή στην άκρη του νερού ή σε ένα γοητευτικό κομμάτι γης, χωρίς τροφή θα έσβηνε. Ακριβώς με τον ίδιο

τρόπο, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα... κ.λπ... αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά προορισμοί ατόμων.

«Και ποιο είναι, μοναχοί, το τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ασκεί έτσι - 'αν δεν υπήρχε, δεν θα υπήρχε για μένα· δεν θα υπάρξει, δεν θα υπάρξει για μένα· ό,τι υπάρχει, ό,τι έχει δημιουργηθεί - αυτό το εγκαταλείπω' - έτσι αποκτά αταραξία. Αυτός δεν παθιάζεται με την ύπαρξη, δεν παθιάζεται με τη συνεχή ύπαρξη, βλέπει με ορθή σοφία την ανώτερη γαλήνια κατάσταση. Και αυτή η κατάσταση έχει πραγματωθεί από αυτόν πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη έχει εγκαταλειφθεί πλήρως, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια έχει εγκαταλειφθεί πλήρως. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, το τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά προορισμοί ατόμων και το τελικό Νιμπάνα χωρίς προσκόλληση». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Τίσσα Βράχμα

56. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε δύο θεότητες, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Γκιτζτζακούτα, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μια θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτές οι μοναχές, σεβάσμιε κύριε, είναι απελευθερωμένες». Μια άλλη θεότητα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτές οι μοναχές, σεβάσμιε κύριε, είναι καλά απελευθερωμένες χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης». Αυτά είπαν εκείνες οι θεότητες. Ο Διδάσκαλος συμφώνησε. Τότε εκείνες οι θεότητες, λέγοντας «Ο Διδάσκαλος συμφώνησε», αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθαν κρατώντας τον στα δεξιά τους και εξαφανίστηκαν ακριβώς εκεί.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε εκείνη η νύχτα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αυτή τη νύχτα, μοναχοί, δύο θεότητες, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, με εξαιρετική ομορφιά, φωτίζοντας ολόκληρο το Γκιτζτζακούτα, με πλησίασαν· αφού πλησίασαν, μου απέδωσαν σεβασμό και στάθηκαν στο πλάι. Στεκόμενη στο πλάι, μοναχοί, μια θεότητα μου είπε: 'Αυτές οι μοναχές, σεβάσμιε κύριε, είναι απελευθερωμένες'. Μια άλλη θεότητα μου είπε: 'Αυτές οι μοναχές, σεβάσμιε κύριε, είναι καλά απελευθερωμένες χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'. Αυτά είπαν, μοναχοί, εκείνες οι θεότητες. Αφού είπαν αυτά, μου απέδωσαν σεβασμό, με περιήλθαν κρατώντας με στα δεξιά τους και εξαφανίστηκαν ακριβώς εκεί».

Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο. Τότε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα ήρθε αυτή η σκέψη: «Ποιοι θεοί έχουν έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης';» Εκείνη την περίοδο ένας μοναχός ονόματι Τίσσα είχε μόλις πεθάνει και είχε επαναγεννηθεί σε κάποιον κόσμο του Βράχμα. Και εκεί τον γνωρίζουν έτσι: «Ο Τίσσα Βράχμα είναι με μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα -όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε

το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το όρος Γκιτζτζακούτα και εμφανίστηκε σε εκείνον τον κόσμο του Βράχμα. Ο Τίσσα Βράχμα είδε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Έλα, αγαπητέ Μογκαλλάνα· καλώς ήρθες, αγαπητέ Μογκαλλάνα! Μετά από πολύ καιρό, αγαπητέ Μογκαλλάνα, βρήκες την ευκαιρία, δηλαδή να έρθεις εδώ. Κάθισε, αγαπητέ Μογκαλλάνα, αυτό το κάθισμα είναι προετοιμασμένο». Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο Τίσσα Βράχμα, αφού απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα, κάθισε στο πλάι. Στον Τίσσα Βράχμα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό: «Ποιοι θεοί, Τίσσα, έχουν έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης';» «Οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έχουν έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'».

«Όλοι άραγε, Τίσσα, οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα έχουν έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης';» «Όχι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, δεν έχουν όλοι οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'».

Εκείνοι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα που είναι ικανοποιημένοι με τη θεϊκή διάρκεια ζωής, ικανοποιημένοι με τη θεϊκή ομορφιά, με τη θεϊκή ευτυχία, με τη θεϊκή φήμη, με τη θεϊκή κυριαρχία, αυτοί δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι την ανώτερη διαφυγή. Αυτοί δεν έχουν έτσι τη γνώση - 'σε αυτόν με υπόλειμμα προσκόλλησης ότι έχει υπόλειμμα προσκόλλησης, ή σε αυτόν χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης ότι είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'. Εκείνοι όμως, αγαπητέ Μογκαλλάνα, οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα που δεν είναι ικανοποιημένοι με τη θεϊκή διάρκεια ζωής, δεν είναι ικανοποιημένοι με τη θεϊκή ομορφιά, με τη θεϊκή ευτυχία, με τη θεϊκή φήμη, με τη θεϊκή κυριαρχία, αυτοί κατανοούν όπως πραγματικά είναι την ανώτερη διαφυγή. Αυτοί έχουν έτσι τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'».

Εδώ, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ένας μοναχός είναι απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές. Αυτόν εκείνοι οι θεοί γνωρίζουν έτσι - 'Αυτός ο σεβάσμιος είναι απελευθερωμένος και από τις δύο πλευρές. Όσο το σώμα του θα παραμένει, θα τον βλέπουν θεοί και άνθρωποι. Με την κατάρρευση του σώματος δεν θα τον βλέπουν θεοί και άνθρωποι'. Έτσι επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, εκείνοι οι θεοί έχουν τη γνώση - 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'».

Εδώ επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ένας μοναχός είναι απελευθερωμένος μέσω της σοφίας. Αυτόν εκείνοι οι θεοί γνωρίζουν έτσι - 'Αυτός ο σεβάσμιος είναι απελευθερωμένος μέσω της σοφίας. Όσο το σώμα του θα παραμένει, θα τον βλέπουν θεοί και άνθρωποι. Με την κατάρρευση του σώματος δεν θα τον βλέπουν θεοί και άνθρωποι'. Έτσι επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, εκείνοι οι θεοί έχουν τη γνώση -

‘αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης’».

Εδώ επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ένας μοναχός είναι μάρτυρας του σώματος. Αυτόν οι θεοί γνωρίζουν έτσι - ‘Αυτός ο σεβάσμιος είναι μάρτυρας του σώματος. Ίσως αυτός ο σεβάσμιος, συχνάζοντας σε κατάλληλα καταλύματα, συναναστρεφόμενος καλούς φίλους, εξισορροπώντας τις ικανότητες - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παρέμενε’. Έτσι επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, εκείνοι οι θεοί έχουν τη γνώση - ‘αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης’».

«Εδώ επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, ένας μοναχός έχει επιτύχει την ορθή άποψη... κ.λπ... είναι απελευθερωμένος διά της πίστης... κ.λπ... είναι ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία. Αυτόν εκείνοι οι θεοί γνωρίζουν έτσι - ‘αυτός ο σεβάσμιος είναι ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία. Ίσως αυτός ο σεβάσμιος, συχνάζοντας σε κατάλληλα καταλύματα, συναναστρεφόμενος καλούς φίλους, εξισορροπώντας τις ικανότητες - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παρέμενε’. Έτσι επίσης, αγαπητέ Μογκαλλάνα, εκείνοι οι θεοί έχουν τη γνώση - ‘αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης’».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού δέχτηκε με χαρά τα λόγια του Βράχμα Τίσσα και εξέφρασε ευχαριστίες - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα ανέφερε στον Ευλογημένο όλη τη συνομιλία που είχε με τον Βράχμα Τίσσα.

«Ο Τίσσα Βράχμα όμως δεν σου δίδαξε, Μογκαλλάνα, το έβδομο άτομο που διαμένει χωρίς σημάδια». «Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι’ αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι’ αυτό, Καλότυχε! Ο Ευλογημένος να διδάξει το έβδομο άτομο που διαμένει χωρίς σημάδια. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Τότε λοιπόν, Μογκαλλάνα, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Εδώ, Μογκαλλάνα, ένας μοναχός, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει. Αυτόν εκείνοι οι θεοί γνωρίζουν έτσι - ‘αυτός ο σεβάσμιος, με τη μη προσοχή σε όλα τα σημάδια, έχοντας επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση του νου χωρίς σημάδια, διαμένει. Ίσως αυτός ο σεβάσμιος, συχνάζοντας σε κατάλληλα καταλύματα, συναναστρεφόμενος καλούς φίλους, εξισορροπώντας τις ικανότητες - για τον σκοπό που οι γιοι καλών

οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα παρέμενε'. Έτσι λοιπόν, Μογκαλλάνα, εκείνων των θεών υπάρχει η γνώση: 'αυτός με υπόλειμμα προσκόλλησης είναι με υπόλειμμα προσκόλλησης, ή αυτός χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης είναι χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον στρατηγό Σίχα

57. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο στρατηγός Σίχα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο στρατηγός Σίχα είπε στον Ευλογημένο: «Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, να διακηρυχθεί ένα ορατό εδώ και τώρα αποτέλεσμα της δωρεάς;»

«Τότε λοιπόν, Σίχα, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, Σίχα, εδώ δύο άνθρωποι - ένας άνθρωπος άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ένας άνθρωπος με πίστη, κύριος της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά. Τι νομίζεις, Σίχα, ποιον άραγε οι Άξιοι θα συμπονούσαν πρώτα συμπονώντας - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;»

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, γιατί οι Άξιοι θα τον συμπονούσαν πρώτα συμπονώντας! Αλλά εκείνον, σεβάσμιε κύριε, τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, αυτόν ακριβώς οι Άξιοι θα συμπονούσαν πρώτα συμπονώντας».

«Τι νομίζεις, Σίχα, ποιον άραγε οι Άξιοι θα πλησίαζαν πρώτα πλησιάζοντας - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;»

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, γιατί οι Άξιοι θα τον πλησίαζαν πρώτα πλησιάζοντας! Αλλά εκείνον, σεβάσμιε κύριε, τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, αυτόν ακριβώς οι Άξιοι θα πλησίαζαν πρώτα πλησιάζοντας».

«Τι νομίζεις, Σίχα, από ποιον άραγε οι Άξιοι θα δέχονταν πρώτα δεχόμενοι - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;»

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, γιατί από αυτόν οι Άξιοι θα δέχονταν πρώτα δεχόμενοι! Αλλά από εκείνον, σεβάσμιε κύριε, τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, από αυτόν ακριβώς οι Άξιοι θα δέχονταν πρώτα δεχόμενοι».

«Τι νομίζεις, Σίχα, σε ποιον άραγε οι Άξιοι θα δίδασκαν τη Διδασκαλία πρώτα διδάσκοντας - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;» «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, γιατί σε αυτόν οι Άξιοι θα δίδασκαν τη

Διδασκαλία πρώτα διδάσκοντας! Αλλά σε εκείνον, σεβάσμιε κύριε, τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, σε αυτόν ακριβώς οι Άξιοι θα δίδασκαν τη Διδασκαλία πρώτα διδάσκοντας».

«Τι νομίζεις, Σίχα, για ποιον άραγε θα διαδιδόταν καλή φήμη -εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;» «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, γιατί για αυτόν θα διαδιδόταν καλή φήμη! Αλλά για εκείνον, σεβάσμιε κύριε, τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, για αυτόν ακριβώς θα διαδιδόταν καλή φήμη».

«Τι νομίζεις, Σίχα, ποιος άραγε όποια συνέλευση κι αν πλησίαζε, είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών, θα πλησίαζε με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;» «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, πώς αυτός θα πλησιάσει όποια συνέλευση κι αν είναι, είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών, θα πλησιάσει με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία! Αλλά εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που έχει πίστη, κύριος της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, αυτός όποια συνέλευση κι αν πλησίαζε, είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας, είτε συνέλευση βραχμάνων, είτε συνέλευση οικοδεσποτών, είτε σύναξη ασκητών, θα πλησίαζε με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία».

«Τι νομίζεις, Σίχα, ποιος άραγε με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο - εκείνον τον άνθρωπο που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, ή εκείνον τον άνθρωπο με πίστη, κύριο της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά;» «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που είναι άπιστος, τσιγκούνης, φιλάργυρος, υβριστής, πώς αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο! Αλλά εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο άνθρωπος που έχει πίστη, κύριος της δωρεάς, που χαίρεται να δίνει ξανά και ξανά, αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Αυτά τα ορατά εδώ και τώρα αποτελέσματα της δωρεάς, σεβάσμιε κύριε, που διακηρύχθηκαν από τον Ευλογημένο, εγώ δεν πηγαίνω εδώ με πίστη στον Ευλογημένο. Κι εγώ τα γνωρίζω αυτά. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, οι Άξιοι συμπονοούν πρώτα εμένα. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, οι Άξιοι πλησιάζουν πρώτα εμένα. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, οι Άξιοι δέχονται πρώτα από εμένα. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, οι Άξιοι διδάσκουν τη Διδασκαλία πρώτα σε εμένα. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, για μένα έχει διαδοθεί καλή φήμη - 'ο στρατηγός Σίχα είναι δωρητής, πράττων, συμπαραστάτης της Κοινότητας'. Εγώ, σεβάσμιε κύριε, δωρητής, κύριος της δωρεάς, όποια συνέλευση κι αν πλησιάζω, είτε συνέλευση της πολεμικής κάστας... κ.λπ... είτε σύναξη ασκητών, πλησιάζω με αυτοπεποίθηση, χωρίς αμηχανία. Αυτά τα ορατά εδώ και τώρα αποτελέσματα της δωρεάς, σεβάσμιε κύριε, που διακηρύχθηκαν από τον Ευλογημένο, εγώ δεν πηγαίνω

εδώ με πίστη στον Ευλογημένο. Κι εγώ τα γνωρίζω αυτά. Αλλά αυτό που ο Ευλογημένος μου λέει, σεβάσμιε κύριε - 'ο δωρητής, Σίχα, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'. Αυτό εγώ δεν το γνωρίζω, εδώ όμως πηγαίνω με πίστη στον Ευλογημένο». «Έτσι είναι, Σίχα· έτσι είναι, Σίχα! Ο δωρητής, Σίχα, ο κύριος της δωρεάς, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το μη φυλακτέο

58. «Αυτά τα τέσσερα, μοναχοί, είναι πράγματα που δεν χρειάζεται να προστατεύει ο Τατχάγκατα, και ως προς τρία είναι χωρίς μομφή. Ποια είναι τα τέσσερα πράγματα που δεν χρειάζεται να προστατεύει ο Τατχάγκατα; Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, έχει αγνή σωματική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή σωματική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, έχει αγνή λεκτική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή λεκτική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, έχει αγνή νοητική συμπεριφορά· δεν υπάρχει κακή νοητική συμπεριφορά του Τατχάγκατα, την οποία ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, έχει αγνό βιοπορισμό· δεν υπάρχει λανθασμένος βιοπορισμός του Τατχάγκατα, τον οποίο ο Τατχάγκατα θα έπρεπε να προστατεύει - 'μη μάθει αυτό κάποιος άλλος για μένα'. Αυτά είναι τα τέσσερα πράγματα που δεν χρειάζεται να προστατεύει ο Τατχάγκατα.

«Ως προς ποια τρία είναι χωρίς μομφή; Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, έχει καλά διδάξει τη Διδασκαλία. Εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει σύμφωνα με τον κανόνα - 'έτσι εσύ δεν έχεις καλά διδάξει τη Διδασκαλία'. Αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση.

«Η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα έχει καλά θεσπιστεί από εμένα, μοναχοί, για τους μαθητές. Ασκώντας έτσι οι μαθητές μου, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν. Εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει σύμφωνα με τον κανόνα - 'έτσι η πρακτική που οδηγεί στο Νιμπάνα δεν έχει καλά θεσπιστεί από εσένα για τους μαθητές. Ασκώντας έτσι οι μαθητές σου με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένουν'. Αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση.

«Πολλές εκατοντάδες λοιπόν, μοναχοί, η ακολουθία μαθητών μου με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένουν. Εκεί βεβαίως κάποιος ασκητής ή βραχμάνος ή θεός ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιοσδήποτε στον κόσμο θα με επιπλήξει σύμφωνα με τον κανόνα - 'πράγματι η ακολουθία μαθητών σου δεν είναι πολλές εκατοντάδες που με την εξάλειψη των

νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν'. Αυτό το σημάδι, μοναχοί, δεν βλέπω. Μη βλέποντας αυτό το σημάδι, μοναχοί, διαμένω έχοντας επιτύχει ασφάλεια, έχοντας επιτύχει αφοβία, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση. Σε αυτά τα τρία είναι χωρίς μομφή.

«Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα πράγματα που δεν χρειάζεται να προστατεύει ο Τατχάγκατα, και σε αυτά τα τρία είναι χωρίς μομφή». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Κίμιλα

59. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κιμιλά, στο άλσος των δέντρων νίκουλα. Τότε ο σεβάσμιος Κίμιλα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Κίμιλα είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια;»

«Εδώ, Κίμιλα, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τη Διδασκαλία, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την αυτοσυγκέντρωση, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς την επιμέλεια, διαμένουν ασεβείς και χωρίς σεβασμό προς τη φιλική υποδοχή. Αυτή λοιπόν, Κίμιλα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία δεν έχει μεγάλη διάρκεια.»

«Και ποια, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια;» «Εδώ, Κίμιλα, όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, μοναχοί, μοναχές, λαϊκοί ακόλουθοι και λαϊκές ακόλουθοι διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τον Διδάσκαλο, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τη Διδασκαλία, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την Κοινότητα, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την εξάσκηση, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την αυτοσυγκέντρωση, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς την επιμέλεια, διαμένουν ευσεβείς και με σεβασμό προς τη φιλική υποδοχή. Αυτή λοιπόν, Κίμιλα, είναι η αιτία, αυτή η συνθήκη για την οποία όταν ο Τατχάγκατα έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα η Άριστη Διδασκαλία έχει μεγάλη διάρκεια.» Έκτο.

7. Η ομιλία για τις επτά ιδιότητες

60. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας συνειδητοποιήσει, έχοντας επιτύχει, να παραμείνει. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη, είναι ηθικός, είναι πολυμαθής, είναι σε απομόνωση, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας συνειδητοποιήσει, έχοντας επιτύχει, να παραμείνει». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον νυστάζοντα

61. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη χώρα των Μπάγκα, στο Σουσουμαραγκίρα, στο δάσος Μπεσακαλά, στο πάρκο των ελαφιών. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα καθόταν νυστάζοντας στους Μαγκάντα, στο χωριό Καλλαβαλαπούττα. Ο Ευλογημένος είδε με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα να κάθεται νυστάζοντας στους Μαγκάντα, στο χωριό Καλλαβαλαπούττα. Αφού τον είδε - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από τη χώρα των Μπάγκα, από το Σουσουμαραγκίρα, από το δάσος Μπεσακαλά, από το πάρκο των ελαφιών και εμφανίστηκε στους Μαγκάντα, στο χωριό Καλλαβαλαπούττα, μπροστά στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα. Ο Ευλογημένος κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα:

«Νυστάζεις, Μογκαλλάνα, νυστάζεις, Μογκαλλάνα;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Γι' αυτό λοιπόν, Μογκαλλάνα, σε όποια αντίληψη διαμένεις όταν σε καταλαμβάνει αυτή η υπνηλία, μην προσέχεις εκείνη την αντίληψη, μην καλλιεργείς εκείνη την αντίληψη. Είναι δυνατόν, Μογκαλλάνα, όταν διαμένεις έτσι, αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί».

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να αναλογίζεσαι, να εξετάζεις με τον νου και να παρατηρείς με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχεις ακούσει και όπως την έχεις μάθει. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να απαγγέλλεις εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχεις ακούσει και όπως την έχεις μάθει. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να τραβήξεις και τα δύο αυτιά σου και να τρίψεις τα μέλη σου με την παλάμη. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, αφού σηκωθείς από τη θέση σου και τρίψεις τα μάτια σου με νερό, να κοιτάξεις τις κατευθύνσεις, να κοιτάξεις ψηλά τα άστρα και τους αστερισμούς. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να προσέχεις την αντίληψη του φωτός, να καθορίζεις την αντίληψη της ημέρας - όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, να αναπτύσσεις λαμπρή συνείδηση. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να καθορίσεις περπάτημα με αντίληψη του πίσω και του μπροστά, με τις ικανότητες στραμμένες εσωτερικά, με νου που δεν πηγαίνει έξω. Είναι δυνατόν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία να εγκαταλειφθεί.

«Αν όταν διαμένεις έτσι αυτή η υπνηλία δεν εγκαταλειφθεί, τότε εσύ, Μογκαλλάνα, να ξαπλώσεις στη δεξιά πλευρά σε στάση λιονταριού, με το ένα πόδι πάνω στο άλλο, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, έχοντας στρέψει τον νου στην αντίληψη του σηκώματος. Και όταν ξυπνήσεις, Μογκαλλάνα, πρέπει να σηκωθείς γρήγορα - 'δεν θα

διαμένω αφοσιωμένος στην ευχαρίστηση του τόπου ύπνου, στην ευχαρίστηση του πλαγιάσματος, στην ευχαρίστηση της υπνηλίας'. Έτσι πρέπει να εξασκείται, Μογκαλλάνα.

«Γι' αυτό, Μογκαλλάνα, πρέπει να εξασκείται έτσι - 'δεν θα πλησιάζω τις οικογένειες με αλαζονική υπεροψία'. Έτσι πρέπει να εξασκείται, Μογκαλλάνα. Αν, Μογκαλλάνα, ένας μοναχός πλησιάζει τις οικογένειες με αλαζονική υπεροψία, υπάρχουν, Μογκαλλάνα, στις οικογένειες υποχρεώσεις και καθήκοντα. Εξαιτίας αυτών οι άνθρωποι δεν δίνουν προσοχή στον μοναχό που έχει έρθει· τότε στον μοναχό έρχεται αυτή η σκέψη - 'ποιος άραγε τώρα με διέσπασε σε αυτή την οικογένεια, αυτοί οι άνθρωποι τώρα φαίνονται αποπαθιασμένοι απέναντί μου'. Έτσι γι' αυτόν υπάρχει απογοήτευση λόγω της απώλειας· σε αυτόν που είναι απογοητευμένος υπάρχει ανησυχία· σε αυτόν που είναι ανήσυχο υπάρχει μη-αυτοσυγκράτηση· σε αυτόν που είναι ασυγκράτητο η συνείδηση είναι μακριά από την αυτοσυγκέντρωση.

«Γι' αυτό, Μογκαλλάνα, πρέπει να εξασκείται έτσι - 'δεν θα κάνω αντιπαραθετική συζήτηση'. Έτσι πρέπει να εξασκείται, Μογκαλλάνα. Όταν υπάρχει αντιπαραθετική συζήτηση, Μογκαλλάνα, αναμένεται πολυλογία· όταν υπάρχει πολυλογία, υπάρχει ανησυχία· σε αυτόν που είναι ανήσυχο υπάρχει μη-αυτοσυγκράτηση· σε αυτόν που είναι ασυγκράτητο η συνείδηση είναι μακριά από την αυτοσυγκέντρωση. Δεν επαινώ, Μογκαλλάνα, τη συναναστροφή με όλους. Ούτε όμως, Μογκαλλάνα, δεν επαινώ τη συναναστροφή με όλους. Δεν επαινώ, Μογκαλλάνα, τη συναναστροφή με λαϊκούς και αναχωρητές. Όσα όμως καταλύματα είναι ήσυχα, χωρίς θόρυβο, χωρίς ανθρώπινη κίνηση, κατάλληλα για απόκρυφες πράξεις ανθρώπων, κατάλληλα για απομόνωση, επαινώ τη συναναστροφή με τέτοιου είδους καταλύματα».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον Ευλογημένο: «Με ποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός συνοπτικά είναι απελευθερωμένος μέσω της εξάλειψης της επιθυμίας, έχοντας επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ θεών και ανθρώπων;»

«Εδώ, Μογκαλλάνα, ένας μοναχός έχει ακούσει: 'όλα τα φαινόμενα δεν είναι κατάλληλα για προσκόλληση'· και έτσι αυτό, Μογκαλλάνα, ο μοναχός έχει ακούσει: 'όλα τα φαινόμενα δεν είναι κατάλληλα για προσκόλληση'. Αυτός γνωρίζει άμεσα κάθε φαινόμενο· έχοντας γνωρίσει άμεσα κάθε φαινόμενο, κατανοεί πλήρως κάθε φαινόμενο. Έχοντας κατανοήσει πλήρως κάθε φαινόμενο, βιώνει οποιοδήποτε αίσθημα, είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο. Αυτός διαμένει σε εκείνα τα αισθήματα παρατηρώντας το παροδικό, διαμένει παρατηρώντας το μη πάθος, διαμένει παρατηρώντας την παύση, διαμένει παρατηρώντας την παραίτηση. Αυτός, διαμένοντας σε εκείνα τα αισθήματα παρατηρώντας το παροδικό, διαμένοντας παρατηρώντας το μη πάθος, διαμένοντας παρατηρώντας την παύση, διαμένοντας παρατηρώντας την παραίτηση, δεν προσκολλάται σε τίποτα στον κόσμο· μη προσκολλώμενος δεν ταραζεται· μη ταραζόμενος επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα μέσα του. Κατανοεί: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η αγία ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Σε αυτό το βαθμό, Μογκαλλάνα, ένας μοναχός συνοπτικά είναι απελευθερωμένος μέσω της εξάλειψης της επιθυμίας, έχοντας επιτύχει τον απόλυτο σκοπό, την απόλυτη ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις, την απόλυτη αγία ζωή, το απόλυτο τέλος, ο άριστος μεταξύ

θεών και ανθρώπων». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη φιλικότητα

62. «Μη φοβάστε, μοναχοί, τις αξιέπαινες πράξεις. Αυτή, μοναχοί, είναι ονομασία για την ευτυχία, δηλαδή οι αξιέπαινες πράξεις. Γνωρίζω άμεσα, μοναχοί, ότι για τις αξιέπαινες πράξεις που έγιναν για πολύ καιρό, βίωσα για πολύ καιρό επιθυμητό, ελκυστικό, ευχάριστο επακόλουθο. Για επτά χρόνια ανέπτυξα τον νου της φιλικότητας. Αφού ανέπτυξα τον νου της φιλικότητας για επτά χρόνια, για επτά κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος δεν επέστρεψα ξανά σε αυτόν τον κόσμο. Όταν ο κόσμος συστελλόταν, μοναχοί, πήγαινα στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων· όταν ο κόσμος διαστελλόταν, επαναγεννιόμουν στην άδεια ουράνια κατοικία του Βράχμα.

«Εκεί, μοναχοί, ήμουν Βράχμα, Μέγας Βράχμα, Κατακτητής, Ακατάβλητος, Παντογνώστης, Παντοδύναμος. Τριάντα έξι φορές, μοναχοί, ήμουν Σάκκα, ο άρχοντας των θεών· πολλές εκατοντάδες φορές ήμουν βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που είχε επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Εγώ, μοναχοί, είχα αυτά τα επτά κοσμήματα, δηλαδή -το κόσμημα του τροχού, το κόσμημα του ελέφαντα, το κόσμημα του αλόγου, το κόσμημα του πολύτιμου λίθου, το κόσμημα της γυναίκας, το κόσμημα του οικοδεσπότη, και το κόσμημα του συμβούλου ως έβδομο. Και είχα, μοναχοί, περισσότερους από χίλιους γιους, γενναίους, με ηρωική μορφή, ικανούς να συντρίψουν εχθρικούς στρατούς. Αυτός κατέκτησε αυτή τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη, και κατοίκησε σε αυτήν».

«Δες το επακόλουθο των αξιέπαινων πράξεων, των καλών πράξεων, αυτών που αναζητούν την ευτυχία·
αφού ανέπτυξα τον νου της φιλικότητας, για επτά χρόνια, μοναχοί·
για επτά κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος, δεν επέστρεψα ξανά σε αυτόν τον κόσμο.

«Όταν ο κόσμος συστελλόταν, πήγαινα στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων·
όταν ο κόσμος διαστελλόταν, πήγα στον άδειο κόσμο του Βράχμα.

«Επτά φορές ήμουν Μέγας Βράχμα, Παντοδύναμος τότε·
τριάντα έξι φορές ήμουν άρχοντας των θεών, άσκησα βασιλεία μεταξύ των θεών.

«Ήμουν βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, κύριος της ινδικής χερσονήσου·
χρισμένος στην κορυφή πολεμιστής, ήμουν κυρίαρχος των ανθρώπων.

«Χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, αφού κατέκτησα αυτή τη γη·
χωρίς βία, με δίκαιη πράξη, την κυβέρνησα.

«Αφού άσκησα βασιλεία με δικαιοσύνη, σε αυτή την έκταση της γης·
γεννήθηκα σε πλούσια οικογένεια, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλα αγαθά.

«Τέλεια σε κάθε είδους απολαύσεις, και με τα επτά κοσμήματα·

οι Βούδες είναι οι συλλέκτες στον κόσμο, από αυτούς αυτό έχει καλά διδαχθεί.

«Αυτή είναι η αιτία της μεγαλοσύνης, η γη μου δεν χάνεται·
Με άφθονα μέσα πλούτου, ο βασιλιάς γίνεται ακτινοβόλος.

Κάτοχος υπερφυσικής δύναμης, ένδοξος γίνεται, κύριος της Τζαμπουμάντα·
ποιος ακούγοντας δεν θα αποκτούσε πίστη, ακόμη κι αν είναι γεννημένος σε
σκοτεινή τάξη;

«Γι' αυτό, από αυτόν που επιθυμεί το καλό του εαυτού του, που ποθεί το
μεγαλείο·
η Άριστη Διδασκαλία πρέπει να σέβεται, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών».
Ένατη.

10. Η ομιλία για τη σύζυγο

63. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Εκείνη την περίοδο στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα οι άνθρωποι ήταν θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Γιατί, οικοδεσπότη, στην κατοικία σου οι άνθρωποι είναι θορυβώδεις με δυνατές φωνές και μεγάλες φωνές, σαν ψαράδες σε αρπαγή ψαριών, θα έλεγα;» «Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Σουτζάτα, η νύφη του σπιτιού, φέρθηκε από πλούσια οικογένεια. Αυτή ούτε την πεθερά υπολογίζει, ούτε τον πεθερό υπολογίζει, ούτε τον σύζυγο υπολογίζει, ούτε τον Ευλογημένο τιμάει, ούτε σέβεται, ούτε αποδίδει ευλάβεια, ούτε δείχνει ευσέβεια».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στη Σουτζάτα, τη νύφη του σπιτιού: «Έλα, Σουτζάτα!» «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε η Σουτζάτα, η νύφη του σπιτιού, στον Ευλογημένο και πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στη Σουτζάτα, τη νύφη του σπιτιού, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Υπάρχουν αυτές οι επτά σύζυγοι ενός άνδρα, Σουτζάτα. Ποιοι είναι οι επτά; Η όμοια με φονιά, η όμοια με κλέφτρα, η όμοια με κυρία, η όμοια με μητέρα, η όμοια με αδελφή, η όμοια με φίλη, η όμοια με δούλη. Αυτές λοιπόν, Σουτζάτα, είναι οι επτά σύζυγοι ενός άνδρα. Από αυτές εσύ ποια είσαι;» «Δεν κατανοώ, σεβάσμιε κύριε, αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία έτσι ώστε να κατανοήσω αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο». «Τότε λοιπόν, Σουτζάτα, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε η Σουτζάτα, η νύφη του σπιτιού, στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Με διεφθαρμένο νου, χωρίς συμπόνια για την ευημερία του,

κυριευμένη από πάθος για άλλους, περιφρονεί τον σύζυγο·
αγορασμένη με χρήματα, πρόθυμη για τη δολοφονία του,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Δολοφόνος σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

Ό,τι πλούτο αποκτά ο σύζυγος για τη γυναίκα,
από τέχνη και εμπόριο και γεωργία που ασκεί·
ακόμη και λίγο από αυτόν επιθυμεί να αρπάξει,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Κλέφτρα σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

Χωρίς επιθυμία για εργασία, τεμπέλα, αδηφάγα,
σκληρή και άγρια, κακόλογη·
υπερισχύει αυτών που εργάζονται σκληρά,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Κυρία σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

Αυτή που πάντα είναι γεμάτη συμπόνια για την ευημερία,
όπως μητέρα το παιδί, προστατεύει τον σύζυγο·
και τον πλούτο που έχει συγκεντρωθεί τον φυλάσσει,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Μητέρα σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

Όπως μια μεγαλύτερη αδελφή προς τη μικρότερη,
είναι γεμάτη σεβασμό προς τον δικό της σύζυγο·
ντροπαλή, ακολουθεί τη θέληση του συζύγου,
όποια τέτοια είναι η σύζυγος ενός άνδρα· «Αδελφή σύζυγος» αυτή
αποκαλείται.

Αυτή που εδώ βλέποντας τον σύζυγο χαίρεται,
όπως φίλη τον φίλο που έρχεται μετά από καιρό·
από καλή οικογένεια, ηθική, αφοσιωμένη στον σύζυγο,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Φίλη σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

Χωρίς οργή, ήρεμη, ακόμη και όταν απειλείται με χτύπημα και ραβδί,
με μη κακόβουλο νου υπομένει τον σύζυγο·
χωρίς θυμό, ακολουθεί τη θέληση του συζύγου,
όποια τέτοια σύζυγος ενός άνδρα·
«Δούλη σύζυγος» αυτή αποκαλείται.

«Όποια εδώ σύζυγος φονιάς ονομάζεται,
'κλέφτρα και κυρία' επίσης αυτή που λέγεται·
ανήθικες, σκληρές, αδιάφορες,
με την κατάρρευση του σώματος στην κόλαση πηγαίνουν αυτές.

«Όποια εδώ μητέρα, αδελφή και φίλη,
'δούλη και σύζυγος' επίσης αυτή λέγεται·
εδραιωμένες στην ηθική, συγκρατημένες για μακρύ χρόνο,

με την κατάρρευση του σώματος στον καλότυχο κόσμο πηγαίνουν αυτές».

«Αυτές λοιπόν, Σουτζάτα, είναι οι επτά σύζυγοι ενός άνδρα. Από αυτές εσύ ποια είσαι;» «Από σήμερα και στο εξής, σεβάσμιε κύριε, ας με θεωρεί ο Ευλογημένος σύζυγο του συζύγου μου όμοια με δούλη». Δέκατη.

11. Η ομιλία για την οργιλότητα

64. «Αυτά τα επτά φαινόμενα, μοναχοί, αγαπητά στους εχθρούς και που δημιουργούν εχθρούς, έρχονται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του - "Αχ, μακάρι αυτός να ήταν άσχημος!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με την ομορφιά του εχθρού του. Αυτό το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, παρασυρμένο από οργή, αν και είναι καλά λουσμένο, καλά αλειμμένο, με περιποιημένα μαλλιά και γένια, φορώντας λευκά ρούχα· ωστόσο αυτός είναι άσχημος, κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς και που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του - "Αχ, μακάρι αυτός να κοιμόταν δυστυχισμένος!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με τον ευτυχισμένο ύπνο του εχθρού του. Αυτό το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, παρασυρμένο από οργή, αν και κοιμάται σε ανάκλιτρο στρωμένο με μάλλινο κάλυμμα, στρωμένο με λευκό κάλυμμα, με εξαίρετο στρώμα από δέρμα αντιλόπης, με σκέπασμα από πάνω, με κόκκινα μαξιλάρια και στις δύο πλευρές· ωστόσο αυτός κοιμάται δυστυχισμένος, κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς και που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του - "Αχ, μακάρι αυτός να μην είχε πολλά οφέλη!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με την πολλή ευημερία του εχθρού του. Αυτό το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, παρασυρμένο από οργή, ακόμη και όταν έχει πάρει βλάβη φαντάζεται "έχω πάρει όφελος", και όταν έχει πάρει όφελος φαντάζεται "έχω πάρει βλάβη". Αυτά τα φαινόμενα που έχουν ληφθεί αντίθετα μεταξύ τους οδηγούν για πολύ καιρό σε βλάβη και οδύνη για αυτόν που είναι κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς και που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του - "Αχ, μακάρι αυτός να μην ήταν πλούσιος!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με τον πλούτο του εχθρού του. Του οργίλου αρσενικού ατόμου, μοναχοί, κυριευμένου από οργή, παρασυρμένου από οργή, όσα πλούτη έχει αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χειρών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, ακόμη και αυτά οι βασιλιάδες τα εισάγουν στο βασιλικό θησαυροφυλάκιο από αυτόν που είναι κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς και που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του -"Αχ, μακάρι αυτός να μην είχε φήμη!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με τη φήμη του εχθρού του. Αυτό το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, κατεχόμενο από οργή, ακόμη και όποια φήμη έχει αποκτήσει μέσω της επιμέλειας, ακόμη και από αυτήν εκπίπτει κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς, που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του -"Αχ, μακάρι αυτός να μην είχε φίλους!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με το να έχει φίλους ο εχθρός του. Το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, κατεχόμενο από οργή, όσοι είναι φίλοι και σύμβουλοί του, συγγενείς και ομόαιμοι, ακόμη και αυτοί τον αποφεύγουν από μακριά τον κυριευμένο από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το έκτο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς, που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας εχθρός εύχεται έτσι για τον εχθρό του -"Αχ, μακάρι αυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση!" Για ποιο λόγο; Ο εχθρός, μοναχοί, δεν χαίρεται με την πορεία προς τον καλότυχο κόσμο του εχθρού του. Αυτό το οργίλο αρσενικό άτομο, μοναχοί, κυριευμένο από οργή, κατεχόμενο από οργή, συμπεριφέρεται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρεται με κακή νοητική συμπεριφορά. Αυτός, αφού συμπεριφέρθηκε με κακή σωματική συμπεριφορά, με λεκτική... κ.λπ... με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, κυριευμένος από οργή. Αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο φαινόμενο αγαπητό στους εχθρούς, που δημιουργεί εχθρούς, που έρχεται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά φαινόμενα αγαπητά στους εχθρούς, που δημιουργούν εχθρούς, που έρχονται στον οργίλο, είτε γυναίκα είτε άνδρα».

«Ο οργίλος γίνεται άσχημος, και επίσης κοιμάται με δυστυχία· και επίσης αφού πάρει το όφελος, καταλήγει σε βλάβη.

«Έπειτα με το σώμα και την ομιλία, αφού διαπράξει δολοφονία ο οργίλος· ο άνθρωπος κυριευμένος από οργή, υφίσταται απώλεια περιουσίας.

«Μεθυσμένος από τη μέθη της οργής, υφίσταται ατιμία· συγγενείς, φίλοι και καλοί σύντροφοι, αποφεύγουν τον οργίλο.

«Η οργή γεννά βλάβη, η οργή ταράζει τη συνείδηση· ο κίνδυνος που γεννήθηκε από μέσα, αυτόν ο κόσμος δεν τον κατανοεί.

«Ο οργισμένος δεν γνωρίζει το όφελος, ο οργισμένος δεν βλέπει τη Διδασκαλία· Τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, όταν η οργή κυριεύει τον άνθρωπο.

«Ό,τι ο οργισμένος καταστρέφει, το εύκολο σαν δύσκολο· μετά, όταν η οργή έχει περάσει, βασανίζεται σαν καμένος από φωτιά.

«Δείχνει κατήφεια, καπνό όπως η φωτιά καπνό·
όταν εγείρεται η οργή, με την οποία οργίζονται οι άνθρωποι.

«Δεν υπάρχει σε αυτόν ντροπή ούτε ηθικός φόβος, ούτε σεβασμός στα λόγια·
σε αυτόν που είναι κυριευμένος από οργή, δεν υπάρχει κανένα καταφύγιο.

«Πράξεις που προκαλούν τύψη, που είναι μακριά από τις διδασκαλίες·
αυτές θα αναφέρω, ακούστε το όπως είναι αληθινό.

«Ο οργισμένος σκοτώνει τον πατέρα, σκοτώνει ο οργισμένος τη μητέρα·
ο οργισμένος σκοτώνει τον βραχμάνο, σκοτώνει ο οργισμένος τον κοινό
άνθρωπο.

«Από τη μητέρα που τον ανέθρεψε, ο άνθρωπος βλέπει αυτόν τον κόσμο·
ακόμη και αυτήν που δίνει ζωή, την ειρηνική, σκοτώνει ο οργισμένος κοινός
άνθρωπος.

«Διότι αυτά τα όντα είναι όμοια με τον εαυτό, ο εαυτός είναι ο πιο αγαπητός·
σκοτώνει ο οργισμένος τον εαυτό του με πολλούς τρόπους, παθιασμένος με
διάφορα αντικείμενα.

«Με ξίφος σκοτώνει τον εαυτό του, τρώνε δηλητήριο οι παθιασμένοι·
με σχοινί δένονται και πεθαίνουν, ακόμη και σε σπηλιές βουνών.

«Πράξεις που καταστρέφουν την ανάπτυξη και που οδηγούν στον θάνατο του
εαυτού·
κάνοντάς τες δεν κατανοούν, η καταστροφή γεννιέται από την οργή.

«Έτσι αυτή με τη μορφή της οργής, είναι η παγίδα του θανάτου που κατοικεί
στη σπηλιά·

αυτήν με τον αυτοέλεγχο να εκριζώσεις, με σοφία, ενεργητικότητα και ορθή
άποψη.

«Όπως αυτό το φάυλο, ο σοφός θα εκριζώσει·
έτσι ακριβώς ως εξασκείται στη Διδασκαλία, ως μην υπάρξει σε εμάς
κατήφεια.

«Χωρίς οργή, χωρίς ταλαιπωρία, χωρίς απληστία, χωρίς ανησυχία·
δαμασμένοι, εγκαταλείποντας την οργή, επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα
χωρίς νοητικές διαφθορές». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο του αδήλωτου είναι το έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Αδήλωτο, προορισμός ανθρώπου, Τίσσα, Σίχα, απροστάτευτο·
Κίμιλα, επτά, νυσταγμός, φιλικότητα, σύζυγος, οργή - ένδεκα.

7. Το μεγάλο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για την ντροπή και τον ηθικό φόβο

65. «Όταν δεν υπάρχει ντροπή και ηθικός φόβος, μοναχοί, για τον αποτυχημένο στη ντροπή και τον ηθικό φόβο, η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, για τον αποτυχημένο στην αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, η ηθική έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ηθική, για τον αποτυχημένο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο αποτυχημένο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ούτε ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ούτε ο εσωτερικός φλοιός ούτε ο σομφός ούτε ο πυρήνας φτάνουν στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όταν δεν υπάρχει ντροπή και ηθικός φόβος, για τον αποτυχημένο στη ντροπή και τον ηθικό φόβο, η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, για τον αποτυχημένο στην αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, η ηθική έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ηθική, για τον αποτυχημένο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον αποτυχημένο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον αποτυχημένο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν καταστραμμένη κοντινή αιτία· όταν δεν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον αποτυχημένο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει καταστραμμένη κοντινή αιτία.

«Όταν υπάρχει ντροπή και ηθικός φόβος, μοναχοί, για τον τέλειο στη ντροπή και τον ηθικό φόβο, η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, για τον τέλειο στην αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων, η ηθική έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ηθική, για τον τέλειο στην ηθική, η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει ορθή αυτοσυγκέντρωση, για τον τέλειο στην ορθή αυτοσυγκέντρωση, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι έχει τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, για τον τέλειο στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η αποστασιοποίηση και το μη πάθος έχουν τέλεια κοντινή αιτία· όταν υπάρχει αποστασιοποίηση και μη πάθος, για τον τέλειο στην αποστασιοποίηση και το μη πάθος, η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης έχει τέλεια κοντινή αιτία. Όπως, μοναχοί, ένα δέντρο τέλειο σε κλαδιά και φύλλα. Σε αυτό ο εξωτερικός φλοιός φτάνει στην εκπλήρωση, ο εσωτερικός φλοιός και ο σομφός και ο πυρήνας φτάνουν στην εκπλήρωση. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όταν υπάρχει ντροπή και ηθικός φόβος, για τον τέλειο στη ντροπή και τον ηθικό φόβο, η αυτοσυγκράτηση των ικανοτήτων έχει τέλεια κοντινή αιτία... κ.λπ... η γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τους επτά ήλιους

66. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο άλσος της Αμπαπάλι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες· ασταθείς είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες· χωρίς παρηγοριά είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες. Τόσο πολύ, μοναχοί, αρκεί για να αποστραφεί κανείς όλες τις δραστηριότητες, αρκεί για να απαλλαγεί από το πάθος, αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Το Σινέρου, μοναχοί, ο βασιλιάς των βουνών, είναι ογδόντα τέσσερις χιλιάδες γιότζανα σε μήκος, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες γιότζανα σε πλάτος, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες γιότζανα βυθισμένο στον μεγάλο ωκεανό, ογδόντα τέσσερις χιλιάδες γιότζανα υψωμένο πάνω από τον μεγάλο ωκεανό. Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, για πολλά χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια, ο ουρανός δεν βρέχει. Όταν όμως, μοναχοί, ο ουρανός δεν βρέχει, όποιοι σπόροι και αναπτυσσόμενα φυτά, βότανα, χόρτα και δέντρα του δάσους, αυτά στεγνώνουν, ξεραίνονται, παύουν να υπάρχουν. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες· έτσι ασταθείς είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ένας δεύτερος ήλιος εμφανίζεται. Με την εμφάνιση του δεύτερου ήλιου, μοναχοί, όποια μικρά ποτάμια και μικρές λίμνες, αυτά στεγνώνουν, ξεραίνονται, παύουν να υπάρχουν. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ένας τρίτος ήλιος εμφανίζεται. Με την εμφάνιση του τρίτου ήλιου, μοναχοί, όποια μεγάλα ποτάμια, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, αυτά στεγνώνουν, ξεραίνονται, παύουν να υπάρχουν. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός, που κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ένας τέταρτος ήλιος εμφανίζεται. Με την εμφάνιση του τέταρτου ήλιου, μοναχοί, εκείνες οι μεγάλες λίμνες από τις οποίες αυτά τα μεγάλα ποτάμια πηγάζουν, δηλαδή - η Ανοτάττα, η Σιχαπαπάτα, η Ρατακάρα, η Κανναμούντα, η Κουνάλα, η Τσαντάντα, η Μαντακινί, αυτές στεγνώνουν, ξεραίνονται, παύουν να υπάρχουν. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός που κάποτε μετά από μια μακρά περίοδο εμφανίζεται ένας πέμπτος ήλιος. Με την εμφάνιση του πέμπτου ήλιου, μοναχοί, τα νερά στον μεγάλο ωκεανό υποχωρούν κατά εκατό γιότζανα, υποχωρούν κατά διακόσια γιότζανα, υποχωρούν κατά τριακόσια γιότζανα, υποχωρούν κατά τετρακόσια γιότζανα, υποχωρούν κατά πεντακόσια γιότζανα, υποχωρούν κατά εξακόσια γιότζανα, υποχωρούν κατά επτακόσια γιότζανα· το νερό στον μεγάλο ωκεανό παραμένει στο ύψος επτά φοινίκων, παραμένει στο ύψος έξι φοινίκων, παραμένει στο ύψος πέντε φοινίκων, παραμένει στο ύψος τεσσάρων φοινίκων, παραμένει στο ύψος τριών φοινίκων, παραμένει στο ύψος δύο φοινίκων, παραμένει στο ύψος ενός φοινίκου·

το νερό στον μεγάλο ωκεανό παραμένει στο ύψος επτά ανδρών, παραμένει στο ύψος έξι ανδρών, παραμένει στο ύψος πέντε ανδρών, παραμένει στο ύψος τεσσάρων ανδρών, παραμένει στο ύψος τριών ανδρών, παραμένει στο ύψος δύο ανδρών, παραμένει στο ύψος ενός ανδρός, παραμένει στο ύψος μισού ανδρός, παραμένει μέχρι τη μέση, παραμένει μέχρι το γόνατο, παραμένει μέχρι τον αστράγαλο. Όπως, μοναχοί, κατά τη φθινοπωρινή περίοδο, όταν ο ουρανός βρέχει με χοντρές σταγόνες, εδώ κι εκεί στα αποτυπώματα αγελάδων τα νερά παραμένουν· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εδώ κι εκεί στον μεγάλο ωκεανό τα νερά παραμένουν μέχρι τον αστράγαλο. Με την εμφάνιση του πέμπτου ήλιου, μοναχοί, στον μεγάλο ωκεανό δεν υπάρχει νερό ούτε όσο μια φάλαγγα δακτύλου. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός που κάποτε μετά από μια μακρά περίοδο εμφανίζεται ένας έκτος ήλιος. Με την εμφάνιση του έκτου ήλιου, μοναχοί, αυτή η μεγάλη γη και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, καπνίζουν, βγάζουν καπνό παντού, βγάζουν πυκνό καπνό. Όπως, μοναχοί, ένας κεραμικός φούρνος αλειμμένος στην αρχή καπνίζει, βγάζει καπνό παντού, βγάζει πυκνό καπνό· ακριβώς έτσι, μοναχοί, με την εμφάνιση του έκτου ήλιου αυτή η μεγάλη γη και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, καπνίζουν, βγάζουν καπνό παντού, βγάζουν πυκνό καπνό. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες... κ.λπ... αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Έρχεται, μοναχοί, ο καιρός που κάποτε μετά από μια μακρά περίοδο εμφανίζεται ένας έβδομος ήλιος. Με την εμφάνιση του έβδομου ήλιου, μοναχοί, αυτή η μεγάλη γη και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, αναφλέγονται, φλέγονται, γίνονται μια ενιαία φλόγα. Καθώς αυτή η μεγάλη γη, μοναχοί, και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, καίγονται και φλέγονται, η φλόγα παρασυρμένη από τον άνεμο φτάνει μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Καθώς το Σινέρου, μοναχοί, ο βασιλιάς των βουνών, καίγεται και φλέγεται και καταστρέφεται, κυριευμένο από τη μεγάλη μάζα θερμότητας, κορυφές εκατό γιότζανα καταρρέουν, κορυφές διακοσίων γιότζανα, κορυφές τριακοσίων γιότζανα, κορυφές τετρακοσίων γιότζανα, κορυφές πεντακοσίων γιότζανα καταρρέουν. Καθώς αυτή η μεγάλη γη, μοναχοί, και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, καίγονται και φλέγονται, ούτε στάχτη εμφανίζεται ούτε αιθάλη. Όπως, μοναχοί, όταν καίγεται βουτυρέλαιο ή λάδι, ούτε στάχτη εμφανίζεται ούτε αιθάλη· ακριβώς έτσι, μοναχοί, καθώς αυτή η μεγάλη γη και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, καίγονται και φλέγονται, ούτε στάχτη εμφανίζεται ούτε αιθάλη. Έτσι παροδικές είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες· έτσι ασταθείς είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες· έτσι χωρίς παρηγοριά είναι, μοναχοί, οι δραστηριότητες. Τόσο πολύ, μοναχοί, αρκεί για να αποστραφεί κανείς όλες τις δραστηριότητες, αρκεί για να απαλλαγεί από το πάθος, αρκεί για να απελευθερωθεί.

«Εκεί, μοναχοί, ποιος μπορεί να πείσει, ποιος μπορεί να πιστέψει -'αυτή η γη και το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, θα καούν και θα καταστραφούν, δεν θα υπάρχουν' - εκτός από αυτούς που έχουν δει την αλήθεια;

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Σουνέττα, ιδρυτής αίρεσης, χωρίς πάθος για τις ηδονές. Ο Διδάσκαλος Σουνέττα, μοναχοί, είχε πολλές εκατοντάδες μαθητές. Ο Διδάσκαλος Σουνέττα, μοναχοί, δίδασκε στους μαθητές τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα. Όσοι, μοναχοί, ενώ ο Διδάσκαλος Σουνέττα δίδασκε τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα, κατανόησαν πλήρως τη διδασκαλία, αυτοί με την κατάρρευση του

σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον καλότυχο κόσμο, στον κόσμο του Βράχμα. Όσοι δεν κατανόησαν πλήρως τη διδασκαλία, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των δημιουργοχαρών θεών, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών Τουσίτα, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών Γιάμα, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των Τριάντα Τριών θεών, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των πλούσιων βραχμάνων, μερικοί επαναγεννήθηκαν ως σύντροφοι των πλούσιων οικοδεσποτών.

«Τότε, μοναχοί, στον Διδάσκαλο Σουνέττα ήρθε η σκέψη - "Δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, ότι θα είχα τον ίδιο προορισμό με τους μαθητές στη μελλοντική ζωή· γιατί να μην αναπτύξω περαιτέρω τη φιλικότητα;"

«Τότε, μοναχοί, ο Διδάσκαλος Σουνέττα ανέπτυξε τον νου της φιλικότητας για επτά χρόνια. Αφού ανέπτυξε τον νου της φιλικότητας για επτά χρόνια, για επτά κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος δεν επέστρεψε ξανά σε αυτόν τον κόσμο. Όταν ο κόσμος συστελλόταν, μοναχοί, πήγαινε στον κόσμο των ακτινοβόλων όντων. Όταν ο κόσμος διαστελλόταν, επαναγεννιόταν στην άδεια ουράνια κατοικία του Βράχμα. Εκεί, μοναχοί, ήταν Βράχμα, Μέγας Βράχμα, Κατακτητής, Ακατάβλητος, Παντογνώστης, Παντοδύναμος. Τριάντα έξι φορές, μοναχοί, ήταν Σάκκα, ο άρχοντας των θεών. Πολλές εκατοντάδες φορές ήταν βασιλιάς, παγκόσμιος μονάρχης, δίκαιος, βασιλιάς της δικαιοσύνης, κυρίαρχος των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα, νικητής, που είχε επιτύχει σταθερότητα στη χώρα, προικισμένος με τα επτά κοσμήματα. Και είχε περισσότερους από χίλιους γιους, γενναίους, με ηρωική μορφή, ικανούς να συντρίψουν εχθρικούς στρατούς. Αυτός κατέκτησε αυτή τη γη που περιβάλλεται από τον ωκεανό χωρίς ραβδί, χωρίς όπλο, με δικαιοσύνη, και κατοίκησε σε αυτήν. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, ο Διδάσκαλος Σουνέττα, αν και ήταν τόσο μακρόβιος, αν και είχε τόσο μεγάλη διάρκεια ζωής, δεν ήταν απελευθερωμένος - "από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· δεν ήταν απελευθερωμένος από τον υπαρξιακό πόνο", λέω».

Για ποιο λόγο; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης τεσσάρων φαινομένων. Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς ηθικής, μοναχοί, λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αυτοσυγκέντρωσης, λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς σοφίας, λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς απελευθέρωσης. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής ηθική έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αυτοσυγκέντρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής σοφία έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής απελευθέρωση έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

«Η ηθική, η αυτοσυγκέντρωση και η σοφία, και η ανυπέρβλητη απελευθέρωση· αυτά τα φαινόμενα κατανοήθηκαν από τον ένδοξο Γκόταμα.

Έτσι ο Βούδας, έχοντας άμεση γνώση, δίδαξε τη Διδασκαλία στους μοναχούς· ο Διδάσκαλος που έθεσε τέλος στον υπαρξιακό πόνο, αυτός που έχει μάτια, επέτυχε το τελικό Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την παρομοίωση με την πόλη

67. «Όταν λοιπόν, μοναχοί, η συνοριακή πόλη ενός βασιλιά είναι καλά εξοπλισμένη με επτά αναγκαία είδη της πόλης, και αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τέσσερα είδη τροφής. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η συνοριακή πόλη του βασιλιά απόρθητη από εξωτερικούς αντιπάλους και εχθρούς.

«Με ποια επτά αναγκαία είδη της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη; Εδώ, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά υπάρχει στύλος με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένος, ακίνητος, ασάλευτος. Με αυτό το πρώτο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά υπάρχει τάφος βαθιά και πλατιά. Με αυτό το δεύτερο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά υπάρχει περιμετρικός δρόμος ψηλός και πλατύς. Με αυτό το τρίτο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι αποθηκευμένα πολλά όπλα, τόσο ακόντια όσο και ξίφη. Με αυτό το τέταρτο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά διαμένει μεγάλη στρατιωτική δύναμη, δηλαδή - ελεφαντοδασμάστες, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, σημαιοφόροι, στρατηγοί, πολεμιστές που δίνουν τροφή, γενναίοι πρίγκιπες, επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, γενναίοι άνδρες, πολεμιστές με δερμάτινη θωράκιση, γιοι δούλων. Με αυτό το πέμπτο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά υπάρχει θυρωρός σοφός, έμπειρος, ευφυής, που εμποδίζει τους αγνώστους και επιτρέπει την είσοδο στους γνωστούς. Με αυτό το έκτο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά υπάρχει τοίχος ψηλός και πλατύς και εφοδιασμένος με επίχρισμα και σοβά. Με αυτό το έβδομο αναγκαίο είδος της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη η συνοριακή πόλη του βασιλιά για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Με αυτά τα επτά αναγκαία είδη της πόλης είναι καλά εξοπλισμένη.

«Ποια τέσσερα είδη τροφής αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο; Εδώ, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι αποθηκευμένα πολλά χορτάρι, ξύλα και νερό για την ευχαρίστηση των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι αποθηκευμένα πολλά ρύζι και κριθάρι για την ευχαρίστηση των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι αποθηκευμένα πολλά σουσάμι, φασόλια μουνγκ, φακές και άλλα δημητριακά για την ευχαρίστηση των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή και για την απόκρουση των εξωτερικών.

«Επιπλέον, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι αποθηκευμένα πολλά φάρμακα, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα, αλάτι για την ευχαρίστηση των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή και για την απόκρουση των εξωτερικών. Αυτά τα τέσσερα είδη τροφής, μοναχοί, αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο.

«Όταν λοιπόν, μοναχοί, η συνοριακή πόλη του βασιλιά είναι καλά εξοπλισμένη με αυτά τα επτά αναγκαία είδη της πόλης, και αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο αυτά τα τέσσερα είδη τροφής. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η συνοριακή πόλη του βασιλιά απόρθητη από εξωτερικούς αντιπάλους και εχθρούς. Ακριβώς έτσι λοιπόν, μοναχοί, όταν ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με επτά καλές ιδιότητες, και αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής απόρθητος από τον Μάρα, απόρθητος από τον πονηρό. Με ποιες επτά καλές ιδιότητες είναι προικισμένος;

«Όπως, μοναχοί, σε μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά υπάρχει στύλος με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένος, ακίνητος, ασάλευτος, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός... κ.λπ... ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Ο ευγενής μαθητής που έχει την πίστη ως στύλο, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την πρώτη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, σε μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά υπάρχει τάφος και βαθιά και πλατιά, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ντροπή, ντρέπεται για την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, ντρέπεται για την επίτευξη κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Ο ευγενής μαθητής που έχει την ντροπή ως τάφος, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή τη δεύτερη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, σε μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά υπάρχει περιμετρικός δρόμος και ψηλός και πλατύς, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ηθικό φόβο, φοβάται την κακή σωματική συμπεριφορά, την κακή λεκτική συμπεριφορά, την κακή νοητική συμπεριφορά, φοβάται την επίτευξη κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων. Ο ευγενής μαθητής που έχει τον ηθικό φόβο ως περιμετρικό δρόμο, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την τρίτη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, σε μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά είναι συσσωρευμένα πολλά όπλα, και ρίψιμα και κοφτερά, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι πολυμαθής... κ.λπ... τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη. Ο ευγενής μαθητής που έχει τη μάθηση ως όπλο, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την τέταρτη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, σε μια συνοριακή πόλη ενός βασιλιά διαμένει μεγάλη στρατιωτική δύναμη, δηλαδή - ελεφαντοδομαστές, ιππείς, αρματηλάτες, τοξότες, σημαιοφόροι, στρατηγοί, πολεμιστές που δίνουν τροφή, γενναίοι πρίγκιπες, επιδρομείς, μεγάλοι ήρωες σαν ελέφαντες, γενναίοι άνδρες, πολεμιστές με δερμάτινη θωράκιση, γιοι δούλων, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Ο ευγενής μαθητής που έχει την ενεργητικότητα ως στρατιωτική δύναμη, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την πέμπτη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά υπάρχει θυρωρός σοφός, έμπειρος, ευφυής, που εμποδίζει τους αγνώστους και επιτρέπει την είσοδο στους γνωστούς, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Ο ευγενής μαθητής που έχει τη μνήμη ως θυρωρό, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την έκτη καλή ιδιότητα.

«Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά υπάρχει τοίχος ψηλός και πλατύς και τέλειος με επίχρισμα και επικάλυψη, για την προστασία των εσωτερικών και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Ο ευγενής μαθητής που είναι τέλειος με το επίχρισμα και την επικάλυψη της σοφίας, μοναχοί, εγκαταλείπει το φαύλο, αναπτύσσει το καλό· εγκαταλείπει το επιλήψιμο, αναπτύσσει το ανεπίληπτο· διατηρεί τον εαυτό του αγνό. Είναι προικισμένος με αυτή την έβδομη

καλή ιδιότητα. Είναι προικισμένος με αυτές τις επτά καλές ιδιότητες.

«Ποιες τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή, αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο; Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά έχει συσσωρευτεί πολύ χορτάρι, ξύλα και νερό, για την τέρψη των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, για τη δική του τέρψη, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, για την κάθοδο προς το Νιμπάνα.

«Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά έχει συσσωρευτεί πολύ ρύζι και κριθάρι, για την τέρψη των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, για τη δική του τέρψη, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, για την κάθοδο προς το Νιμπάνα.

«Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά έχει συσσωρευτεί πολύ σουσάμι, φασόλια μουνγκ, φακές και άλλα δημητριακά, για την τέρψη των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, για τη δική του τέρψη, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, για την κάθοδο προς το Νιμπάνα.

«Όπως, μοναχοί, στη συνοριακή πόλη ενός βασιλιά έχει συσσωρευτεί πολύ φάρμακο, δηλαδή - βουτυρέλαιο, βούτυρο, λάδι, μέλι, μελάσα, αλάτι για την ευχαρίστηση των εσωτερικών, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή και για την απόκρουση των εξωτερικών. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει, για τη δική του τέρψη, για την απουσία ταραχής, για την άνετη διαμονή, για την κάθοδο προς το Νιμπάνα. Αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο αυτές τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή.

«Όταν λοιπόν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με αυτές τις επτά καλές ιδιότητες, και αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο αυτές τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής απρόσβλητος από τον Μάρα, απρόσβλητος από τον Κακό». Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που γνωρίζει τη Διδασκαλία

68. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Με ποια επτά; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία και γνωρίζει το

νόημα και γνωρίζει τον εαυτό του και γνωρίζει το μέτρο και γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο και γνωρίζει τη συνέλευση και γνωρίζει την ανωτερότητα και κατωτερότητα των ατόμων.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο... κ.λπ... θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα, δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει τη Διδασκαλία'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη Διδασκαλία - ομιλία, μικτό κείμενο... κ.λπ... θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα, για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει τη Διδασκαλία'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία.

«Και πώς γνωρίζει το νόημα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το νόημα κάθε ρήσης - 'αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης, αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης'. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε το νόημα κάθε ρήσης - 'αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης, αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης', δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει το νόημα'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το νόημα κάθε ρήσης - 'αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης, αυτό είναι το νόημα αυτής της ρήσης', για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει το νόημα'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία, γνωρίζει το νόημα.

«Και πώς γνωρίζει τον εαυτό του; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον εαυτό του - 'τόσος είμαι στην πίστη, στην ηθική, στη μάθηση, στη γενναιοδωρία, στη σοφία, στην οξυδέρκεια'. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε τον εαυτό του - 'τόσος είμαι στην πίστη, στην ηθική, στη μάθηση, στη γενναιοδωρία, στη σοφία, στην οξυδέρκεια', δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει τον εαυτό του'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον εαυτό του - 'τόσος είμαι στην πίστη, στην ηθική, στη μάθηση, στη γενναιοδωρία, στη σοφία, στην οξυδέρκεια', για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει τον εαυτό του'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία, γνωρίζει το νόημα, γνωρίζει τον εαυτό του.

«Και πώς γνωρίζει το μέτρο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην αποδοχή των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε το μέτρο στην αποδοχή των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει το μέτρο'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει το μέτρο στην αποδοχή των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει το μέτρο'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία, γνωρίζει το νόημα, γνωρίζει τον εαυτό του, γνωρίζει το μέτρο.

«Και πώς γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο - 'αυτή είναι η ώρα για απαγγελία, αυτή είναι η ώρα για ανάκριση, αυτή είναι η ώρα για συνεχή προσπάθεια, αυτή είναι η ώρα για απομόνωση'. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε τον κατάλληλο χρόνο - 'αυτή είναι η ώρα για απαγγελία, αυτή είναι η ώρα για ανάκριση, αυτή είναι η ώρα για συνεχή προσπάθεια, αυτή είναι η ώρα για απομόνωση', δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο - 'αυτή είναι η ώρα για απαγγελία, αυτή είναι η ώρα για ανάκριση, αυτή είναι

η ώρα για συνεχή προσπάθεια, αυτή είναι η ώρα για απομόνωση', για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία, γνωρίζει το νόημα, γνωρίζει τον εαυτό του, γνωρίζει το μέτρο, γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο.

«Και πώς γνωρίζει τη συνέλευση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη συνέλευση - 'αυτή είναι συνέλευση της πολεμικής κάστας, αυτή είναι συνέλευση βραχμάνων, αυτή είναι συνέλευση οικοδεσποτών, αυτή είναι σύναξη ασκητών. Εκεί έτσι πρέπει να πλησιάζει κανείς, έτσι πρέπει να στέκεται, έτσι πρέπει να ενεργεί, έτσι πρέπει να κάθεται, έτσι πρέπει να μιλάει, έτσι πρέπει να σιωπά'. Αν, μοναχοί, ένας μοναχός δεν γνώριζε τη συνέλευση - 'αυτή είναι συνέλευση της πολεμικής κάστας... κ.λπ... έτσι πρέπει να σιωπά', δεν θα ονομαζόταν εδώ 'αυτός που γνωρίζει τη συνέλευση'. Επειδή όμως, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει τη συνέλευση - 'αυτή είναι συνέλευση της πολεμικής κάστας, αυτή είναι συνέλευση βραχμάνων, αυτή είναι συνέλευση οικοδεσποτών, αυτή είναι σύναξη ασκητών. Εκεί έτσι πρέπει να πλησιάζει κανείς, έτσι πρέπει να στέκεται, έτσι πρέπει να ενεργεί, έτσι πρέπει να κάθεται, έτσι πρέπει να μιλάει, έτσι πρέπει να σιωπά', για αυτό ονομάζεται 'αυτός που γνωρίζει τη συνέλευση'. Έτσι γνωρίζει τη Διδασκαλία, γνωρίζει το νόημα, γνωρίζει τον εαυτό του, γνωρίζει το μέτρο, γνωρίζει τον κατάλληλο χρόνο, γνωρίζει τη συνέλευση.

«Και πώς γνωρίζει τα ανώτερα και κατώτερα άτομα; Εδώ, μοναχοί, τα άτομα είναι γνωστά σε έναν μοναχό κατά ζεύγη. Δύο άτομα - ένα επιθυμεί να δει τους ευγενείς, ένα δεν επιθυμεί να δει τους ευγενείς. Αυτό το άτομο που δεν επιθυμεί να δει τους ευγενείς, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που επιθυμεί να δει τους ευγενείς, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα επιθυμούν να δουν τους ευγενείς - ένα επιθυμεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία, ένα δεν επιθυμεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία. Αυτό το άτομο που δεν επιθυμεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που επιθυμεί να ακούσει την Άριστη Διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα επιθυμούν να ακούσουν την Άριστη Διδασκαλία - ένα ακούει τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί, ένα ακούει τη Διδασκαλία χωρίς προσεκτικό αυτί. Αυτό το άτομο που ακούει τη Διδασκαλία χωρίς προσεκτικό αυτί, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που ακούει τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα ακούν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί - ένα αφού ακούσει διατηρεί τη Διδασκαλία, ένα αφού ακούσει δεν διατηρεί τη Διδασκαλία. Αυτό το άτομο που αφού ακούσει δεν διατηρεί τη Διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που αφού ακούσει διατηρεί τη Διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα αφού ακούσουν διατηρούν τη Διδασκαλία - ένα εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, ένα δεν εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε. Αυτό το άτομο που δεν εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που εξετάζει το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησε, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα εξετάζουν το νόημα των διδασκαλιών που διατήρησαν -ένα γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ένα γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία. Αυτό το άτομο που γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία δεν ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία ασκεί σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο.

«Δύο άτομα γνωρίζοντας το νόημα και γνωρίζοντας τη Διδασκαλία ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία - ένα ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, ένα ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων. Αυτό το άτομο που ασκεί για την προσωπική ευημερία όχι για την ευημερία των άλλων, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιόμεμπτο. Αυτό το άτομο που ασκεί και για την προσωπική ευημερία και για την ευημερία των άλλων, έτσι αυτό ως προς αυτήν την ιδιότητα είναι αξιέπαινο. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σε έναν μοναχό τα άτομα γίνονται γνωστά κατά δυάδες. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός γνωρίζει την ανωτερότητα και κατωτερότητα των ατόμων. «Με αυτές λοιπόν τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι άξιος προσφορών, άξιος φιλοξενίας... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το δέντρο Παριτσατάκα

69. «Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει κιτρινισμένα φύλλα, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα έχει κιτρινισμένα φύλλα· σε σύντομο χρόνο τώρα θα ρίξει τα φύλλα του."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει ρίξει τα φύλλα του, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα έχει ρίξει τα φύλλα του· σε σύντομο χρόνο τώρα θα βγάλει δικτυωτά φύλλα."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει βγάλει δικτυωτά φύλλα, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα έχει βγάλει δικτυωτά φύλλα· σε σύντομο χρόνο τώρα θα βγάλει ξεχωριστά φύλλα."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει βγάλει ξεχωριστά φύλλα, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα έχει βγάλει ξεχωριστά φύλλα· σε σύντομο χρόνο τώρα θα βγάλει μπουμπούκια."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει βγάλει μπουμπούκια, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσατάκα κοβιλάρα έχει βγάλει μπουμπούκια· σε σύντομο χρόνο τώρα θα βγάλει κάλυκες."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών έχει βγάλει κάλυκες, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι ευχαριστημένοι - "Τώρα το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα έχει βγάλει κάλυκες· σε σύντομο χρόνο τώρα θα ανθίσει πλήρως."

«Όταν, μοναχοί, το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών ανθίζει πλήρως, οι Τριάντα Τρεις θεοί, μοναχοί, ευχαριστημένοι, στη ρίζα του δέντρου παριτσάττακα κοβιλάρα για τέσσερις θεϊκούς μήνες, προικισμένοι και εφοδιασμένοι με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνουν τη ζωή.

«Όταν όμως, μοναχοί, το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα ανθίζει πλήρως, πενήντα γιότζανα ολόγυρα είναι γεμάτα με τη λάμψη του, και η οσμή του πηγαίνει εκατό γιότζανα με τον άνεμο· αυτή είναι η δύναμη του δέντρου παριτσάττακα κοβιλάρα.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όταν ένας ευγενής μαθητής σκέφτεται την αναχώρηση από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών με κιτρινισμένα φύλλα.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, αφού ξύρισε τα μαλλιά και τα γένια του και ντύθηκε με ώχρινα ρούχα, αναχώρησε από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που έχει ρίξει τα φύλλα του.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που έχει βγάλει δικτυωτά φύλλα.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που έχει βγάλει ξεχωριστά φύλλα.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που έχει βγάλει μπουμπούκια.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου... κ.λπ... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που έχει βγάλει κάλυκες.

«Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας συνειδητοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει, ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, εκείνη την περίοδο είναι σαν το δέντρο παριτσάττακα κοβιλάρα των Τριάντα Τριών θεών που ανθίζει πλήρως.

«Εκείνη την περίοδο, μοναχοί, οι γήινοι θεοί διακηρύσσουν με δυνατή φωνή - "Αυτός ο σεβάσμιος με το τάδε όνομα, συγκάτοικος μαθητής του σεβάσμιου με το τάδε όνομα, από το δείνα χωριό ή την κωμόπολη, αναχωρήσας από την οικογενειακή ζωή

στην άστεγη ζωή, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει." Ακούγοντας τον ήχο των γήινων θεών, οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς... κ.λπ... οι Τριάντα Τρεις θεοί... οι θεοί Γιάμα... οι θεοί Τουσίτα... οι δημιουργοχαρείς θεοί... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα διακηρύσσουν με δυνατή φωνή -"Αυτός ο σεβάσμιος με το τάδε όνομα, συγκάτοικος μαθητής του σεβάσμιου με το τάδε όνομα, από το δείνα χωριό ή την κωμόπολη, αναχωρήσας από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει." Έτσι εκείνη τη στιγμή, εκείνη την ώρα, ο ήχος ανεβαίνει μέχρι τον κόσμο του Βράχμα· αυτή είναι η δύναμη του μοναχού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την προσοχή

70. Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Τι λοιπόν, τιμώντας και σεβόμενος ποιον, και διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν, ένας μοναχός θα εγκατέλειπε το φαύλο και θα ανέπτυσσε το καλό;» Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Τιμώντας και σεβόμενος τον Διδάσκαλο, και διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν, ένας μοναχός θα εγκατέλειπε το φαύλο και θα ανέπτυσσε το καλό. Τη Διδασκαλία, μοναχός... κ.λπ... Την Κοινότητα, μοναχός... κ.λπ... Την εξάσκηση, μοναχός... κ.λπ... Την αυτοσυγκέντρωση, μοναχός... κ.λπ... Την επιμέλεια, μοναχός... κ.λπ... Τιμώντας και σεβόμενος τη φιλική υποδοχή, και διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτήν, ένας μοναχός θα εγκατέλειπε το φαύλο και θα ανέπτυσσε το καλό».

Τότε στον σεβάσμιο Σαριπούττα ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι παράγοντες μου είναι αγνοί και λαμπεροί· γιατί να μην πάω και να αναφέρω αυτούς τους παράγοντες στον Ευλογημένο. Έτσι αυτοί οι παράγοντες μου θα είναι αγνοί και θεωρημένοι ακόμα πιο αγνοί. Όπως ακριβώς ένας άνθρωπος θα αποκτούσε ένα χρυσό νόμισμα αγνό και λαμπερό. Θα σκεφτόταν - 'Αυτό το χρυσό νόμισμά μου είναι αγνό και λαμπερό· γιατί να μην πάω και να δείξω αυτό το χρυσό νόμισμα στους χρυσοχόους. Έτσι αυτό το χρυσό νόμισμά μου, αφού περάσει από τους χρυσοχόους, θα είναι αγνό και θεωρημένο ακόμα πιο αγνό.' Ακριβώς έτσι αυτοί οι παράγοντες μου είναι αγνοί και λαμπεροί· γιατί να μην πάω και να αναφέρω αυτούς τους παράγοντες στον Ευλογημένο. Έτσι αυτοί οι παράγοντες μου θα είναι αγνοί και θεωρημένοι ακόμα πιο αγνοί».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Τι λοιπόν, τιμώντας και σεβόμενος ποιον, και διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν, ένας μοναχός θα εγκατέλειπε το

φαύλο και θα ανέπτυσσε το καλό;' Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Τιμώντας και σεβόμενος τον Διδάσκαλο, και διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν, ένας μοναχός θα εγκατέλειπε το φαύλο και θα ανέπτυσσε το καλό. Τη Διδασκαλία, μοναχός... κ.λπ... Τη φιλική υποδοχή, μοναχός, τιμώντας... κ.λπ... θα ανέπτυσσε το καλό.' Τότε, σεβάσμιε κύριε, μου ήρθε η σκέψη: 'Αυτοί οι παράγοντες μου είναι αγνοί και λαμπεροί· γιατί να μην πάω και να αναφέρω αυτούς τους παράγοντες στον Ευλογημένο. Έτσι αυτοί οι παράγοντες μου θα είναι αγνοί και θεωρημένοι ακόμα πιο αγνοί. Όπως ακριβώς ένας άνθρωπος θα αποκτούσε ένα χρυσό νόμισμα αγνό και λαμπερό. Θα σκεφτόταν - Αυτό το χρυσό νόμισμά μου είναι αγνό και λαμπερό· γιατί να μην πάω και να δείξω αυτό το χρυσό νόμισμα στους χρυσοχόους. Έτσι αυτό το χρυσό νόμισμά μου, αφού περάσει από τους χρυσοχόους, θα είναι αγνό και θεωρημένο ακόμα πιο αγνό.' Ακριβώς έτσι αυτοί οι παράγοντες μου είναι αγνοί και λαμπεροί· γιατί να μην πάω και να αναφέρω αυτούς τους παράγοντες στον Ευλογημένο. Έτσι αυτοί οι παράγοντες μου θα είναι αγνοί και θεωρημένοι ακόμα πιο αγνοί».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Ένας μοναχός, Σαριπούττα, τιμώντας και σεβόμενος τον Διδάσκαλο, διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτόν, θα εγκατέλειπε το φαύλο, θα ανέπτυσσε το καλό. Ένας μοναχός, Σαριπούττα, τιμώντας και σεβόμενος τη Διδασκαλία, διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτήν, θα εγκατέλειπε το φαύλο, θα ανέπτυσσε το καλό. Την Κοινότητα λοιπόν... κ.λπ... την εξάσκηση λοιπόν... την αυτοσυγκέντρωση λοιπόν... την επιμέλεια λοιπόν... Ένας μοναχός, Σαριπούττα, τιμώντας και σεβόμενος τη φιλική υποδοχή, διαμένοντας εξαρτώμενος από αυτήν, θα εγκατέλειπε το φαύλο, θα ανέπτυσσε το καλό».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο. Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο να είναι ευσεβής προς τη Διδασκαλία. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο, είναι ασεβής και προς τη Διδασκαλία».

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, να είναι ευσεβής προς την Κοινότητα. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, είναι ασεβής και προς την Κοινότητα.

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, να είναι ευσεβής προς την εξάσκηση. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, είναι ασεβής και προς την εξάσκηση.

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, να είναι ευσεβής προς την αυτοσυγκέντρωση. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, είναι ασεβής και προς την αυτοσυγκέντρωση.

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση,

ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, να είναι ευσεβής προς την επιμέλεια. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, είναι ασεβής και προς την επιμέλεια.

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, ασεβής προς την επιμέλεια, να είναι ευσεβής προς τη φιλική υποδοχή. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ασεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ασεβής προς την επιμέλεια, είναι ασεβής και προς τη φιλική υποδοχή.

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο να είναι ασεβής προς τη Διδασκαλία. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία... κ.λπ...

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, να είναι ασεβής προς τη φιλική υποδοχή. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή.

«Είναι δυνατόν, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο να είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός που είναι ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία... κ.λπ...

«Είναι αδύνατον, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, θα είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή», αυτό είναι δυνατόν. Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, ευσεβής προς τη Διδασκαλία, ευσεβής προς την Κοινότητα, ευσεβής προς την εξάσκηση, ευσεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, ευσεβής προς την επιμέλεια, αυτός είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή».

«Αυτού λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, που ειπώθηκε συνοπτικά από τον Ευλογημένο, κατανοώ έτσι αναλυτικά το νόημα».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Καλώς πράγματι εσύ, Σαριπούττα, κατανοείς έτσι αναλυτικά το νόημα αυτού που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα. Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο θα είναι ευσεβής προς τη Διδασκαλία», αυτό δεν είναι δυνατόν... κ.λπ... εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, αυτός είναι ασεβής και προς την επιμέλεια.

«Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, ασεβής προς την επιμέλεια, θα είναι ευσεβής προς τη φιλική υποδοχή», αυτό δεν είναι δυνατόν. Εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ασεβής προς τον Διδάσκαλο, ασεβής προς τη Διδασκαλία, ασεβής προς την Κοινότητα, ασεβής προς την εξάσκηση, ασεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, ασεβής προς την επιμέλεια, αυτός είναι ασεβής και προς τη φιλική υποδοχή.

«Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο θα είναι ασεβής προς τη Διδασκαλία», αυτό δεν είναι δυνατόν... κ.λπ... εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, αυτός είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία... κ.λπ...

«Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, ευσεβής προς τη Διδασκαλία... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, να είναι ασεβής προς τη φιλική υποδοχή. Εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή.

«Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο θα είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία», αυτό είναι δυνατόν. Εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, αυτός είναι ευσεβής και προς τη Διδασκαλία... κ.λπ...

«Αυτός βεβαίως, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, θα είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή», αυτό είναι δυνατόν. Εκείνος, Σαριπούττα, ο μοναχός ευσεβής προς τον Διδάσκαλο... κ.λπ... ευσεβής προς την επιμέλεια, αυτός είναι ευσεβής και προς τη φιλική υποδοχή».

«Αυτού λοιπόν, Σαριπούττα, που ειπώθηκε συνοπτικά από εμένα, έτσι αναλυτικά πρέπει να κατανοηθεί το νόημα». Έκτο.

7. Η ομιλία για την ανάπτυξη

71. «Σε έναν μοναχό που διαμένει μη αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, μοναχοί, αν και θα μπορούσε να εγερθεί έτσι επιθυμία - 'Αχ, μακάρι μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου να απελευθερωνόταν από τις νοητικές διαφθορές', ωστόσο η συνείδησή του δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης. Για ποιο λόγο; Πρέπει να ειπωθεί 'λόγω του μη αναπτυγμένου εαυτού'. Λόγω του μη αναπτυγμένου τίνος; Των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού.

«Όπως, μοναχοί, τα αυγά μιας κότας είναι οκτώ ή δέκα ή δώδεκα. Αυτά δεν θα ήταν σωστά επωασμένα από την κότα, δεν θα ήταν σωστά θερμασμένα, δεν θα ήταν σωστά αναπτυγμένα. Αν και σε εκείνη την κότα θα εγειρόταν έτσι επιθυμία - 'Αχ, μακάρι αυτά τα κοτοπουλάκια μου, σπάζοντας το κέλυφος του αυγού με την άκρη του νυχιού του ποδιού ή με το ράμφος του στόματος, να έβγαιναν με ασφάλεια', ωστόσο εκείνα τα κοτοπουλάκια θα ήταν ανίκανα να σπάσουν το κέλυφος του αυγού με την άκρη του νυχιού του ποδιού ή με το ράμφος του στόματος και να βγουν με ασφάλεια. Για ποιο λόγο; Διότι έτσι, μοναχοί, τα αυγά της κότας δεν ήταν σωστά επωασμένα, δεν ήταν σωστά θερμασμένα, δεν ήταν σωστά αναπτυγμένα. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει μη αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, αν και θα μπορούσε να εγερθεί έτσι επιθυμία - 'Αχ, μακάρι μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου να απελευθερωνόταν από τις νοητικές διαφθορές', ωστόσο η συνείδησή του δεν απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές μέσω της μη προσκόλλησης. Για ποιο λόγο; Πρέπει να ειπωθεί 'λόγω του μη αναπτυγμένου εαυτού'. Λόγω του μη αναπτυγμένου τίνος; Των τεσσάρων

εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού.

«Σε έναν μοναχό που διαμένει αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, μοναχοί, αν και δεν θα εγειρόταν έτσι επιθυμία - "Αχ, μακάρι μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου να απελευθερωνόταν από τις νοητικές διαφθορές", ωστόσο μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή του απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές. Για ποιο λόγο; Πρέπει να ειπωθεί "επειδή έχει αναπτυχθεί". Τι έχει αναπτυχθεί; Των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης, των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών, των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης, των πέντε ικανοτήτων, των πέντε δυνάμεων, των επτά παραγόντων της φώτισης, της ευγενούς οκταμελούς οδού.

«Όπως, μοναχοί, τα αυγά μιας κότας είναι οκτώ ή δέκα ή δώδεκα. Αυτά θα ήταν σωστά επωασμένα από την κότα, σωστά θερμασμένα, σωστά αναπτυγμένα. Αν και σε εκείνη την κότα δεν θα εγειρόταν έτσι επιθυμία - "Αχ, μακάρι αυτά τα κοτοπουλάκια, σπάζοντας το κέλυφος του αυγού με την άκρη του νυχιού του ποδιού ή με το ράμφος του στόματος, να βγουν με ασφάλεια!", ωστόσο εκείνα τα κοτοπουλάκια θα ήταν ικανά να σπάσουν το κέλυφος του αυγού με την άκρη του νυχιού του ποδιού ή με το ράμφος του στόματος και να βγουν με ασφάλεια. Για ποιο λόγο; Διότι έτσι, μοναχοί, τα αυγά της κότας ήταν σωστά επωασμένα, σωστά θερμασμένα, σωστά αναπτυγμένα. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, αν και δεν θα εγειρόταν έτσι επιθυμία - "Αχ, μακάρι μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου να απελευθερωνόταν από τις νοητικές διαφθορές", ωστόσο μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή του απελευθερώνεται από τις νοητικές διαφθορές. Για ποιο λόγο; Πρέπει να ειπωθεί "επειδή έχει αναπτυχθεί". Τι έχει αναπτυχθεί; Οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... κ.λπ... η ευγενής οκταμελής οδός.

«Όπως, μοναχοί, στη λαβή του σκεπαρνιού ενός ξυλουργού ή του μαθητευόμενου ξυλουργού φαίνονται τα αποτυπώματα των δακτύλων, φαίνεται το αποτύπωμα του αντίχειρα. Αλλά δεν έχει έτσι τη γνώση - "Τόσο από τη λαβή του σκεπαρνιού μου έχει φθαρεί σήμερα, τόσο χθες, τόσο προηγουμένως", αλλά όταν έχει φθαρεί, έχει τη γνώση ότι έχει φθαρεί. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, αν και δεν έχει έτσι τη γνώση - "Τόσο από τις νοητικές διαφθορές μου έχει εξαλειφθεί σήμερα, τόσο χθες, τόσο προηγουμένως", αλλά όταν έχουν εξαλειφθεί, έχει τη γνώση ότι έχουν εξαλειφθεί.

«Όπως, μοναχοί, ενός θαλασσινού πλοίου δεμένου με δεσμά από καλάμια, αφού πέρασε έξι μήνες στο νερό, ανασυρμένου στην ξηρά κατά τον χειμώνα, τα δεσμά εκτεθειμένα στον άνεμο και τον ήλιο, αυτά βρεγμένα από τη μουσωνική βροχή, χωρίς δυσκολία παρακμάζουν και σαπίζουν. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει αφοσιωμένος στη διαλογιστική ανάπτυξη, χωρίς δυσκολία οι νοητικοί δεσμοί χαλαρώνουν και σαπίζουν». Έβδομη.

8. Η ομιλία με την παρομοίωση της μάζας φωτιάς

72. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών. Ο Ευλογημένος, ταξιδεύοντας στον κεντρικό δρόμο, είδε σε κάποια περιοχή μια μεγάλη μάζα φωτιάς φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη. Αφού είδε, παρεξέκλινε από τον δρόμο και κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα στη

βάση κάποιου δένδρου. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Βλέπετε, μοναχοί, εκείνη τη μεγάλη μάζα φωτιάς φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε».

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - να αγκαλιάσει κάποιος εκείνη τη μεγάλη μάζα φωτιάς φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη και να καθίσει κοντά της ή να ξαπλώσει κοντά της, ή να αγκαλιάσει μια κόρη της πολεμικής κάστας ή μια κόρη βραχμάνου ή μια κόρη οικοδεσπότη με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια και να καθίσει κοντά της ή να ξαπλώσει κοντά της;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να αγκαλιάσει κάποιος μια κόρη της πολεμικής κάστας ή μια κόρη βραχμάνου ή μια κόρη οικοδεσπότη με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια και να καθίσει κοντά της ή να ξαπλώσει κοντά της· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, να αγκαλιάσει κάποιος εκείνη τη μεγάλη μάζα φωτιάς φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη και να καθίσει κοντά της ή να ξαπλώσει κοντά της».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, με ακάθαρτη και ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητή που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενο την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιο, διαβρωμένο, γεμάτο ακαθαρσίες, να αγκαλιάσει εκείνη τη μεγάλη μάζα φωτιάς φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη και να καθίσει κοντά της ή να ξαπλώσει κοντά της. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Αλλά όταν αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος, κακόβουλος χαρακτήρας, με ακάθαρτη και ύποπτη συμπεριφορά... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, αγκαλιάζει μια κόρη της πολεμικής κάστας ή μια κόρη βραχμάνου ή μια κόρη οικοδεσπότη με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια και κάθεται κοντά της ή ξαπλώνει κοντά της, διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - να τυλίξει ένας δυνατός άνδρας και τις δύο κνήμες με γερό σχοινί από τρίχες ουράς και να τις τρίψει - αυτό θα έκοβε την επιδερμίδα, αφού έκοβε την επιδερμίδα θα έκοβε τη σάρκα, αφού έκοβε τη σάρκα θα έκοβε το κρέας, αφού έκοβε το κρέας θα έκοβε τους τένοντες, αφού έκοβε τους τένοντες θα έκοβε τα οστά, αφού έκοβε τα οστά θα παρέμενε φτάνοντας στον μυελό των οστών, ή να δέχεται την απόδοση σεβασμού από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή από πλούσιους βραχμάνους ή από πλούσιους οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να δέχεται την απόδοση σεβασμού από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή από πλούσιους βραχμάνους ή από πλούσιους οικοδεσπότες· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, να τυλίξει ένας δυνατός άνδρας με γερό σχοινί από τρίχες ουράς... κ.λπ... να παραμείνει φτάνοντας στον μυελό των οστών».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, να τυλίξει ένας δυνατός άνδρας και τις δύο κνήμες με γερό σχοινί από τρίχες ουράς... κ.λπ... να

παραμείνει φτάνοντας στον μυελό των οστών. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά όταν αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, δέχεται την απόδοση σεβασμού από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή από πλούσιους βραχμάνους ή από πλούσιους οικοδεσπότες, διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - ένας δυνατός άνδρας να χτυπούσε στο στήθος με κοφτερό ακόντιο λουσμένο σε λάδι, ή να συναινούσε στον χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να συναινούσε στον χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας να χτυπούσε στο στήθος με κοφτερό ακόντιο λουσμένο σε λάδι».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, ένας δυνατός άνδρας να χτυπούσε στο στήθος με κοφτερό ακόντιο λουσμένο σε λάδι. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, που συναινεί στον χαιρετισμό με ενωμένες παλάμες από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες, διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - ένας δυνατός άνδρας να τύλιγε το σώμα με πυρακτωμένη σιδερένια πλάκα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη, ή να χρησιμοποιούσε χιτώνα που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή... κ.λπ... να χρησιμοποιούσε χιτώνα που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας να τύλιγε το σώμα με πυρακτωμένη σιδερένια πλάκα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, ένας δυνατός άνδρας να τύλιγε το σώμα με πυρακτωμένη σιδερένια πλάκα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά

τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά όταν αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, που χρησιμοποιεί χιτώνα που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες, διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - ένας δυνατός άνδρας, αφού άνοιγε το στόμα με πυρακτωμένη σιδερένια σούβλα, να έριχνε στο στόμα πυρακτωμένη μεταλλική σφαίρα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη - αυτή θα έκαιγε τα χείλη του, θα έκαιγε το στόμα του, θα έκαιγε τη γλώσσα του, θα έκαιγε τον λαιμό του, θα έκαιγε το στήθος του, και παίρνοντας μαζί τα έντερα και τα εντόσθια θα έβγαινε από κάτω, ή να καταναλώνει προσφερόμενη τροφή που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να καταναλώνει προσφερόμενη τροφή που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας, αφού άνοιγε το στόμα με πυρακτωμένη σιδερένια σούβλα, να έριχνε στο στόμα πυρακτωμένη μεταλλική σφαίρα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη - αυτή θα έκαιγε τα χείλη του, θα έκαιγε το στόμα του, θα έκαιγε τη γλώσσα του, θα έκαιγε τον λαιμό του, θα έκαιγε το στήθος του, και παίρνοντας μαζί τα έντερα και τα εντόσθια θα έβγαινε από κάτω».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, ένας δυνατός άνδρας, αφού άνοιγε το στόμα με πυρακτωμένη σιδερένια σούβλα, να έριχνε στο στόμα πυρακτωμένη μεταλλική σφαίρα, φλεγόμενη, αναμμένη, ολόφωτη - αυτή θα έκαιγε τα χείλη του, θα έκαιγε το στόμα του, θα έκαιγε τη γλώσσα του, θα έκαιγε τον λαιμό του, θα έκαιγε το στήθος του, και παίρνοντας μαζί τα έντερα και τα εντόσθια θα έβγαινε από κάτω. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, που καταναλώνει προσφερόμενη τροφή που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από τους πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή τους πλούσιους βραχμάνους ή τους πλούσιους οικοδεσπότες, διότι αυτό είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - ένας δυνατός άνδρας, αφού πιάσει κάποιον από το κεφάλι ή από τους ώμους, να τον κάνει να καθίσει ή να τον κάνει να ξαπλώσει σε πυρακτωμένο σιδερένιο κρεβάτι ή σιδερένια καρέκλα, ή να χρησιμοποιεί κρεβάτι και καρέκλα που είναι προσφορές δοσμένες με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους

οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να χρησιμοποιεί κρεβάτι και καρέκλα που είναι προσφορές δοσμένες με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους οικοδεσπότες· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας, αφού πιάσει κάποιον από το κεφάλι ή από τους ώμους, να τον κάνει να καθίσει ή να τον κάνει να ξαπλώσει σε πυρακτωμένο σιδερένιο κρεβάτι ή σιδερένια καρέκλα».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για εκείνον τον ανήθικο... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, ένας δυνατός άνδρας, αφού τον πιάσει από το κεφάλι ή από τους ώμους, να τον κάνει να καθίσει ή να τον κάνει να ξαπλώσει σε πυρακτωμένο σιδερένιο κρεβάτι ή σιδερένια καρέκλα. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, χρησιμοποιεί κρεβάτι και καρέκλα που είναι προσφορές δοσμένες με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους οικοδεσπότες. Διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι καλύτερο - ένας δυνατός άνδρας, αφού πιάσει κάποιον με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω, να τον ρίξει σε πυρακτωμένο χάλκινο καζάνι, φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο - αυτός εκεί, βράζοντας και βγάζοντας αφρό, μια θα πήγαινε προς τα πάνω, μια θα πήγαινε προς τα κάτω, μια θα πήγαινε οριζοντίως, ή να χρησιμοποιεί μοναστήρι που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους οικοδεσπότες;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι καλύτερο - να χρησιμοποιεί μοναστήρι που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους οικοδεσπότες· διότι αυτό είναι οδυνηρό, σεβάσμιε κύριε, ένας δυνατός άνδρας, αφού πιάσει κάποιον με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω, να τον ρίξει σε πυρακτωμένο χάλκινο καζάνι, φλεγόμενο, αναμμένο, ολόφωτο - αυτός εκεί, βράζοντας και βγάζοντας αφρό, μια θα πήγαινε προς τα πάνω, μια θα πήγαινε προς τα κάτω, μια θα πήγαινε οριζοντίως».

«Σας ενημερώνω, μοναχοί, σας προειδοποιώ, μοναχοί, ότι αυτό ακριβώς είναι καλύτερο για τον ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα... κ.λπ... γεμάτο ακαθαρσίες, ένας δυνατός άνδρας, αφού τον πιάσει με τα πόδια προς τα πάνω και το κεφάλι προς τα κάτω... κ.λπ... μια θα πήγαινε οριζοντίως. Για ποιο λόγο; Διότι εξαιτίας αυτού, μοναχοί, αυτός θα υφίστατο θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο, αλλά όχι εξαιτίας αυτού με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο θα επαναγεννιόταν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Αλλά αυτός, μοναχοί, ο ανήθικος, κακόβουλου χαρακτήρα... κ.λπ... γεμάτος ακαθαρσίες, χρησιμοποιεί μοναστήρι που είναι προσφορά δοσμένη με πίστη από πλούσιους ευγενείς της πολεμικής κάστας ή πλούσιους βραχμάνους ή πλούσιους οικοδεσπότες. Διότι αυτό, μοναχοί, είναι για εκείνον για πολύ καιρό προς βλάβη και

οδύνη· με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Και αυτών από τους οποίους χρησιμοποιούμε τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς, οι πράξεις τους θα έχουν μεγάλο καρπό, θα έχουν μεγάλο όφελος, και αυτή η αναχώρησή μας δεν θα είναι άκαρπη, θα είναι καρποφόρα, θα είναι ευημερούσα'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί - 'Βλέποντας το δικό του καλό, μοναχοί, είναι σωστό να προσπαθεί κανείς με επιμέλεια· βλέποντας το καλό των άλλων, μοναχοί, είναι σωστό να προσπαθεί κανείς με επιμέλεια· βλέποντας το καλό και των δύο, μοναχοί, είναι σωστό να προσπαθεί κανείς με επιμέλεια'».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, σε εξήντα περίπου μοναχούς ζεστό αίμα ανέβλυσε από το στόμα. Εξήντα περίπου μοναχοί, αφού απαρνήθηκαν την εξάσκηση, επέστρεψαν σε κατώτερη ζωή - «Πολύ δύσκολο, Ευλογημένε, πολύ δύσκολο, Ευλογημένε». Οι συνειδήσεις εξήντα περίπου μοναχών, μέσω της μη προσκόλλησης, απελευθερώθηκαν από τις νοητικές διαφθορές. Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Σουνέττα

73. «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Σουνέττα, ιδρυτής αίρεσης, χωρίς πάθος για τις ηδονές. Ο Διδάσκαλος Σουνέττα, μοναχοί, είχε πολλές εκατοντάδες μαθητές. Ο Διδάσκαλος Σουνέττα δίδασκε στους μαθητές τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα. Όσοι όμως, μοναχοί, δεν απέκτησαν πίστη στη συνείδησή τους ενώ ο Διδάσκαλος Σουνέττα δίδασκε τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Όσοι όμως, μοναχοί, απέκτησαν πίστη στη συνείδησή τους ενώ ο Διδάσκαλος Σουνέττα δίδασκε τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Μουγκαπάκκχα... κ.λπ... υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Αρανέμι... κ.λπ... υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Κουντάλακα... κ.λπ... υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Χαθτιπάλα... κ.λπ... υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Τζοτιπάλα... κ.λπ... υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Άρακα, ιδρυτής αίρεσης, χωρίς πάθος για τις ηδονές. Ο Διδάσκαλος Άρακα, μοναχοί, είχε πολλές εκατοντάδες μαθητές. Ο Διδάσκαλος ονόματι Άρακα δίδασκε στους μαθητές τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα. Όσοι όμως, μοναχοί, δεν απέκτησαν πίστη στη συνείδησή τους ενώ ο Διδάσκαλος Άρακα δίδασκε τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Όσοι όμως, μοναχοί, απέκτησαν πίστη στη συνείδησή τους ενώ ο Διδάσκαλος Άρακα δίδασκε τη Διδασκαλία για τη συνύπαρξη με τον κόσμο του Βράχμα, αυτοί με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκαν στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο.

«Τι νομίζετε, μοναχοί, όποιος με διεφθαρμένο νου θα ύβριζε και θα χλεύαζε αυτούς

τους επτά Διδασκάλους, ιδρυτές αιρέσεων, χωρίς πάθος για τις ηδονές, με συνοδεία πολλών εκατοντάδων, μαζί με την Κοινότητα μαθητών, θα παρήγαγε πολλή αξιόμεμπτη πράξη;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Όποιος, μοναχοί, με διεφθαρμένο νου θα ύβριζε και θα χλεύαζε αυτούς τους επτά Διδασκάλους, ιδρυτές αιρέσεων, χωρίς πάθος για τις ηδονές, με συνοδεία πολλών εκατοντάδων, μαζί με την Κοινότητα μαθητών, θα παρήγαγε πολλή αξιόμεμπτη πράξη. Όποιος με διεφθαρμένο νου υβρίζει και χλευάζει ένα άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτός παράγει περισσότερη αξιόμεμπτη πράξη από εκείνο. Για ποιο λόγο; Δεν λέω, μοναχοί, ότι υπάρχει τέτοια ανοχή έξω από εδώ, όπως αυτή προς τους συντρόφους στην άγια ζωή».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'οι συνειδήσεις μας δεν θα είναι διεφθαρμένες προς τους συντρόφους στην άγια ζωή'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Άρακα

74. «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, υπήρχε ένας Διδάσκαλος ονόματι Άρακα, ιδρυτής αίρεσης, χωρίς πάθος για τις ηδονές. Ο Διδάσκαλος Άρακα, μοναχοί, είχε πολλές εκατοντάδες μαθητές. Ο Διδάσκαλος Άρακα δίδασκε έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές: "Μικρή, βραχμάνε, είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, η σταγόνα δροσιάς στην άκρη του χόρτου, όταν ο ήλιος ανατέλλει, εξαφανίζεται γρήγορα, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν σταγόνα δροσιάς είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, όταν ο ουρανός βρέχει με χοντρές σταγόνες, η φούσκα νερού εξαφανίζεται γρήγορα, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν φούσκα νερού είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, η γραμμή που χαράζεται στο νερό εξαφανίζεται γρήγορα, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν γραμμή στο νερό είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη... κ.λπ... δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, ένας ποταμός ορεινός, που πηγαίνει μακριά, με γρήγορο ρεύμα, ικανός να παρασύρει, δεν υπάρχει εκείνη η στιγμή ή το διάστημα ή η στιγμούλα που αυτός σταματά, αλλά αυτός πηγαίνει και κυλά και ρέει· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν ορεινός ποταμός είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη... κ.λπ... δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, ένας δυνατός άνδρας, αφού συγκεντρώσει μια μπάλα σάλιου στην άκρη της γλώσσας, θα την έφτυνε χωρίς δυσκολία· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν μπάλα σάλιου είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη... κ.λπ... δεν υπάρχει

αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, ένα κομμάτι κρέας ριγμένο σε σιδερένιο καζάνι ζεσταμένο όλη την ημέρα εξαφανίζεται γρήγορα, δεν έχει μακρά διάρκεια· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν κομμάτι κρέας είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη... κ.λπ... δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε.

«Όπως, βραχμάνε, μια αγελάδα που πρέπει να σφαγεί, οδηγούμενη στο σφαγείο, όποιο πόδι κι αν σηκώνει, είναι κοντά στη σφαγή, είναι κοντά στον θάνατο· ακριβώς έτσι, βραχμάνε, σαν αγελάδα προς σφαγή είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε."

«Εκείνη την περίοδο όμως, μοναχοί, η διάρκεια ζωής των ανθρώπων ήταν εξήντα χιλιάδες χρόνια, και τα κορίτσια πεντακοσίων ετών ήταν κατάλληλα για σύζυγοι. Εκείνη την περίοδο όμως, μοναχοί, οι άνθρωποι είχαν μόνο έξι ασθένειες -κρύο, ζέστη, πείνα, δίψα, αφόδευση, ούρηση. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, ο Διδάσκαλος Άρακα, σε τόσο μακρόβιους ανθρώπους, με τόσο μεγάλη διάρκεια ζωής, με τόσο λίγες ασθένειες, δίδασκε έτσι τη Διδασκαλία στους μαθητές: "Μικρή, βραχμάνε, είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε."

«Τώρα αυτό, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - "Μικρή είναι η ζωή των ανθρώπων, περιορισμένη, σύντομη, με πολλή δυστυχία, με πολλή ταλαιπωρία· με σοφία πρέπει να κατανοηθεί, πρέπει να γίνει το καλό, πρέπει να ακολουθηθεί η άγια ζωή· δεν υπάρχει αθανασία για αυτόν που γεννήθηκε." Τώρα, μοναχοί, αυτός που ζει πολύ, ζει εκατό χρόνια ή λίγο περισσότερο. Ζώντας όμως, μοναχοί, εκατό χρόνια, ζει μόνο τριακόσιες εποχές - εκατό εποχές χειμώνων, εκατό εποχές καλοκαιριών, εκατό εποχές βροχών. Ζώντας όμως, μοναχοί, τριακόσιες εποχές, ζει μόνο χίλιους διακόσιους μήνες - τετρακόσιους μήνες χειμώνων, τετρακόσιους μήνες καλοκαιριών, τετρακόσιους μήνες βροχών. Ζώντας όμως, μοναχοί, χίλιους διακόσιους μήνες, ζει μόνο δύο χιλιάδες τετρακόσια δεκαπενθήμερα - οκτακόσια δεκαπενθήμερα χειμώνων, οκτακόσια δεκαπενθήμερα καλοκαιριών, οκτακόσια δεκαπενθήμερα βροχών. Ζώντας όμως, μοναχοί, δύο χιλιάδες τετρακόσια δεκαπενθήμερα, ζει μόνο τριάντα έξι χιλιάδες νύχτες - δώδεκα χιλιάδες νύχτες χειμώνων, δώδεκα χιλιάδες νύχτες καλοκαιριών, δώδεκα χιλιάδες νύχτες βροχών. Ζώντας όμως, μοναχοί, τριάντα έξι χιλιάδες νύχτες, τρώει μόνο εβδομήντα δύο χιλιάδες γεύματα - είκοσι τέσσερις χιλιάδες γεύματα χειμώνων, είκοσι τέσσερις χιλιάδες γεύματα καλοκαιριών, είκοσι τέσσερις χιλιάδες γεύματα βροχών, μαζί με τον θηλασμό από τη μητέρα και μαζί με τα εμπόδια στο γέυμα.

«Αυτά είναι τα εμπόδια στην τροφή: κάποιος με υπνηλία δεν τρώει τροφή, κάποιος δυστυχισμένος δεν τρώει τροφή, κάποιος άρρωστος δεν τρώει τροφή, κάποιος που τηρεί την ημέρα της Ουποσάθα δεν τρώει τροφή, κάποιος που δεν έχει αποκτήσει τροφή δεν τρώει τροφή. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, για έναν άνθρωπο με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, η ζωή έχει υπολογιστεί από εμένα, η διάρκεια ζωής έχει υπολογιστεί, οι εποχές έχουν υπολογιστεί, τα έτη έχουν υπολογιστεί, οι μήνες έχουν υπολογιστεί, τα δεκαπενθήμερα έχουν υπολογιστεί, οι νύχτες έχουν υπολογιστεί, οι ημέρες έχουν

υπολογιστεί, τα γεύματα έχουν υπολογιστεί, τα εμπόδια στην τροφή έχουν υπολογιστεί. Αυτό, μοναχοί, που πρέπει να γίνει από τον Διδάσκαλο για τους μαθητές, αναζητώντας το καλό τους, με συμπόνια, από συμπόνια· αυτό έχει γίνει για εσάς από εμένα. Αυτές, μοναχοί, είναι οι βάσεις των δένδρων, αυτές είναι οι άδειες οικίες. Διαλογίζεστε, μοναχοί, μην αμελείτε· μη νιώσετε μετάνοια αργότερα. Αυτή είναι η παραίνεσή μας προς εσάς». Δέκατη.

Το μεγάλο κεφάλαιο, έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ντροπή, ήλιος, παρομοίωση, αυτός που γνωρίζει τη Διδασκαλία, το δένδρο Παριτσατάκα·

Προσεκτικά, διαλογιστική ανάπτυξη, φωτιά, και με τον Σουνέττα και τον Άρακα.

8. Το κεφάλαιο για τη μοναστική διαγωγή

1. Η πρώτη ομιλία για τον ειδικό στη μοναστική διαγωγή

75. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα, τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον ειδικό στη μοναστική διαγωγή

76. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή». Δεύτερο.

3. Η τρίτη ομιλία για τον ειδικό στη μοναστική διαγωγή

77. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, είναι σταθερός στη μοναστική διαγωγή, αμετακίνητος· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή». Τρίτη.

4. Η τέταρτη ομιλία για τον ειδικό στη μοναστική διαγωγή

78. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τον έξοχο ειδικό στη μοναστική διαγωγή

79. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, είναι ηθικός... κ.λπ... αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον έξοχο ειδικό στη μοναστική διαγωγή

80. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα· και τα δύο Πάττιμοκχα του είναι καλά μελετημένα αναλυτικά, καλά διαιρεμένα, καλά εφαρμοσμένα, καλά αναλυμένα κατά κανόνα και κατά ιδιαίτερο χαρακτηριστικό· τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις... κ.λπ... αποκτά χωρίς κόπο· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει». Έκτο.

7. Η τρίτη ομιλία για τον έξοχο ειδικό στη μοναστική διαγωγή

81. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, είναι σταθερός στη μοναστική διαγωγή, αμετακίνητος· τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις... κ.λπ... αποκτά χωρίς κόπο· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει». Έβδομη.

8. Η τέταρτη ομιλία για τον έξοχο ειδικό στη μοναστική διαγωγή

82. «Προικισμένος με επτά ιδιότητες, μοναχοί, ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει. Με ποια επτά; Γνωρίζει το παράπτωμα, γνωρίζει το μη παράπτωμα, γνωρίζει το ελαφρύ παράπτωμα, γνωρίζει το βαρύ παράπτωμα, θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο... κ.λπ... με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών... κ.λπ... έχοντας πραγματοποιήσει, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις επτά ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ειδικός στη μοναστική διαγωγή λάμπει». Ογδοη.

9. Η ομιλία για τη διδασχά του Δασκάλου

83. Τότε ο σεβάσμιος Ουπάλι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Ουπάλι είπε στον Ευλογημένο:

«Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας μου διδάξει ο Ευλογημένος τη Διδασκαλία συνοπτικά, ώστε εγώ, αφού ακούσω τη Διδασκαλία του Ευλογημένου, να παραμείνω μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος». «Όποια φαινόμενα εσύ, Ουπάλι, γνωρίζεις - 'αυτά τα φαινόμενα δεν οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα'· κατηγορηματικά, Ουπάλι, να θυμάσαι - 'αυτή δεν είναι η Διδασκαλία, αυτή δεν είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή δεν είναι η διδασχά του Δασκάλου'. Όποια όμως φαινόμενα εσύ, Ουπάλι, γνωρίζεις - 'αυτά τα φαινόμενα οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα'· κατηγορηματικά, Ουπάλι, να θυμάσαι - 'αυτή είναι η Διδασκαλία, αυτή είναι η μοναστική διαγωγή, αυτή είναι η διδασχά του Δασκάλου'». Ένατη.

10. Η ομιλία για την επίλυση νομικών υποθέσεων

84. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά αρχές για την επίλυση νομικών υποθέσεων για τον κατευνασμό και την ηρεμία των νομικών υποθέσεων που προκύπτουν. Ποια είναι τα επτά; Πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία εν παρουσία, πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία αθωότητας, πρέπει να δίνεται η ετυμηγορία παρελθούσας παραφροσύνης, πρέπει να δίνεται η εκτέλεση κατόπιν ομολογίας, πρέπει να δίνεται η απόφαση της πλειοψηφίας, πρέπει να δίνεται η απόφαση για ειδική αχρειότητα, πρέπει να δίνεται η κάλυψη με γρασίδι. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά αρχές για την επίλυση νομικών υποθέσεων για τον κατευνασμό και την ηρεμία των νομικών υποθέσεων που προκύπτουν». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της μοναστικής διαγωγής είναι το όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Τέσσερις ειδικοί στη μοναστική διαγωγή, και τέσσερις έξοχοι·
η διδαχή και η επίλυση νομικών υποθέσεων στην όγδοη, δέκα.

9. Το κεφάλαιο για τους ασκητές

1. Η ομιλία για τον μοναχό

85. «Με τη διάσπαση επτά νοητικών καταστάσεων, μοναχοί, κάποιος γίνεται μοναχός. Ποιων επτά; Η άποψη περί ταυτότητας έχει διασπαστεί, η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει διασπαστεί, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες έχει διασπαστεί, η λαγνεία έχει διασπαστεί, το μίσος έχει διασπαστεί, η αυταπάτη έχει διασπαστεί, η αλαζονεία έχει διασπαστεί. Με τη διάσπαση αυτών των επτά νοητικών καταστάσεων, μοναχοί, κάποιος γίνεται μοναχός.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον ασκητή

86. Με την κατάπαυση επτά νοητικών καταστάσεων, μοναχοί, κάποιος γίνεται ασκητής... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον βραχμάνο

87. Επειδή έχει απομακρύνει τα κακά, είναι βραχμάνος... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον σόττιγια

88. Λόγω της μάθησής του είναι μελετητής... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον νχάτακα

89. Επειδή είναι λουσμένος, είναι λουσμένος... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον βεδαγκού

90. Επειδή έχει γνωρίσει, είναι γνώστης... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τον ευγενή

91. Λόγω της απομάκρυνσης είναι ευγενής... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Άξιο

92. Λόγω της απομάκρυνσης είναι Άξιος. Ποιων επτά; Η άποψη περί ταυτότητας είναι μακριά, η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι μακριά, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες είναι μακριά, η λαγνεία είναι μακριά, το μίσος είναι μακριά, η αυταπάτη είναι μακριά, η αλαζονεία είναι μακριά. Λόγω της απομάκρυνσης από αυτές τις επτά νοητικές καταστάσεις, μοναχοί, είναι Άξιος.» Ογδοη.

9. Η ομιλία για τη μη Άριστη Διδασκαλία

93. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά κακές ιδιότητες. Ποια είναι τα επτά; Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι ολιγομαθής, είναι οκνηρός, είναι επιλήσμων, στερείται σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά κακές ιδιότητες». Ένατη.

10. Η ομιλία για την Άριστη Διδασκαλία

94. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι επτά καλές ιδιότητες. Ποια είναι τα επτά; Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, είναι πολυμαθής, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι μνήμων, είναι σοφός. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι επτά καλές ιδιότητες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο Σαμάνα, ένατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μοναχός, ασκητής, βραχμάνος, μελετητής και επίσης λουσιμένος·
γνώστης, ευγενής, Άξιος, κακές ιδιότητες και καλές ιδιότητες.

10. Το κεφάλαιο για τους άξιους δωρεών

95. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα άξια προσφορών... κ.λπ... άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διαμένει στο μάτι παρατηρώντας το παροδικό, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό λοιπόν, μοναχοί, είναι το πρώτο άτομο άξιο προσφορών, άξιο φιλοξενίας... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει στο μάτι παρατηρώντας το παροδικό, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Σε αυτόν ταυτόχρονα, ούτε πριν ούτε μετά, συμβαίνει και η εξάντληση των νοητικών διαφθορών και η εξάντληση της ζωής. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο διαμένει στο μάτι παρατηρώντας το παροδικό, με αντίληψη του παροδικού, βιώνοντας το παροδικό, συνεχώς και αδιάκοπα, αδιάλειπτα, αποφασίζοντας με τον νου, διεισδύοντας με τη σοφία. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο... κ.λπ... γίνεται επιτυχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο... κ.λπ... γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο άτομο άξιο προσφορών... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο».

96-622. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα επτά άτομα άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο. Ποια είναι τα επτά; Εδώ, μοναχοί, κάποιο άτομο διαμένει στο μάτι παρατηρώντας τον πόνο... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας τον μη-εαυτό... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας την εξάλειψη... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας την

παρακμή... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας το μη πάθος... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας την παύση... κ.λπ... διαμένει στο μάτι παρατηρώντας την παραίτηση... κ.λπ...

Στο αυτί... κ.λπ... στη μύτη... στη γλώσσα... στο σώμα... στον νου... κ.λπ...

Στις υλικές μορφές... κ.λπ... στους ήχους... στις οσμές... στις γεύσεις... στα απτά αντικείμενα... στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ...

Στην οφθαλμική συνείδηση... κ.λπ... στην ωτική συνείδηση... στη ρινική συνείδηση... στη γλωσσική συνείδηση... στη σωματική συνείδηση... στη νοητική συνείδηση... κ.λπ...

Στην οφθαλμική επαφή... κ.λπ... στην ωτική επαφή... στη ρινική επαφή... στη γλωσσική επαφή... στη σωματική επαφή... στη νοητική επαφή... κ.λπ...

Στο αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... στο αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή... στο αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή... στο αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή... στο αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή... στο αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή... κ.λπ...

Στην αντίληψη της υλικής μορφής... κ.λπ... στην αντίληψη του ήχου... στην αντίληψη της οσμής... στην αντίληψη της γεύσης... στην αντίληψη του απτού αντικειμένου... στην αντίληψη των νοητικών φαινομένων... κ.λπ...

Στη βούληση για την ύλη... κ.λπ... στη βούληση για τον ήχο... στη βούληση για την οσμή... στη βούληση για τη γεύση... στη βούληση για το απτό αντικείμενο... στη βούληση για τα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ...

Στην επιθυμία για ορατή μορφή... κ.λπ... στην επιθυμία για ήχο... στην επιθυμία για οσμή... στην επιθυμία για γεύση... στην επιθυμία για απτό αντικείμενο... στην επιθυμία για νοητικά αντικείμενα... κ.λπ...

Στον λογισμό για την ύλη... κ.λπ... στον λογισμό για τον ήχο... στον λογισμό για την οσμή... στον λογισμό για τη γεύση... στον λογισμό για το απτό αντικείμενο... στον λογισμό για τα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ...

Στον συλλογισμό για την ύλη... κ.λπ... στον συλλογισμό για τον ήχο... στον συλλογισμό για την οσμή... στον συλλογισμό για τη γεύση... στον συλλογισμό για το απτό αντικείμενο... στον συλλογισμό για τα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ...

«Στα πέντε συναθροίσματα... κ.λπ... στο συνάθροισμα του υλικού σώματος... στο συνάθροισμα του αισθήματος... στο συνάθροισμα της αντίληψης... στο συνάθροισμα των νοητικών δραστηριοτήτων... στο συνάθροισμα της συνείδησης διαμένει παρατηρώντας το παροδικό... κ.λπ... διαμένει παρατηρώντας τον πόνο... διαμένει παρατηρώντας τον μη-εαυτό... διαμένει παρατηρώντας την εξάλειψη... διαμένει παρατηρώντας την παρακμή... διαμένει παρατηρώντας το μη πάθος... διαμένει παρατηρώντας την παύση... διαμένει παρατηρώντας την παραίτηση... κ.λπ... για τον κόσμο».

«Στις έξι θύρες και τα αντικείμενα εδώ, στις συνειδήσεις και στις επαφές· και στα αισθήματα της θύρας, οι ομιλίες είναι οκτώ χωριστά.

«Αντίληψη, βούληση, επιθυμία, στους λογισμούς και στον συλλογισμό·

του αισθητηριακού πεδίου χωριστά οκτώ, και στα πέντε συναθροίσματα ξεχωριστά.

«Σε δεκαέξι ρίζες εδώ, το παροδικό, ο πόνος, ο μη-εαυτός· εξάλειψη, παρακμή, μη πάθος και, παύση, παραίτηση.

«Με τη σειρά οκτώ παρατηρήσεις, συνδυάζοντας χωριστά χωριστά· σε όλα τα συγκεντρωμένα, γίνονται πεντακόσια και είκοσι οκτώ ομιλίες, στο κεφάλαιο για τους άξιους προσφορών».

Το κεφάλαιο του άξιου προσφορών είναι το δέκατο.

11. Διαδοχικές επαναλήψεις για το πάθος

623. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν επτά φαινόμενα. Ποια είναι τα επτά; Ο παράγοντας φώτισης της μνήμης... κ.λπ... ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα επτά φαινόμενα».

624. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν επτά φαινόμενα. Ποια είναι τα επτά; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του κινδύνου, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους, η αντίληψη της παύσης - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα επτά φαινόμενα».

625. «Για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν επτά φαινόμενα. Ποια είναι τα επτά; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο, η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο - για την άμεση γνώση του πάθους, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα επτά φαινόμενα».

626-652. «Για την πλήρη κατανόηση του πάθους, μοναχοί... κ.λπ... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... κ.λπ... για την παραίτηση, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα επτά φαινόμενα».

653-1132. «Του μίσους... κ.λπ... της αυταπάτης... της οργής... της εχθρότητας... της περιφρόνησης... της θρασύτητας... της ζήλιας... της τσιγκουνιάς... της απάτης... της δολιότητας... της ισχυρογνωμοσύνης... της αντιζηλίας... της αλαζονείας... της υπεροψίας... της ματαιότητας... της αμέλειας για την άμεση γνώση... κ.λπ... για την πλήρη κατανόηση... για την πλήρη εξάλειψη... για την εγκατάλειψη... για την εξάλειψη... για την παρακμή... για το μη πάθος... για την παύση... για την απόρριψη... για την παραίτηση, πρέπει να αναπτυχθούν αυτά τα επτά φαινόμενα».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Τέλος της συντόμευσης της λαγνείας.

Τέλος της συλλογής των επτά της Πάλι.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 07. Το βιβλίο των επτά. 1. Η πρώτη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org